

PSALTIREA

Psalmul lui David, nescris deasupra
la jidovi.

A lui David prorocului și împăratului
viersu I

Fericit omul carele n-au mersu în sfa- 1
tul necuraților și în calea păcătoșilor
n-au stătut și pre scaunul ucigașilor
n-au șezut, Ce în leagea Domnului – 2
voia lui, și în leagea Lui va cugeta ziua
și noaptea. Și va fi ca lemnul cel răsădit 3
lîngă trecătorile apelor, carele roada lui va da
în vremea lui și frunza lui nu va cădea; și
toate, oricîte va face, se vor îndirepta. Nu 4
așa – necredincioșii, nu așa, ce ca praful
carele aruncă vîntul de pre fața pămîntului.
Pentru aceea nu vor învia necredincioșii la 5
judecată, nice păcătoșii în sfatul direpților.
Căce cunoaște Domnul calea direpților, și 6
calea necredincioșilor va peri.

Psalmul lui David II

Intre ce s-au înfierbîntat limbile și 1
noroadele au cugetat deșarte? Stă- 2
tut-au aproape împărații pămîntului,
și boiarii s-au adunat într-un loc
asupra Domnului și asupra unsului 3
Lui: „Să rumpem legăturile lor și să lepă- 4
dăm de preste noi jugul lor“. Cel ce
lăcuiaște în ceriuri va batjo[co]ri pre dînșii, și 5
Domnul va defăima pre ei. Atuncea va grăi
cătră dînșii cu urgia Lui, și cu mînia Lui va tur- 6
bura pre dînșii: „Și Eu Mă puș împărat de
Dînsul preste Sion, muntele cel sfînt al Lui,
povestind porunca Domnului. Domnul 7
zise cătră Mine: Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi
Te-am născut. Ceare de la Mine, și-Ț voiu 8
da Ție limbi moștenirea Ta, și ținearea Ta,
marginile pămîntului. Paște-vei pre dînșii 9
cu toiag de fier, ca vasele a olariului zdrobi-
vei pre dînșii“. Și acum, împăraților, pri- 10
ceapeți! Certăți-vă toți ceia ce judecă pămîn-
tul! Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați 11
Lui cu cutremur. Apucați învățătura, ca nu 12
cîndai Se va mînia Domnul și veți peri den calea
cea direaptă. Cînd să va ațîta degrabă mînia 13
Lui, fericit toți ceia ce nedejduți pre Dînsul.

Psalmu al lui David, cîndu fugîia de că-
tră fața lui Avesalom, fiul lui, III

Doamne, ce să înmulțiră ceia ce mă 1
necăjesc? Mulți să scoală asupra-mi!
Mulți zic sufletului mieu: „Nu iaste 2
mîntuire lui întru Dumnezăul lui“.
(Strigare) Și Tu, Doamne, ajutoriul 3

mieu ești, slava mea, și înălțînd capul meu.
 4 Cu glasul meu cătră Domnul am strigat și mă
 5 ascultă den muntele cel sfînt al Lui. (Strigare)
 Și eu mă culcaiu și adormiiu, sculaiu-mă, căce
 6 Domnul îm va ajuta mie. Nu mă voi teame
 de zeci de mii de noroade ale celor ce pre
 împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne,
 7 mîntuiaște-mă, Dumnezăul meu, Că Tu ai
 lovit pre toți ceia ce-m vrăjmașuiesc în deșert;
 8 dinții păcătoșilor ai zrobit. A Domnului e
 mîntuirea, și preste norodul Tău blagoslove-
 nia Ta. Slava.

La săvîrșit, în laude, psalmul lui David IV

1 înd am strigat eu, ascultatu-m-ai,
 Dumnezăul dreptății mele! Întru
 2 primejdie lărgit-ai pre mine! Mi-
 lostiveaște-Te spre mine și ascultă
 3 ruga mea. Fiii oamenilor, pînă
 cînd grei la inimă? Pentru căci iubiți deșerta-
 4 rea și cercați minciuna? (Strigare) Și
 conoașteți că au minunat Domnul pre cel
 curat al Lui; Domnul va asculta pre mine, cînd
 5 voi striga cătră El. Mîniați-vă, și nu gre-
 șiți; ceale ce ziceți întru inimile voastre, pre
 6 așternuturile voastre vă umiliți. (Strigare)
 Jîrtvuiți jîrtva dreptății și nedejduiți pre
 Domnul. Mulți zic: „Cine va arăta noao bună-
 7 tățile?“ Însămnă-se preste noi lumina fea-
 ței Tale, Doamne! Dat-ai veselie la inima
 8 mea, De roada grîului, vinului și untdelem-
 9 nului lor s-au înmulțit. Cu pace deodată mă
 10 voi culca și voi adormi, Căci Tu,
 Doamne, deusebi pre nedeajde m-ai lăcuit.

La săvîrșit, pentru cea moștenitoare, psalmul lui David V

1 raiurile mele bagă-le în urechi,
 Doamne! Înțelege strigarea mea!
 2 Ia aminte glasului rugii mele, Împă-
 ratul meu și Dumnezăul meu,
 3 Căci cătră Tine mă voi ruga,
 Doamne! Dimeneața asculta-vei glasul
 4 meu; Dimeneața dvori-voiu Ție și mă vei
 vedea. Că nu Dumnezău vrînd fărădelegea
 5 ești Tu; Nu va nemernici lîngă Tine cel ce
 vicleneaște, nici vor rămînea cei fără de lege
 6 în preajma ochilor Tăi. Uriș pre toți ceia ce
 fac fărădelegea. Piarde-vei pre toți ceia ce
 7 grăiesc minciuna; Pre bărbatul sîngiurilor
 8 și viclean uraște Domnul. Și eu, întru mul-
 țimea milei Tale, intra-voiu în casa Ta, închi-
 na-mă-voiu cătră besearca cea sfîntă a Ta,
 9 cu frica Ta. Doamne, povățește-mă întru
 dreptatea Ta, pentru vrăjmașii miei! Îndirep-
 10 tează înaintea Ta calea mea. Căci nu iaste
 în rostul lor adevăr, inimalor e deșertă;
 11 Groapă deșchisă, grumazul lor; cu limbile lor
 viclenia. Judecă-i pre ei, Dumnezăule;

Cază den sfaturile lor; după mulțimea necre- 12
 dințelor lor scoate-i pre dînșii, căci Te-au 13
 amărit, Doamne. Și să veselească toți ceia
 ce nedejduiesc pre Tine; în veac se vor bucura
 și vei sălășlui întru ei. Și se vor fălui întru 14
 Tine toți cei ce iubesc numele Tău, căci Tu vei
 blagoslovi pre cel drept. Doamne, ca cu o 15
 armă de bună voire ne-ai cununat pre noi.

La săvîrșit, întru laude, pentru a opta, psalmul lui David VI

1 oamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, 1
 nici cu urgia Ta să mă cerți. Mi- 2
 luitaște-mă, Doamne, căci slab sînt;
 vindecă-mă, Doamne, căci să turbu- 3
 rară oasele mele; Și sufletul meu
 să turbură foarte; și Tu, Doamne, pînă cînd? 4
 Întoarce-Te, Doamne, și izbăveaște sufletul 5
 meu. Mîntuiaște-mă pentru mila Ta! 6
 Căci nu iaste în moarte pomenirea Ta; și în
 iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am 7
 întru suspinul meu, scâlda-voiu în toate nop- 8
 țile patul meu, cu lacrămile mele așternutul
 meu voi uda. Turbură-se de minie ochiul 9
 meu, vechiu-mă întru toți vrăjmașii miei.
 Depărtați-vă de la mine toți ceia ce faceț fără- 10
 delege, căci au ascultat Domnul glasul plîn-
 sorii mele. Auzit-au Domnul ruga mea, 11
 Domnul rugăciunea mea au priimit. Ruși-
 neaze-se și să turbure foarte toți vrăjmașii
 miei; întoarcă-se și să rușineaze foarte pren
 sîrguială. Slava.

Psalm al lui David carele l-au cîntat Domnului pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui Iemeni, VII

1 oamne, Dumnezăul meu, pre Tine 1
 nădejduiiu; mîntuiaște-mă de toți cei 2
 ce mă gonesc și mă mîntuiaște, Ca
 nu cîndai va hrăpi ca un leu sufletul 3
 meu, nefiind cel ce mîntuiaște, nici
 cel ce hălăduiaște. Doamne, Dumnezăul 4
 meu, de am făcut aceasta, de iaste strîmbă-
 tate întru mîinile mele, De am răsplătit 5
 celor ce-m dau mie reale, să caz dară de la
 vrăjmașii miei deșert, Să gonească dară 6
 vrăjmașul sufletul meu și să apuce, și să calce
 la pămînt viața mea și mărirea mea în țărînă
 să o sălășluiască. (Strigare) Scoală-Te, 7
 Doamne, cu urgia Ta, înalță-Te cu minie
 asupra vrăjmașilor Tăi; Și Te scoală 8
 Doamne, Dumnezăul meu, cu porunca carea
 ai poruncit, și adunarea năroadelor Te va
 încungiura, Și pentru aceasta întru înăl- 9
 țime întoarce-Te. Domnul va judeca năroa-
 10 dele; Judecă mie, Doamne, după direp-
 tatea mea, și după nerăutatea cea ce e
 asupra mea. Săvîrșască-se dară vicle-
 11 șugul celor păcătoși și vei îndirepta pre cel
 drept, cercetînd inimile și mușchii,
 Dumnezău. Dirept e ajutorul meu de la

Dumnezeu, Cel ce mîntuiește pre cei direpți
 12 la inimă. Dumnezeu judecătoriu drept e și
 tare și mult îngăduitoriu și neaducînd urgie, în
 13 toate zilele. De nu vă veți întoarce, sabia
 Lui o va luci, arcul Lui au încordat și l-au gătit
 14 pre el. Și întru el au gătit arme de moarte;
 15 săgețile Lui celor ce ard le-au făcut. Iată,
 chinui strămbătatea, zemisli dureri și născu
 16 fărădelege. Groapă săpă și o adîncă pre
 17 ea și va cădea în groapa carea au făcut. În-
 toarce-se-va durearea lui la capul lui și pre
 creaștetul lui strămbătatea lui se va pogori.
 18 Mărturisi-mă-voiu Domnului după dreptatea
 Lui și voiu cînta numelui Domnului Celui Înalț.

**La săvîrșit, pentru teascuri, psalm
 al lui David VIII**

Doamne, Domnul nostru, foarte e
 minunat numele Tău întru tot
 2 pămîntul! Căci s-au rădicat mare
 3 cuvînța Ta mai sus de ceriuri. Den
 rostul pruncilor și sugătorilor ai întă-
 rit laudă pentru vrăjmașii Tăi, ca să surpe pre
 4 vrăjmași și izbînditori. Căci voiu vedea
 ceriurile, lucrurile deagetelor Tale, luna și
 5 stealele carele Tu ai întemeiat. Ce iaste
 omul, căci pomenesti pre el? Sau fiiul omului,
 6 căci socotești pre el? Înmicșoratu-l-ai pre
 dînsul puțin oarece decît îngerii, cu mărire și
 7 cinste l-ai cununat pre el și l-ai pus pre dîn-
 sul preste faptele mîinilor Tale, Toate le-ai
 8 supus supt picioarele lui. Oile și vacile toate;
 și încă și dobitoacele cîmpului, Pasările
 9 ceriului și peștii mării, cealea ce merg pre
 cărările mărilor. Doamne, Domnul nostru,
 foarte iaste minunat numele Tău în tot
 pămîntul. Slava.

**Cathisma 2. La săvîrșit, pentru ceale
 ascunse ale fiului lui, psalomul lui David IX**

Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu
 toată inema mea, povesti-voiu toate
 2 minunele Tale. Veseli-mă-voiu și
 mă voiu bucura întru Tine, cînta-voiu
 3 numelui Tău, Înalte. Cînd să va
 întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și
 4 vor peri de cătră fața Ta. Căci ai făcut jude-
 cata mea și legiuirea mea, săzut-ai pre scaun,
 5 Cel ce judeci dreptatea. Certăș limbile și
 peri necredinciosul, numele lor l-ai stins în
 6 veac și în veacul veacului. Vrăjmașului
 lipsiră sabiile desăvîrșit și cetăț surpaș.
 7 Peri pomenirea lui cu sunet, și Domnul în
 8 veac rămîne. Gătit-ai cu judecată scaunul
 Lui; și El va judeca lumea cu dreptate,
 9 judeca-va norodul cu dreptate. Și Să
 făcu Domnul scăpare săracului, ajutoriu la
 10 bune vremi, întru năcazuri. Și nădej-
 duiască pre Tine cei ce cunosc numele

Tău, căci n-ai părăsit pre cei ce Te cercetază,
 Doamne! Cîntaș Domnului, Celui ce 11
 lăcuiaste în Sion, povestiș întru limbi tocmea-
 lele Lui! Căci Cela ce cercetează singiurile 12
 lor Și-au adus aminte. N-au uitat strigarea
 săracilor. Miluiaște-mă, Doamne! Vezi 13
 smerenia mea de cătră vrăjmașii miei, Cela 14
 ce mă înalți pre mine den porțile morții,
 pentru ca să povestesc toate laudele Tale, în
 porțile featei Sionului. Veseli-ne-vom pre 15
 mîntuirea Ta; înfipseră-se limbile întru stri-
 căciunea carea au făcut; În lațul acesta care 16
 au ascuns prinse-se piciorul lor. Cunoaș- 17
 te-Se Domnul, judecăți făcînd! Întru faptele
 mîinilor Lui să prinse păcătosul. (Cîntare a 18
 strigării) Întoarce-se păcătoșii la iad, toate
 limbile ceale ce uită pre Dumnezeu. Căci 19
 nu pînă în săvîrșit să va uita săracul, răbdarea
 săracilor nu va peri desăvîrșit. Scoală-Te, 20
 Doamne, nu să întărească omul, judece-se
 limbile înaintea Ta. Pune, Doamne, tocmi- 21
 toriu de leage preste ei; cunoască limbile că
 oameni sînt. (Strigare) Pentru căci, 22
 Doamne, stai de departe, treci cu vederea la
 bune vremi întru necazuri? Cînd să seme- 23
 țeaște necredinciosul, ațîță-se săracul; prin-
 du-se întru svaturile carele socotesc. Căci 24
 să laudă păcătosul întru pohtele sufletului lui,
 și cel ce face strămbătate să binecuvintează.
 25 Întărită pre Domnul păcătosul, după mulți-
 mea urgiei lui; nu va cerceta. Nu iaste 26
 Dumnezeu înaintea lui, spurcă-se căile lui în
 toată vremea. Strică-se judecățile Tale de 27
 cătră fața lui, tuturor vrăjmașilor lui va stă-
 pîni de tot. Pentru că zise întru inema lui: 28
 „Nu mă voiu clăti den rudă în rudă, fără de
 rău“. Carea de blestem rostul lui iaste plin 29
 și de amărăciune și de vicleșug; supt limba lui
 osteneală și dureare. Șade întru vicleșug 30
 cu cei avuț, întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel
 nevinovat; Ochii lui la cel sărac să uită. 31
 Pîndeaste întru ascuns, ca leul la stîna lui; 32
 pîndeaste ca să apuce pre sărac, să apuce pre
 sărac deaca-l va trage pre el. În lațul lui va 33
 smeri pre el; pleca-se-va și va cădea deaca va
 stăpîni el pre săraci. Pentru că au zis întru 34
 inema lui: „Uitat-au Dumnezeu! Întors-au
 fața Lui, ca să nu vază desăvîrșit“. Scoa- 35
 lă-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalțe-se
 mîna Ta, nu uita pre săracii Tăi desăvîrșit.
 Pentru care lucru au întăritat necredinciosul 36
 pre Dumnezeu? Pentru că au zis întru inema
 lui: „Nu va cerceta“. Vezi, că Tu osteneala 37
 și durearea socotești, ca să-l dai pre el în mîni-
 le Tale. Ție s-au lăsat săracul, surumanului 38
 Tu ai fost ajutoriu. Zdrobeaște brațul celui 39
 păcătos și rău; cerca-se-va păcatul lui și

40 nu se va afla. Domnul Împărat e în veac și în veacul veacului! Periți, limbi, den pământul Lui! Pohta săracilor ascultat-ai, Doamne, la găirea inimilor lor luo aminte ureachea Ta.

42 Judecă săracului și smeritului, pentru ca să nu mai adaogă încă a să mări omul pre pământ.

La săvîrșit, psalmul lui David X

1 **I**re Domnul nădejduiesc. Cum va grăi sufletului meu: „Mută-te pren munți ca o vrabie?” Căce, iată, păcătoșii au întins arcul, gătiră săgeți în tulbă, ca să săgeate întru ceață pre cei

3 direpți la inimă. Căci carele Tu ai întărit, ei 4 le-au surpat; și dreptul ce-au făcut? Domnul, în besearca cea sfintă a Lui; Domnul, în ceriu scaunul Lui. Ochii Lui la cel sărac privesc, geanele Lui cercetează pre fiii oamenilor. Domnul cercetează pre cel drept și pre cel necredincios; iară cel ce iubeaște strîmbătatea uraște sufletul Lui. Ploua-va preste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă; și duh de vivor partea păharului lor. Căci drept e Domnul și dreptăți au iubit, îndireptări au văzut fața Lui. Slava.

La săvîrșit, pentru a opta, psalmul lui David XI

1 **M**întuiaște-mă, Doamne, căci au lipsit cel curat, căci s-au împutinat adevărurile de cătră fiii oamenilor. În deșărt au grăit fieștecarele cătră aproapele său, buze viclane la inimă, și 3 în inimă au grăit reale. Piarză de tot Domnul toate buzele ceale viclane și limbă grăitoare mare, Pre cei ce au zis: „Limba noastră vom mări, buzele noastre lîngă noi sînt; cine iaste noao Domnu?” „Pentru necazul săracilor și suspinul measerilor acum 6 Mă voui scula – zice Domnul; Pune-voui întru mîntuire, Mă voui îndrăzni întru el”. 7 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit ispitit pământului, curățit de 7 8 ori. Tu, Doamne, să ne păzești pre noi și să ne cruți pre noi de cătră neamul acesta și în 9 veac. Împrejur necredincioșii îmblă; după înălțimea Ta ai înmulțit fiii oamenilor.

La săvîrșit, psalmul lui David XII

1 **P**înă cînd, Doamne, mă vei uita desăvîrșit, pînă cînd întorci fața Ta de cătră mine? Pînă cînd voui pune sfaturi întru sufletul meu, durori în inima mea, ziua și noaptea? Pînă cînd se va înălța vrăjmașul meu asupra mea? Caută, ascultă-mă, Doamne, Dumnezeu al meu.

4 Luminează ochii miei, ca nu cîndai să adorm de moarte, ca nu cîndai să zică vrăjmașul meu: „Întăriiu-mă cătră dînsul”. Cei ce mă necăjesc bucura-se-vor de mă voui clăti; și eu 6 pre mila Ta nădejduiu. Bucura-se-va inima

mea pre mîntuirea Ta; cînta-voui Domnului, Celui ce au făcut bine mie, și voui cînta numelui Domnului Celui Înalt.

La săvîrșit, psalmul a lui David XIII

1 **Z**ise cel fără minte întru inima lui: „Nu iaste Dumnezeu!” Stricară-se și să 2 urfă întru meșteșugiri; nu iaste făcînd bunătate, nu iaste pînă întru unul. Domnul den ceriu Să plecă 3 preste fiii oamenilor, ca să vază de iaste pricepînd sau cercetînd pre Dumnezeu. Toți 4 s-au abătut, odată s-au netrebut; nu iaste făcînd bunătate, nu iaste pînă la un. Nu vor 5 cunoaște toți cei ce fac fărădelegea? Cei ce mîncă pre norodul Mieu cu mîncare de pîine Pre Domnul nu L-au chemat. Acolo 6 s-au înfricoșat cu frică, unde nu era frică, Căce Domnul – în rudă direaptă. Sfatul săracului l-ați rușinat, căce Domnul nedeajdea lui iaste: „Cine va da den Sion mîntuirea lui 8 Israil?” Cînd va întoarce Domnul robimea norodului Său, bucura-se-va Iacov și să va veseli Israil. Slava.

La săvîrșit, psalmul lui David XIV

1 **D**oamne, cine va nemernici întru sălașul Tău, sau cine va sălășlui în muntele cel sfînt al Tău? Mergînd 2 fără prihană și făcînd direptate, Grăind adevăr în inima lui; carele 3 n-au viclenit în limba lui Și n-au făcut vecinului lui rău, și ocară n-au luat pre cei de aproape ai lui. Defăimă-se înaintea Lui cel 4 ce vicleneaște, iară pre cei ce să tem de Domnul va slăvi; Cela ce jură apropielui lui și nu defaimă, argintul lui n-au dat pre camătă și daruri pentru cei nevinovați n-au luat. Cela 7 ce face aceastea nu să va clăti în veac.

Scrisoare pre stîlpu a lui David XV

1 **A**zează-mă, Doamne, căce pre Tine am nedejduit. Zis-am Domnului: „Domnul meu ești Tu, căce bunătățile mele nu-Ți trebuiescu”. Sfinților celor den pământul Lui s-au minunat Domnul, toate voile Lui întru dînsii. Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor, după 3 aceastea au sîrguit. Nu voui aduna adunările lor den sîngiuri, nice voui pomeni numele lor pren buzele mele. Domnul, partea 5 moștenirii mele și păharului meu; Tu ești cela ce așezi moștenirea mea mie. Funi au căzut preste mine întru cei mai tari, pentru că moștenirea mea mai tare iaste mie. Binecuvînta-voui pre Domnul, Cela ce m-au înțeleptit pre mine; și încă și pînă în noapte m-au certat mușchii miei. Vedeam pre Domnul 8 înaintea mea pururea, căci den direapta mea iaste, pentru ca să nu mă clintesc. Pentru 9 aceeaa veseli-să inima mea și să bucură limba

mea și încă și trupul meu să va sălășlui pre
 10 nedeajde, Căce nu vei părăsi sufletul meu
 la iad, nice vei da pre cel curat al Tău să vază
 11 stricăciune. Arătat-ai mie căile vieții;
 împlea-mă-vei de veselie cu fața Ta, în frum-
 sățări în direapta Ta, desăvârșit.

Rugăciunea lui David XVI

1 **A**scultă, Doamne, dreptățile mele,
 2 ia aminte rugăciunea mea, Bagă
 în urechi ruga mea, nu cu buze
 3 vicleane. De la fața Ta judecata
 mea să iasă, ochii miei vază dreptăți.
 4 Ispitit-ai inima mea, socotit-ai noaptea; ispi-
 5 tu-m-ai, și nu s-au aflat întru mine strîmbăta-
 te. Ca să nu grăiască rostul meu lucrurile
 6 oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale eu
 am păzit căi năsilnice. Întăreaște umble-
 7 te mele întru cărările Tale, pentru ca să nu
 se clintească pașii miei. Eu am strigat, căce
 8 m-ai ascultat, Dumnezeu; pleacă ureachea Ta
 mie și ascultă cuvintele mele. Minunează
 9 milele Tale, Cela ce mîntuiești pre cei ce
 nedejduiesc pre Tine, Den cei ce stau
 10 împotriva direaptei Tale. Păzește-mă,
 Doamne, ca lumina ochiului; Întru acope-
 11 rirea arepilor Tale mă vei acoperi de cătră
 fața necredincioșilor, celor ce m-au necăjit
 12 pre mine. Vrajmașii miei sufletul meu au
 cuprins; seul lor au închis, gura lor au grăit
 13 mîndrie. Scoțîndu-mă, acum m-au încun-
 jurat, ochii lor puseră ca să abată la pămînt.
 14 Luară-mă ca un leu gata la vînat și ca un puiu
 de leu lăcuind întru ascunsuri. Scoală-Te,
 15 Doamne, apucă-i pre ei și-i împiadecă pre
 dîșii! Izbăvește sufletul meu de cătră cel
 necurat, sabia Ta de la vrăjmașii mîinii Tale.
 16 Doamne, den puțini de la pămînt împarți pre
 ei în viața lor; și de ceale ascunse ale Tale să
 17 împlu pîntecel lor. Săturatu-s-au de fii și
 au lăsat rămășițele pruncilor lor. Iară eu
 întru dreptate ivi-mă-voiu feașii Tale, sătura-
 mă-voiu, arătîndu-mi-se mărirea Ta. Slava.

Cathisma 3, la săvîrșit, copilului Domnului, lui David, carele au grăit Domnului cuvintele cîntării aceștia, în ziua care l-au izbăvit pre el Domnul den mîna tuturor vrăjmașilor lui și den mîna lui Saul, și zise, XVII

1 **A**ndrăgi-Te-voiu, Doamne, vîrtutea
 mea. Domnul, întărirea mea și scăpa-
 2 rea mea și izbăvitoriul meu, Dum-
 nezăul meu, ajutoriul meu, și voiu
 3 nedejdui pre Dînsul, Scutitoriul
 meu și cornul mîntuirei mele și sprijenito-
 4 riul meu. Lăudînd voiu chema pre Dom-
 nul și de vrăjmașii miei mă voiu mîntui.
 5 Cuprinsu-m-au durori de moarte și pîraile
 6 fărădelegii m-au turburat. Chinurile ia-

dului m-au încunjurat; apucatu-m-au lațurile
 morții. Și, necăjindu-mă, am chemat pre
 7 Domnul și cătră Dumnezăul meu am stri-
 gat. Auzit-au den besearca sfîntă a Lui
 8 glasul meu și strigarea mea înaintea Lui va
 întra în urechile Lui. Și să clătină și plin de
 9 cutremur să făcu pămîntul și temeaiete mun-
 ților s-au turburat și s-au clătît, căci S-au
 10 urgisit lor Dumnezeu. Sui-se fum întru
 urgia Lui și foc de cătră fața Lui să va aprinde,
 11 cărbuni s-au așît de cătră Dînsul. Și plecă
 ceriurile și Să pogori, și negură supt picioa-
 12 rele Lui. Și Să sui preste heruvim și zbură,
 și zbură pre aripile vînturilor. Și puse întu-
 13 nearec ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul
 Lui, întunecoasă apă în norii văzduhuri-
 14 lor. De lucire înaintea Lui norii au trecut,
 15 smidă și cărbuni de foc. Și tună den ceriu
 16 Domnul și Cel Înalt au dat glasul Lui. Tri-
 mise săgeți și răsipi pre ei, și fulgere au
 17 înmulțit și-i turbură pre ei. Și să iviră
 izvoarale apelor și să descoperiră temeaiete
 18 lumii, De certarea Ta, Doamne, de suflarea
 Duhului urgiei Tale. Trimise dentru înăl-
 19 țime și mă luo pre mine, apucă-mă den ape
 multe. Mîntui-mă-va dentru tari vrăjmașii
 20 miei și de cei ce mă urăsc pre mine, căci să
 mai întăriră decît mine. Apucatu-m-au în
 21 ziua răutății mele și Să făcu Domnul întă-
 ritura mea. Și mă scoase întru lărgime,
 22 izbăvi-mă-va, căci m-au vrut. Și-m va da
 23 Domnul după dreptatea mea și după curățenia
 mînilor mele în va da. Căci am păzit căile
 24 Domnului și n-am păgînit de la Dumnezăul
 meu. Căci toate judecățile Lui înaintea
 25 mea și dreptățile Lui nu s-au depărtat de la
 mine. Și voiu fi fără prihană cu Dînsul și
 26 mă voiu păzi de cătră fărădelegea
 mea. Și-m va da Domnul după dreptatea
 27 mea și după curățenia mînilor mele înaintea
 ochilor Lui. Cu cel drept, drept vei fi; și cu
 28 omul nevinovat, nevinovat vei fi. Și cu cel
 29 ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic vei îndă-
 30 rătnic. Căci Tu nărodul smerit vei mîntui
 și ochii mîndrilor vei smeri. Căci Tu vei
 31 lumina luminătoriul meu, Doamne, Dumne-
 zeul meu, lumina-vei întunecul meu.
 Căci întru Tine mă voiu izbăvi de bîntuială și
 32 cu Dumnezeul meu voiu sări zid. Dumne-
 33 zeul meu, fără prihană e calea Lui, cuvintele
 Domnului lămurite-s, scutitoriu iaste tuturor
 celor ce nădejduiesc pre Dînsul. Pentru că
 34 cine e Dumnezeu, afară den Domnul? Sau carele
 e Dumnezeu, afară de Dumnezeul nostru?
 Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere și au
 35 pus fără prihană calea mea, Întărind picioa-
 36 rele mele ca unui cerb, și pre ceale înal-

37 te puindu-mă, Învăţînd mîinile mele la
 38 le. Şi ai dat mie scuteală de mîntuire şi
 39 dreapta Ta m-au sprejenit. Şi învăţătura
 40 aceasta mă va învăţa. Lărgit-ai paşii miei
 41 dedesuptul meu, şi n-au slăbit urmele mea-
 42 le. Goni-voiu pre vrăjmaşii miei şi voiu
 43 prinde pre dînşii, şi nu mă voiu întoarce, pînă
 44 unde vor lipsi. Năcăji-voiu pre dînşii şi nu
 45 vor putea să stea, cădea-vor supt talpele mea-
 46 le. Şi mă încinseş cu putere la războiu,
 47 împiedecaş pre toţi pre cei ce să scula asupra
 48 mea dedesuptul meu. Şi pre vrăjmaşii
 49 miei datu-mi-ai dos şi pre cei ce urăsc pre
 50 mine i-ai pierdut de tot. Strigară, şi nu era
 51 cel ce mîntuiaşte, cătră Domnul, şi n-au ascultat
 52 pre dînşii. Şi voiu mărunţi pre ei ca
 53 ţărîna în faţa vîntului, ca tina uliţelor voiu
 54 mărunţi pre dînşii. Izbăvi-mă-vei de pricea
 55 norodului, pune-mă-vei întru cap de limbi.
 56 Norod carele n-am cunoscut mi-au slujit mie,
 57 la auzirea urechii m-au ascultat. Fii striini
 58 au minţit mie, fii striini s-au vechit şi s-au
 59 schiopat de cătră căile lor. Viu Domnul, şi
 60 blagoslovit Dumnezeuul meu, şi să înalţe
 61 Dumnezeuul mîntuirii mele. Dumnezeu,
 62 Cel ce dai izbîndiri mie şi ai supus noroade
 63 supt mine, izbăvitoriu meu de vrăjmaşii miei
 64 cei cu urgie, De cătră cei ce să scoală preste
 65 mine înalţa-mă-vei, de cătră omul nedirept
 66 izbăvi-mă-vei. Pentru aceeaa mărturisi-
 67 mă-voiu Ție întru limbi, Doamne, şi numelui
 68 Tău cînta-voiu. Mărind mîntuirile împăra-
 69 tului şi făcînd milă unsului, lui David, şi
 70 semenţiei lui, pînă în veac. Slava.

La săvîrşit, psalm al lui David XVIII

1 eriurile povestesc mărirea lui Dum-
 2 nezeu şi facerea mîinilor Lui pove-
 3 teaste întărirea. Ziua zilei va iz-
 4 bîcni cuvînt şi noaptea nopţii pove-
 5 teaste minte. Nu-s graiuri, nici
 6 cuvinte, cărora nu să aud glasurile lor. La
 7 tot pămîntul ieşi răspunsul lor şi la marginile
 8 lumii cuvintele lor. În soare au pus lăcaşul
 9 lui; şi el ca un ginere ieşind den cămara lui.
 10 Bucura-se-va ca un uriaş să alearge cale; den
 11 marginea ceriului ieşirea lui Şi istovul lui pînă
 12 în marginea ceriului, şi nu iaste cel ce să va
 13 ascunde de căldura lui. Leagea Domnului fă-
 14 ră prihană e, întorcînd suflete; mărturia Dom-
 15 nului credincioasă e, înţeleptînd pruncii; Di-
 16 reptăţile Domnului dreapte-s, veselînd inema;
 17 porunca Domnului lucie iaste, luminînd ochii;
 18 Frica Domnului curată e, rămîind în veacul
 19 veacului; judecăţile Domnului adevărate-s,

îndireptate deodată. Pohtite-s mai mult 11
 decît aurul şi piatră cinstită multă şi mai dulce 12
 decît miarea şi fagurul. Pentru că şi robul 13
 Tău păzeaste aceste; şi păzînd aceste, 14
 răsplătire multă. Greşalele cine le va pri- 15
 ceape? Dentru ceale ascunse ale mele cură-
 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225 1226 1227 1228 1229 1230 1231 1232 1233 1234 1235 1236 1237 1238 1239 1240 1241 1242 1243 1244 1245 1246 1247 1248 1249 1250 1251 1252 1253 1254 1255 1256 1257 1258 1259 1260 1261 1262 1263 1264 1265 1266 1267 1268 1269 1270 1271 1272 1273 1274 1275 1276 1277 1278 1279 1280 1281 1282 1283 1284 1285 1286 1287 1288 1289 1290 1291 1292 1293 1294 1295 1296 1297 1298 1299 1300 1301 1302 1303 1304 1305 1306 1307 1308 1309 1310 1311 1312 1313 1314 1315 1316 1317 1318 1319 1320 1321 1322 1323 1324 1325 1326 1327 1328 1329 1330 1331 1332 1333 1334 1335 1336 1337 1338 1339 1340 1341 1342 1343 1344 1345 1346 1347 1348 1349 1350 1351 1352 1353 1354 1355 1356 1357 1358 1359 1360 1361 1362 1363 1364 1365 1366 1367 1368 1369 1370 1371 1372 1373 1374 1375 1376 1377 1378 1379 1380 1381 1382 1383 1384 1385 1386 1387 1388 1389 1390 1391 1392 1393 1394 1395 1396 1397 1398 1399 1400 1401 1402 1403 1404 1405 1406 1407 1408 1409 1410 1411 1412 1413 1414 1415 1416 1417 1418 1419 1420 1421 1422 1423 1424 1425 1426 1427 1428 1429 1430 1431 1432 1433 1434 1435 1436 1437 1438 1439 1440 1441 1442 1443 1444 1445 1446 1447 1448 1449 1450 1451 1452 1453 1454 1455 1456 1457 1458 1459 1460 1461 1462 1463 1464 1465 1466 1467 1468 1469 1470 1471 1472 1473 1474 1475 1476 1477 1478 1479 1480 1481 1482 1483 1484 1485 1486 1487 1488 1489 1490 1491 1492 1493 1494 1495 1496 1497 1498 1499 1500 1501 1502 1503 1504 1505 1506 1507 1508 1509 1510 1511 1512 1513 1514 1515 1516 1517 1518 1519 1520 1521 1522 1523 1524 1525 1526 1527 1528 1529 1530 1531 1532 1533 1534 1535 1536 1537 1538 1539 1540 1541 1542 1543 1544 1545 1546 1547 1548 1549 1550 1551 1552 1553 1554 1555 1556 1557 1558 1559 1560 1561 1562 1563 1564 1565 1566 1567 1568 1569 1570 1571 1572 1573 1574 1575 1576 1577 1578 1579 1580 1581 1582 1583 1584 1585 1586 1587 1588 1589 1590 1591 1592 1593 1594 1595 1596 1597 1598 1599 1600 1601 1602 1603 1604 1605 1606 1607 1608 1609 1610 1611 1612 1613 1614 1615 1616 1617 1618 1619 1620 1621 1622 1623 1624 1625 1626 1627 1628 1629 1630 1631 1632 1633 1634 1635 1636 1637 1638 1639 1640 1641 1642 1643 1644 1645 1646 1647 1648 1649 1650 1651 1652 1653 1654 1655 1656 1657 1658 1659 1660 1661 1662 1663 1664 1665 1666 1667 1668 1669 1670 1671 1672 1673 1674 1675 1676 1677 1678 1679 1680 1681 1682 1683 1684 1685 1686 1687 1688 1689 1690 1691 1692 1693 1694 1695 1696 1697 1698 1699 1700 1701 1702 1703 1704 1705 1706 1707 1708 1709 1710 1711 1712 1713 1714 1715 1716 1717 1718 1719 1720 1721 1722 1723 1724 1725 1726 1727 1728 1729 1730 1731 1732 1733 1734 1735 1736 1737 1738 1739 1740 1741 1742 1743 1744 1745 1746 1747 1748 1749 1750 1751 1752 1753 1754 1755 1756 1757 1758 1759 1760 1761 1762 1763 1764 1765 1766 1767 1768 1769 1770 1771 1772 1773 1774 1775 1776 1777 1778 1779 1780 1781 1782 1783 1784 1785 1786 1787 1788 1789 1790 1791 1792 1793 1794 1795 1796 1797 1798 1799 1800 1801 1802 1803 1804 1805 1806 1807 1808 1809 1810 1811 1812 1813 1814 1815 1816 1817 1818 1819 1820 1821 1822 1823 1824 1825 1826 1827 1828 1829 1830 1831 1832 1833 1834 1835 1836 1837 1838 1839 1840 1841 1842 1843 1844 1845 1846 1847 1848 1849 1850 1851 1852 1853 1854 1855 1856 1857 1858 1859 1860 1861 1862 1863 1864 1865 1866 1867 1868 1869 1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382

13 tea să stea. Căci vei pune pre dînșii umăr,
14 în cei rămași ai Tăi găti-vei fața lor. Înaltă-Te,
Doamne, întru putearea Ta; cînta-vom și vom
peveți puterniciile Tale. Slava.

**La săvîrșit, pentru sprejenea cea de la
zori, psalmul lui David XXI**

1 **D**umnezău, Dumnezăul meu, ia
aminte la mine, pentru căci mă pără-
2 siș? Departe de la mîntuirea mea
cuvintele greșalelor mele. Dum-
nezăul meu, striga-voiu ziua, și nu
vei asculta, și noaptea, și nu la necunoștința
3 mea. Și Tu în ceale sfinte lăcuiești, lauda
4 lui Israil. Pre Tine au nedejduit părinții
noștri; nedejduiră și ai izbăvit pre dînșii.
5 Cătră Tine strigară și să mîntuiră, pre Tine
6 nedejduiră și nu se rușinară. Iară eu sînt
viarme, și nu om, ocară oamenilor și defăima-
7 rea nărodului. Toți ceia ce mă văd batjocu-
ritu-m-au, grăiră în buze, clătiră capul:
8 „Nedejduit-au pre Domnul, izbăvească pre el,
9 spăsească pre el, că-l va pre el“. Căci Tu
ești Cela ce m-ai zmult den pîntece, nedeajdea
mea, de la țitele maică-mea. Spre Tine mă
10 aruncau den zgău, Den pîntecel maicei
meale, Dumnezeul meu ești Tu, să nu Te
11 depărtezi de la mine. Căci năcazul e
aproape, căci nu iaste cel ce să-mi ajute
12 mie. Împrejură-mă viței mulți, tauri graș
13 mă încungiurără. Deșchiseră asupra mea
14 gura lor ca un leu hrăpind și răcnind. Ca o
apă mă vărsaiu și să răsipiră toate oasele
15 meale. Să făcu inema mea ca o ceară,
topindu-se în mijlocul pîntecelui meu.
16 Uscă-se ca un hîrb virtutea mea, și limba mea
s-au lipit de gîtlejul meu, și la țărîna morții
17 m-ai pogorît. Căci m-au încunjurat cîini
mulți, adunarea celor ce mă viclenesc mă
18 cuprinsēră. Săpară mîinile mele și picioarele
19 meale, numărără toate oasele mele. Și ei
socotiră și mă văzură, împărțiră hainele
meale lor și pre îmbrăcămîntea mea aruncară
20 sorț. Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi aju-
toriul Tău de la mine, spre prejenea mea ia
21 aminte. Izbăveaște de la sabie sufletul
meu și den mîna cîinelui, pre cel sîngur năs-
22 cut al meu. Mîntuiaște-mă den gura leului
și de la coarnele inorogilor, smerirea mea.
23 Povesti-voiu numele Tău fraților miei; în mij-
24 locul adunării lăuda-Te-voiu. Cei ce vă tea-
meți de Domnul, lăudați pre Dînsul; toată să-
25 mînța lui Iacov, măriți pre Dînsul! Teamă-se
dară de Dînsul toată sāmînța lui Israil, căci n-au
26 ocărît, nici au defăimat ruga sārăcului, Nici au
întors fața Lui de la mine și, cînd am strigat cătră
27 El, ascultat-m-au. De la Tine lauda mea,
întru adunare mare mărturisimă-voiu Ție; ru-
gile mele voi da înaintea celor ce să tem

de Dînsul. Mîncă-vor sārăcii și să vor 28
sătura și vor lăuda pre Domnul cei ce cerce-
tează pre Dînsul, trăi-vor inemile lor în vea-
cul veacului. Pomeni-vor și să vor întoarce 29
cătră Domnul toate marginile pămîntului.
Și să vor închina înaintea Lui toate neamurile 30
limbilor. Căci a Domnului e împărăția și El 31
oblăduiaște limbile. Mîncară și să închi- 32
nară toți grașii pămîntului, înaintea Lui vor
cădea toți ceia ce să pogoară la pămînt. Și 33
sufletul meu Lui trăiaște și semenția mea va
sluji Lui. Spune-se-va Domnului ruda 34
ceea ce vine și vor vestui dreptatea Lui la
norodul cel ce să va naște, pre carele au făcut
Domnul.

Psalm a lui David XXII

1 **D**omnul paște-mă și nemica nu-m va 1
lipsi; la locul otāvii, acolo m-au sălăș- 2
luit. Pre apă de răpaos mă hrăni 2
pre mine, sufletul meu întoarce. 3
Povețuitu-m-au pre cărările dreptă- 3
ții, pentru numele Lui. Că, de voiu și 4
mearge în mijlocul umbrei morții, nu mă voiu 4
teame de reale, căci Tu cu mine ești. Toia- 5
gul Tău și varga Ta, aceasta m-au mîngîiat. 5
Gătît-ai înaintea mea masă den preajma celor 6
ce mă năcăjesc. Muiăși cu untdelemn capul 7
meu, și păharul Tău îmbătînd ca un prea 7
tare. Și mila Ta mă va goni toate zilele vie- 8
ții mele. Și a lăcui eu în casa Domnului la 8
îndelungare de zile.

Psalmul lui David, a unii den sîmbete, XXIII

1 **D**omnului iaste pămîntul și împlea- 1
rea lui, lumea și toți cei ce lăcuiesc 1
într-însul. Acesta pre mări au înte- 2
meiat pre el și pre riuri l-au gătit pre 2
el. Cine să va sui la muntele Dom- 3
nului? Au cine va sta în locul cel svînt al 3
Lui? Nevinovat la mîni și curat la inemă, 4
carele n-au luat pre deșert sufletul lui și n-au 4
jurat pre vicleşug aproapelui său. Acesta 5
va lua blagoslovenie de la Domnul și miloste- 5
nie de la Dumnezeu, Mîntuitoriul lui.
Aceasta e ruda celor ce cearcă pre Domnul și 6
celor ce cearcă fața Dumnezăului lui 6
Iacov. (Strigare) Rădicați porțile, boiari, 7
ale voastre și vă rădicați porți veacinice, și va 7
întra Împăratul mării. Cine e acesta, 8
Împăratul mării? Domnul tare și puternic, 8
Domnul tare e în războiu. Rădicați porțile, 9
boiari, ale voastre și vă rădicați porți veaci- 9
nice, și va întra Împăratul mării. Cine 10
iaste acesta, Împăratul mării? Domnul 10
puterii: Acesta e Împăratul slavei. Slava.

Cathisma 4, psalmu a lui David XXIV

1 ătră Tine, Doamne, rădicaiu sufletul
mieu, Dumnezăul meu. Pre Tine
nedejduiiu, să nu mă rușinezu în
2 veac, Nice să mă batjocorească
vrăjmașii miei! Pentru că toți ceia ce
Te îngăduiesc pre Tine nu se vor rușina;
3 Rușineaze-se cei ce nelegiuiescu în zadar.
4 Căile Tale, Doamne, arată-mi mie și cărările
Tale învață-mă. Povățeaste-mă pre adevărul
Tău și mă învață, căce Tu ești Dumnezău,
Mîntuitoriul meu, și pre Tine Te-am îngăduit
6 toată ziua. Adu-Ți aminte de îndurările
Tale, Doamne, și milele Tale, căce den veac
7 sînt. Păcatele tinerețelor mele și ale
necunoștinții mele să nu-Ți aduci aminte.
8 După mila Ta, adu-Ți aminte Tu, pentru
9 bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept iaste
Domnul; pentru aceea va pune leage celor
10 greșiți în cale. Povățui-va pre cei blînzi la
judecată, învăța-va pre cei blînzi căile
11 Lui. Toate căile Domnului, milă și adevăr
celor ce cearcă făgăduința Lui și mărturiile
12 Lui. Pentru numele Tău, Doamne, și iartă
13 păcatul meu, pentru că multu iaste. Cine
iaste omul cel ce să teame de Domnul? Pune-va
14 leage lui în calea care au ales. Sufletul lui
întru bunătați va mînea și sămînța lui va moș-
15 teni pămîntul. Întărirea Domnului, celor ce
să tem de Dînsul și făgăduința Lui va arăta
16 lor. Ochii miei pururea cătră Domnul, căce
17 El va scoate den laț picioarele mele. Pri-
veaște preste mine și mă miluiaște, căce sîn-
18 gur născut și sărac sînt eu. Necazurile ini-
mii mele s-au înmulțit, den nevoile mele
19 scoate-mă. Vezi smerirea mea și ostineala
20 mea și lasă toate păcatele mele. Vezi pre
vrăjmașii miei că s-au înmulțit și urciune
21 strîmbă m-au urît. Păzeaste sufletul meu
și mă izbăveaște să nu mă rușinezu, căce am
22 nedejduit pre Tine. Cei fără răutate și cei
drepți să lipiia de mine, căce Te-am îngăduit
23 pre Tine, Doamne. Mîntuiaște, Dumne-
zăule, pre Israil den toate năcazurile lui.

Psalmul a lui David XXV

1 udecă-mă, Doamne, căce eu întru
nerăutatea mea am mers și pre Dom-
2 nul nedejduind nu voiu slăbi. Ispi-
teaște-mă, Doamne, și mă cearcă,
lămureaște rănichii miei și inima
3 mea. Că mila Ta înaintea ochilor miei iaste
4 și bine am plăcut întru adevărul Tău. N-am
șăzut cu adunarea deșertării și cu cei ce nele-
5 giuiescu nu voi întra înlăuntru. Urît-am
adunarea celor ce să viclenescu și cu cei
6 necredincioși nu voiu șădea. Spăla-voiu
întru cei nevinovați mînille mele și voiu

încungiura jîrtăvnicul Tău, Doamne, Ca să 7
auz eu glasul laudei Tale și a povesti toate 8
minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcu- 9
viința casii Tale și locul lăcașului mării Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioși 9
sufletul meu și cu oamenii sîngiurilor viața 10
mea, Căroră sînt în mîini fărădelegile, 10
direapta lor s-au împlut de daruri. Iară 11
eu întru nerăutatea mea am mers; mîn- 12
tuiaște-mă, Doamne, și mă miluiaște. Pi- 12
ciorul meu au stătu în direptate; întru adu-
nări binecuvînta-Te-voiu, Doamne.

Psalmu a lui David, mai nainte decît
a să unge, XXVI

1 omnul e lumina mea și Mîntuitoriul 1
mieu; de cine mă voiu teame? 2
Domnul, scutitoriul vieții mele; de 2
cine mă voiu spămînta? Cînd s-ar 3
apropia asupra mea cei ce chinuiesc, 3
ca să mănînce cărnurile mele, Cei ce mă 4
necăjesc și vrăjmașii miei, ei au slăbit și au 4
căzut. Și de se va rîndui asupra mea 5
tabără, nu se va înfricoșa inima mea. De se 6
va rîdica asupra mea războiu, întru aceasta eu 6
nedejduiesc. Una am cerșut de la Domnul, 7
aceasta voiu ceare: a lăcui eu în casa Domnu- 7
lui, toate zilele vieții mele, A vedea frum- 8
sețarea Domnului și a socoti besearca cea 8
sfîntă a Lui. Căci m-au ascuns în cortul Lui 9
în ziua răutăților mele, acoperitu-m-au întru 9
ascunsul cortului Lui. În piatră m-au înăl- 10
țat și acum, iată, au înălțat capul meu preste 10
vrăjmașii miei. Încungiurat-am și am jîrt- 11
vuit în cortul Lui jîrtvă de mîntuire și de clic, 11
cînta-voiu și voiu peveți Domnului. As- 12
cultă, Doamne, glasul meu, carele am strigat, 12
miluiaște-mă și mă ascultă. Ție au zis 13
inima mea: „Pre Domnul voiu cerca“. Cercă-Te 13
fața mea, fața Ta, Doamne, voiu cerca. 14
Să nu-Ți întorci fața Ta de cătră mine și să nu 14
Te abați cu urgie de la robul Tău. Ajutoriu 15
mie fii, să nu mă depărtezi și să nu mă lași, 15
Dumnezău, Mîntuitoriul meu. Căci tată- 16
mieu și maica mea m-au părăsit, și Domnul 16
m-au luat pre mine. Îndireptează-mă, 17
Doamne, în calea Ta și mă povățuiaște în 17
cărare direaptă pentru vrăjmașii miei. Să 18
nu mă dai la sufletele celor ce mă necăjesc pre 18
mine, căci s-au sculat asupra mea mărturii 19
strîmbe și minți strîmbătatea eiș. Crez ca 19
să văz bunătațile Domnului în pămîntul celor 20
vii. Îngăduiaște pre Domnul, îmbărbătea- 20
ză-te și să întărească inima ta și îngăduiaște
pre Domnul. Slava.

Psalmul lui David XXVII

1 ătră Tine, Doamne, striga-voiu, Dum- 1
nezăul meu, să nu taci de cătră mine și 1
mă voiu asămăna celor ce să pogoară la 2
groapă. Ascultă, Doamne, glasul ru- 2

gării mele cînd mă rogu cătră Tine, cînd rădic mîinile mele cătră besearca cea sfință a Ta. Să nu mă tragi împreună cu cei păcătoși și cu cei ce fac strîmbătate să nu mă pierzi, Celor ce grăiesc pace cu cei de aproape ai lor, și reale în inimile lor. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după vicșugul tocmealelor lor. După faptele mîinilor lor dă-le lor, dă-le lor răsplătirea lor. Căci n-au priceput la faptele Domnului și la faptele mîinilor Lui, surpa-vei pre dîșșii și nu vei zidi pre dîșșii. Blagoslovit Domnul, căci au ascultat glasul rugii mele. Domnul, ajutoriu meu și scutitoriu meu; pre El au nedejduit inima mea și mă ajutoraiu. Și odrășli trupul meu și den voia mea mă voiu mărturisi Lui. Domnul e întărirea norodului Lui și scutitoriu mîintuirilor unsului Lui iaste. Mîintuiaște pre norodul Tău și blagosloveaște moștenirea Ta; și paște pre ei și-i nalță pre ei pîna în veac.

Psalmul lui David, spre scosul cortului, XXVIII

Duceți Domnului, fiii lui Dumnezău, aduceți Domnului fii de berbeci; Aduceți Domnului mărire și cinste, aduceți Domnului mărire numelui Lui, închinați-vă Domnului în curtea sfință a Lui. Glasul Domnului spre ape, Dumnezăul măriri au tunat; Domnul preste ape multe. Glasul Domnului cu putear, glasul Domnului cu mare cuviință; Glasul Domnului zdrobind chedrii și va zdrobi Domnul chedrii Livanului; Și va mărunți pre dîșșii ca vițelul Livanului; și cel iubit, ca fiiul inorogilor. Glasul Domnului tăind para focului, glasul Domnului clătind pustiul, și va clăti Domnul pustiul lui Cadis. Glasul Domnului întărind cerbii; și va descoperi dumbrăvile; și în besearca Lui tot carele zice: „Mărire!“. Domnul potopul va lăcui și va șadea Domnul Împărat în veac. Domnul vîrtute norodului Lui va da, Domnul va blagoslovi pre nărodul Lui cu pace.

Psalmul cîntării înnoiri casei lui David XXIX

Fnălța-Te-voiu, Doamne, căci m-ai luat pre mine și n-ai veselit pre vrăjmașii miei asupra mea. Doamne, Dumnezăul meu, strigat-am cătră Tine și m-ai vindecat. Doamne, scos-ai den iad sufletul meu, mîintuitu-m-ai dentru cei ce pogoar în groapă. Cîntați Domnuli, cei curaț ai Lui, și vă mărturisiți cu pomenirea sfințiri Lui! Căci urgie mînia Lui, și viață în voia Lui. Sara va mînea plîngere, și dimeneață, bucurie. Și eu am zis întru bunăvoia mea: „Nu mă voiu clăti în veac!“ Doamne, în voia Ta dă frumuseaței mele putear. Și-Ț întorseși fața Ta și mă făcuiu tur-

burat. Cătră Tine, Doamne, voiu striga și cătră Dumnezăul meu mă voiu ruga. Ce-i folos în singele meu, cînd mă pogor eu întru stricăciune? Au mărturisi-va Ție țărîna? Au vesti-va adevărul Tău? Auzi Domnul și mă milui, Domnul S-au făcut ajutoriu mie. Întors-ai plîngerea mea spre bucurie mie, rupseși sacul meu și mă încinseși cu bucurie. Pentru ca să-Ț cînte măriri mea și nu mă voiu umili; Doamne, Dumnezăul meu, în veac mărturisi-mă-voiu Ție. Slava.

La săvirșit, psalmul lui David, ieșiri den fire, XXX

Fre Tine, Doamne, nedejduiiu, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea Ta, izbăveaște-mă și mă scoate. Pleacă cătră mine ureachea Ta, grăbeaște a mă scoate pre mine. Fii mie întru Dumnezău scutitoriu și spre casa scăpării a mă mîntui. Căci întărirea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei den lațul acesta, carele au ascuns mie, căci Tu ești scutitoriu meu, Doamne. În mîinile Tale pune-voiu duhul meu, mîintuitu-m-ai, Doamne, Dumnezăul adevărului. Urît-ai pre cei ce păzesc deșertăciune în zadar. Și eu pre Domnul am nedejduit, bucura-mă-voiu și mă voiu veseli pre mila Ta. Căci ai căutat spre smerenia mea, mîintuit-ai den nevoi sufletul meu. Și nu m-ai închis în mîinile vrăjmașilor; pus-ai în loc larg picioarele mele. Miluiaște-mă, Doamne, căci mă necăjăsc; turbură-se cu mînie ochiul meu, sufletul meu și pîntecel meu. Căci au lipsit cu dureare viața mea și anii miei în suspinări; Slăbi cu sărăcie vîrtutea mea și oasele mele s-au turburat. Lîngă toți vrăjmașii miei mă făcuiu ocară, și vecinilor miei foarte, și frică cunoscuților miei. Cei ce mă vedea afară fugiră de la mine. Mă uitaiu ca un mort de la inimă, Făcuiu-mă ca un vas pierdut, căci am auzit ura a multora den cei ce nemernicesc împrejur; Cînd să adunară ei într-un loc asupra mea, ca să ia sufletul meu au sfătuit. Și eu pre Tine, Doamne, nedejduiiu, zis: „Tu ești Dumnezăul meu, în mîinile Tale sorții miei!“ Izbăveaște-mă den mîna vrăjmașilor miei și de cei ce mă gonesc pre mine. Arată fața Ta preste robul Tău, mîintuiaște-mă cu mila Ta. Doamne, să nu mă rușinez, căce Te-am chemat pre Tine. Rușineaze-se necurații și să pogoare în iad, mute să să facă buzele ceale vicleane, Cealea ce grăiescu asupra dreptului fărădelege, cu mîndrie și defăimare. Foarte e multă mulțimea bunătății Tale, Doamne, carea ai ascunsu celora ce să tem de Tine. Ai făcut celora ce nedejduiesc pre Tine în-

26 inea fiilor oamenilor. Ascunde-vei pre
 27 dînșii întru ascunderea obrazului Tău de tur-
 28 burarea oamenilor. Acoperi-vei pre dînșii
 29 în cort, de pricea limbilor. Blagoslovit
 30 Domnul, căce au minunat mila Lui în cetatea
 31 îngrădirii. Și eu zișu întru dezmetecirea
 mea: „Lepădatu-m-am de cătră fața ochilor
 32 Tăi“. Pentru aceea ai ascultat glasul rugii
 mele cînd strigu cătră Tine. Iubiți pre
 Domnul, toți curații Lui, căce adevăruri
 cearcă Domnul și răsplătește celor ce de pri-
 32 sosit facu mîndrie. Îmbărbătați-vă și întă-
 rească-se inima voastră, toți ceia ce nedejduiți
 pre Domnul!

Psalmul lui David, al priceaperii, XXXI

1 **F**ericiți cărora să iertară fărălegile și
 2 cărora să acoperiră păcatele. Fericit
 bărbatul căruia nu va socoti Dom-
 nul păcatul, nice iaste în rostul lui
 3 vicleșug. Căce am făcut, vechiră-să
 4 oasele mele strigînd eu toată ziua. Căce
 ziua și noaptea să îngreioie preste mine mîna
 Ta, întorșu-mă spre chinuire înfigîndu-se mie
 5 ghimpu. (Strigare) Fărădeleagea mea am
 cunoscut și păcatul meu n-am acoperit.
 6 Zis-am: „Mărturisi-voiu asupra mea fărăde-
 leagea mea Domnului“. Și Tu ai lăsat păgîna-
 7 tatea inimii mele. (Strigare) Pentru
 aceasta ruga-se-va cătră Tine tot curatul în
 8 vreamea bine tocmită, Însă în potop de ape
 9 multe cătră el nu să vor apropia. Tu-m ești
 scăparea de necazul cela ce mă cuprinde;
 bucuria mea, mîntuiaște-mă de cătră cei ce m-au
 10 încungiurat. (Strigare) „Învăța-te-voiu și
 ocîrmui-te-voi în calea aceasta carea vei
 merge, întări-voiu asupra ta ochii Mie.
 11 Nu vă faceți ca calul și mușcoiul, la carii nu
 12 iaste priceapere. Cu zăbală și cu frîu falcile
 lor să le sugrumi, celor ce nu să apropie cătră
 13 tine“. Multe-s bătăile păcătosului, iară pre
 cel ce nedejduiaste pre Domnul, milă îl va
 14 încungiura. Bucurați-vă pre Domnul și vă
 veseliți, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti
 la inimă! Slava.

Cathisma 5. Psalmul al lui David, nescris deasupra la jidovi, XXXII

1 **B**ucurați-vă, dreptii, întru Domnul;
 2 celor drepti cuvine-se lauda. Măr-
 turisiși-vă Domnului cu copuze, cu
 3 canon cu 10 strune, Cîntați Lui
 cîntare noao, bine cîntați Lui cu clic!
 4 Căce drept e cuvîntul Domnului și toate fap-
 5 tele Lui, cu credință. Iubeaște milostenie și
 judecată Domnul; de mila Domnului plin e
 6 pămîntul. Cu cuvîntul Domnului ceriurile
 s-au întărit și cu duhul rostului Lui toată putea-
 7 rea lor. Adunînd ca un foale apele mării,

puind în visterii beznele. Să să teamă de 8
 Domnul tot pămîntul și de Dînsul să să cutre- 9
 mure toți ceia ce lăcuiesc în lume. Căci El 10
 au zis, și s-au făcut; El au poruncit, și s-au 11
 zidit. Domnul răsipeaște svaturile limbilor 12
 și defaimă socotealele norodurilor și defaimă 13
 svaturile boiarilor. Iară svatul Dmnelui în 14
 veac rămîne, gîndurile inemii Lui, den nea- 15
 muri și în neamuri. Fericit norodul căruia 16
 iaste Domnul Dumnezeul lui, norod pre 17
 carele au ales spre moștenire Lui! Den 18
 ceriu privi Domnul, văzu pre toți fiii omeni- 19
 lor. Den cel gata lăcașul Lui, privi preste 20
 toți ceia ce lăcuiesc pămîntul. Cel ce au 21
 zidit deosăbi inemile lor, Cela ce priceape 22
 toate lucrurile lor. Nu să mîntuiaște împă-
 rat pentru multă puteare și uriaș nu să va
 mîntui cu mulțimea vîrteții lui. Minciunos
 e calul spre mîntuire, și cu mulțimea tăriei lui
 nu să va mîntui. Iată, ochii Domnului spre
 ceia ce să tem de Dînsul, ceia ce nădejduiesc
 spre mila Lui, Ca să izbăvească den moarte
 sufletele lor și să-i hrănească pre dînșii în foa-
 mete. Și sufletul nostru va îngădui Domnu-
 lui, căci ajutoriu și scutitoriu noao iaste.
 Căci întru Dînsul să va veseli inema noastră și
 21 întru numele cel svînt al Lui am nădejduit.
 22 Facă-se, Doamne, mila Ta preste noi, în ce
 chip am nădejduit pre Tine!

Psalm lui David, cînd premeni fața lui înaintea lui Avimeleh și-l slobozi pre dînsul și să duse, XXXIII

1 **B**ine voiu cuvînta pre Domnul în toată 1
 vreamea, pururea lauda Lui în gura 2
 mea. Întru Domnul să va lăuda 3
 sufletul meu! Auză cei blînzi și să să 4
 veselească. Măriți pre Domnul 5
 împreună cu mine și să înălțăm numele Lui 6
 dempreună! Cercat-am pre Domnul și mă 7
 ascultă; și den toate necazurile mele mă mîntui 8
 pre mine. Apropiati-vă cătră Dînsul și 9
 vă luminați și feașele voastre nu să vor 10
 rușina. Săracul acesta au strigat, și Dom- 11
 nul au ascultat pre dînsul și den toate scîrbele 12
 lui mîntui pre el. Tăbărî-va îngerul Dom- 13
 nului împrejurul celor ce să tem de Dînsul și 14
 va izbăvi pre ei. Gustați și vedeți că bun e 15
 Domnul; fericit bărbatul carele nădejduiaște 16
 pre El! Teameți-vă de Domnul, toți svinții 17
 Lui, căci nu iaste lipsă celor ce să tem de Dîn- 18
 sul. Bogații au sărăcit și au flămînzit, iară 19
 cei ce cearcă pre Domnul nu să vor împușina 20
 de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă, 21
 frica Domnului voiu învăța pre voi. Cine e 22
 omul cela ce va viață, iubind a vedea zile 1
 bune? Înceată limba ta de rău, și buzele 2
 tale ca să nu grăiască vicleșug. Fereăș- 3

te-te de rău și fă bine, cearcă pacea și o
 15 goneaște pre ea. Ochii Domnului spre cei
 16 direpți și urechile Lui la ruga lor. Și fața
 Domnului preste cei ce fac rău, ca să piarză de
 17 tot den pământ pomenirea lor. Strigară
 direpții, și Domnul auzi pre ei, și den toate
 18 nevoile lor izbăvi pre dînșii. Aproape e
 Domnul de cei zdrobiți la inemă și pre cei
 19 smeriți cu duhul va mîntui. Multe-s scîr-
 bele direpților, și dentru toate ale lor va izbăvi
 20 pre ei Domnul. Păzește Domnul toate
 oasele lor și unul dentru eale nu să va
 21 zdrobi. Moartea păcătoșilor e rea și cei ce
 22 urăsc pre cel drept vor greși. Mîntui-va
 Domnul sufletele robilor Lui și nu vor greși
 toți ceia ce nedejduiesc pre El. Slava.

Psalm al lui David XXXIV

1 **J**udecă, Doamne, pre cei ce-m fac
 strîmbătate; dă războiu celora ce dau
 2 războiu mie! Apucă-Te de armă și
 de pavăță și Te scoală într-ajutoriu
 3 meu! Varsă sabie și închide den
 preajma celor ce mă gonesc pre mine; ziș
 sufletului meu: „Mîntuirea ta Eu sînt!“
 4 Rușineaze-se și să sfiască cei ce cearcă sufle-
 5 tul meu! Întorcă-se îndărăt și să să ruși-
 6 neaze cei ce gîndesc mie rău! Facă-se ca
 prahul spre fața vîntului, și îngerul Domnului
 7 necăjînd pre ei! Facă-se calea lor întunea-
 rec și lunecare; și îngerul Domnului gonind
 8 pre dînșii! Căci în dar au ascuns mie strică-
 ciunea lațului lor, în deșărt au ponosit suflet-
 9 tul meu. Vie lui laț, carele nu-l știe, și vîna-
 10 tul carele au ascuns să-l prinză pre el; și în laț
 va cădea întru el! Iară sufletul meu se va
 bucura întru Domnul, înfrîmsăța-se-va spre
 11 mîntuirea lui. Toate oasele mele vor zice:
 „Doamne, Doamne, cine e aseamenea Ție,
 12 izbăvind pre sărac den mîna celor mai tari
 decît el, și pre sărac și measer de la cei ce
 13 jehuiesc pre dînsul?“ Sculîndu-se mie
 mărturii strîmbe, cealea ce nu știa mă
 14 întreba. În răsplătia reale pentru bune și
 15 stîrpiciune sufletului meu. Și eu, cînd ei
 16 mă bîntuia, mă îmbrăcam cu sac. Și smeri-
 iam cu post sufletul meu, și ruga mea în
 17 sînul meu se va întoarce. Ca la unul de
 aproape, ca la un frate al nostru, așa bine-i
 plăceam, ca cînd aș jeli și m-aș mîhni, așa mă
 18 smeriam. Și asupra mea s-au veselit și
 s-au adunat, adunatu-s-au preste mine vînatăi,
 19 și n-am știut. Desfăcură-se și nu să umiliră,
 ispitiră-mă, batjocoriră-mă cu batjocură, scriș-
 20 nîră dinții lor asupra mea. Doamne, cînd vei
 vedea? Depărtează sufletul meu de faptul lor cel
 rău, de la lei, pre cel sîngur născut al meu!
 21 Mărturisi-mă-voiu Ție întru adunare multă, în-
 22 tru norod greu lăuda-Te-voiu. Să nu se bu-

cure pre mine cei ce învrăjbesc mie pre strîm-
 bătate, cei ce mă urăsc în dar și clipind cu
 ochii. Căci mie de pace grăia, și pre urgie 23
 vicleșuguri gîndia. Și largiră asupra mea 24
 gura lor, ziseră: „Bine e, bine e, văzură ochii
 noștri“. Văzuș, Doamne, să nu taci, Doamne, 25
 să nu Te depărtezi de la mine! Scoală-Te, 26
 Doamne, și ia aminte la judecata mea, Dum-
 nezăul meu și Domnul meu, la legiuirea
 mea! Judecă-mă, Doamne, după direpta- 27
 tea Ta, Doamne Dumnezăul meu, și să nu se
 bucure spre mine. Să nu zică întru inimile 28
 lor: „Bine e, bine e sufletului nostru“, nici să
 zică: „Înghițitu-l-am pre dînsul“. Rușinea- 29
 ze-se și să sfiască deodată cei ce să bucură
 spre realele mele. Îmbrace-se cu rușine și 30
 înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.
 Bucure-se și să veselească cei ce vor dreptatea 31
 mea și zică pururea: „Mărească-Se Domnul!“
 cei ce vor pacea robului Lui! Și limba mea va 32
 cerceta dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

La săvîrșit; la copil Domnului, la David, XXXV

1 **Z**ice cel fără de leage ca să greșască 1
 întru sine: „Nu iaste frica lui Dumne- 2
 zău în preajma ochilor lui“. Căci 2
 au viclenit înaintea lui ca să afle fără- 3
 delegea lui și să urască. Graiurile 3
 gurii lui, fărădeleage și vicleșug; nu vru să 4
 priceapă ca să îmbuneaze. Fărădeleage 4
 gîndi pre așternutul lui, aproape stătu lîngă 5
 toată calea nu bună și răutatea n-au depăr- 6
 tat. Doamne, în ceriu e mila Ta, adevărul 5
 Tău, pînă la nori. Dreptatea Ta, ca munții 6
 lui Dumnezău, judecățile Tale, beznă multă.
 Oameni și dobitoace mîntui-vei, Doamne, 7
 foarte înmulțiși mila Ta, Dumnezăule. Și 8
 fiii oamenilor în umbra aripilor Tale 9
 vor nedejdui. Îmbăta-se-vor de-ngrășarea 9
 casei Tale și pîrîul desfătăciunii Tale vei
 adăpa pre dînșii. Căci lîngă Tine e izvor de 10
 viață; întru lumina Ta vom vedea lumină.
 Întinde mila Ta celor ce Te cunosc pre Tine și 11
 dreptatea Ta celor direpți la inimă. Să nu-m 12
 vie mie piciorul mîndriei! Și mîna păcătosu- 12
 lui să nu mă clătească! Acolo căzura toți 13
 ceia ce fac fărădeleage, împinseră-se afară și
 nu vor putea să stea. Slava.

Psalm a lui David XXXVI

1 **N**u te apropia cu rîvnire întru cei ce 1
 viclenesc, nici rîvni celora ce fac fără- 2
 delegea. Că ca o iarbă curînd se 2
 vor usca și ca legumile pajîștei 3
 curînd vor cădea. Nedejduiaște 3
 pre Domnul și fă bunățate; și lăcuiăște
 pămîntul, și te vei paște pre avuția lui.
 Desfătează-te în Domnul, și daț-va ție cea- 4
 rerile inimii tale. Descopere cătră Domnul 5
 calea ta, și nedejduiaște pre El, și El va

6 face. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și
 7 judecata ta ca amiazăzi. Supune-te Dom-
 nului și roagă pre Dînsul; nu te apropia cu
 8 rîvnirea la cela ce să binecălătorească în calea
 lui, la omul ce face fărădelegea. Poto-
 9 leaște-te de urgie și părăsește mînia; nu te
 apropia cu rîvnirea ca să viclenești. Căci
 10 ceia ce viclenesc de tot vor peri; iară cei ce
 îngăduiesc pre Domnul, ei vor moșteni pămîn-
 11 tul. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei
 12 cerca locul lui, și nu-l vei afla. Iară cei
 blînzi vor moșteni pămîntul și se vor desfăta
 13 pre mulțimea păcii. Păzi-va păcătosul pre
 cel drept și va scrișni asupra lui dinții
 14 lui. Iară Domnul va batjocuri pre el, că mai
 15 nainte veade că va veni ziua lui. Sabie au
 16 zmult păcătoșii, întinseră arcul lor, Ca să
 oboară pre sărac și pre measer, ca să junghe
 17 pre cei drepti la inimă. Sabia lor între în
 inimile lor și arcele lor să să zdrobească.
 18 Mai bine puținel celui drept, decît avuția
 19 multă a păcătoșilor. Căci brațele păcătoșil-
 20 or se vor zdrobi, și întărește pre cei drepti
 Domnul. Cunoaște Domnul căile celor fără
 21 prihană și moștenirea lor în veac va fi. Nu
 se vor rușina în vreme rea și în zilele foame-
 22 ții se vor sătura, căci păcătoșii vor
 23 peri. Iară vrăjmașii Domnului, îndată ce să
 mărîră, ei și să înălțară, lipsind ca fumul lip-
 24 siră. Împrumutează-se păcătosul, și nu va
 25 plăti; iară dreptul îndură-se și dă. Căci cei
 ce blagoslovesc pre El vor moșteni pămîntul,
 iară cei ce blastemă pre El de tot vor
 26 peri. De la Domnul pașii omului să îndi-
 27 reptează și calea lui va vrea foarte. Cînd va
 cădea, nu se va struncina, căci Domnul spre-
 28 jenează mîna lui. Tînăr fui, ce și îmbătrî-
 29 niu, și nu văzuiu pre dreptul părăsit, nici
 30 sămînța lui cerînd pîine. Toată ziua
 miluiaște și împrumutează dreptul; și
 31 sămînța lui la blagoslovenie va fi. Fe-
 reaște-te de rău și fă bine și lăcuiaște în veacul
 32 veacului. Că Domnul iubeaște judecată și
 nu va părăsi pre cei curați ai Lui; în veac se
 33 vor păzi. Și cei fără de lege se vor goni și
 sămînța celor necredincioși se va piarde de
 34 tot. Iară dreptii vor moșteni pămîntul și
 vor sălășlui în veacul veacului preste
 35 el. Gura dreptului va deprinde învățatură
 și limba lui va grăi judecată. Leagea
 36 Dumnezăului lui, în inima lui; și nu se vor
 poticni pașii lui. Socoteaște păcătosul
 pre cel drept și cearcă a-l omorî pre
 el, Iară Domnul nu-l va părăsi pre el în
 mînilor lui, nice va osîndi de tot pre el cînd
 să va judeca cu el. Îngăduiaște pre Domnul
 și păzează calea Lui; și te va înălța, ca să
 moștenești de tot pămîntul: cînd pieru de tot

păcătoșii, vedea-vei. Văzuiu pre cel necu- 37
 rat preainălțîndu-se și în sus rădicîndu-se, ca
 38 chedrii Livanului. Și trecuiu, și iată, nu fu;
 și cercaiu pre dînsul, și nu să află locul
 lui. Păzează nerăutatea și vezi dreptatea; 39
 căce iaste rămășiță la omul de pace. Iară 40
 cei fără de lege vor peri de tot, deodată;
 rămășițele celor necurați vor peri de tot. Și 41
 mîntuirea dreptilor, de la Domnul; și scutito-
 42 riu lor iaste în vremea necazului. Și le va
 ajuta lor Domnul și va izbăvi pre dînșii și-i va
 scoate pre ei de la cei păcătoși și va mîntui pre
 dînșii, căce au nedejduit pre Dînsul. Slava.

**Cathisma 6. Psalmul lui David, întru
 pomenire pentru sîmbăta, XXXVII**

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, 1
 nice cu urgia Ta să mă cerți! Căce 2
 săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai
 întărit preste mine mîna Ta. Nu iaste
 vindecare în trupul meu, de cătră 3
 fața urgiei Tale; Nu iaste pace întru oasele 4
 mele, de cătră fața păcatelor mele. Căce 5
 fărădelegile mele covîrșiră capul meu; ca o
 sarcină grea să îngreioară preste mine. Îm- 6
 puțină-să și putreziră ranele mele de cătră
 fața nebuniei mele. Tînguitu-m-am și 7
 m-am gîrbovit pînă în săvîrșit, toată ziua mîh-
 nit mergeam. Că vintrele mele s-au 8
 împlut de ocări și nu iaste leac în trupul
 meu. Chinuiu-mă și mă smeriu foarte, 9
 răcniam de la suspinarea inimii mele.
 Doamne, înaintea Ta toată pohta mea, și sus- 10
 pinul meu de la Tine nu s-au ascunsu.
 Inima mea s-au turburat, părăsindu-m-au vîr- 11/12
 tutea mea; și lumina ochilor miei, și aceasta
 nu iaste cu mine. Prietenii miei Și cei de
 aproape ai miei den prejma mea să apropiară
 și stătură și cei mai de aproape de mine de
 departe stătură și mă siliia cei ce cerca sufle- 13
 tul meu. Și cei ce cerca răutățile mele
 grăiră deșertăciune și vicleșuguri toată ziua 14
 cugetară. Și eu ca un surd nu auziam; și ca
 cel fără graiu, ce nu deșchide gura lui. Și 15
 mă făciui ca un om ce nu aude și n-are în gura
 lui muștrări. Căce pre Tine, Doamne, 16
 nedejduiu, Tu vei asculta Doamne, Dumne-
 zăul meu. Căce am zis: „Ca nu cîndai să 17
 vor bucura vrăjmașii miei mie și clătindu-se
 picioarele mele, asupra mea grăiră mari“. 18
 Căce eu spre vîntăi gata sînt și durearea mea
 înaintea mea iaste pururea. Căce fărăde- 19
 leagea mea eu voiu povesti și voiu griji
 pentru păcatul meu. Iară vrăjmașii miei 20
 trăiescu și să mai întăriră decît mine; și să
 înmulțiră cei ce mă urăscu pre mine pre
 strîmbătate. Cei ce-m răsplătescu mie 21
 reale pentru bune mă pîrîia, de vreme ce goni-

22 iam bunătatea. Să nu mă părăsești,
Doamne! Dumnezăul meu, să nu Te depăr-
23 tezi de la mine! Ia aminte la ajutoriul meu,
Doamne al mîntuirii mele!

**La săvîrșit, lui Idithum;
cîntarea lui David XXXVIII**

1 **Z**iș: „Păzi-voiu căile mele ca să nu
2 greșescu cu limba mea. Puș gurei
meale pază, cînd să așază păcătosul
3 înaintea mea“. Asurziiu-mă și mă
smeriiu și tăcuii den bunătăți, și
4 durearea mea să înnoi. Să încălzi inema
mea înlăuntrul meu și întru cugetul meu ați-
5 ța-să-va foc. Grăi-voiu cu limba mea:
6 „Arată-m, Doamne, săvîrșitul meu Și nu-
mărul zilelor mele care iaste, pentru ca să
7 cunosc ce lipsesc eu“. Iată, cu palma ai pus
zilele mele și statul meu, ca o nemică înain-
8 tea Ta. Însă toate-s deșarte, tot omul
9 trăind. (Strigare) Pentru aceea într-un
chip merge omul, însă în zădar să turbu-
10 ră; Strînge comori, și nu știe cui va strînge
11 pre eale. Și acum carea e îngăduința mea,
nu e Domnul? Și statul meu de la Tine iaste.
12 (Strigare) De cătră toate fărădelegile mele
izbăvește-mă; ocară celui fără minte mă
13 dedeș! Asurziiu și n-am deșchis gura mea,
căci Tu ai făcut. Depărtează de la mine bicele
14 Tale! Pentru că de la vîrtutea mîinii Tale eu
m-am lipsit. Întru muștrări, pentru nelegiuri
15 ai certat pre om Și potopiș ca un painjin
sufletul lui; însă în deșertu e tot omul.
16 (Strigare) Ascultă ruga mea, Doamne, și umi-
lința mea; bagă în urechi lacrămile mele!
17 Să nu taci, căci nemearnic sînt eu la Tine și
18 prișleț, ca și toți părinții miei! Slobozi-mi,
pentru ca să răsufliu mai nainte de a mă duce
și nu încă voiu mai fi!

La săvîrșit, psalmul lui David XXXIX

1 **I**ngăduind, îngăduiiu pre Domnul și
2 luo aminte mie, Și ascultă rugăciu-
nea mea și mă scoase den groapa
3 ticăloșiei și den tina noroiului, Și
puse preste piatră picioarele mele și
4 îndireptă pașii miei, Și puse în gura mea
cîntare noao, laudă Dumnezeului nostru.
5 Vedeauor mulți și să vor spărea și vor nădej-
6 dui pre Domnul. Fericit bărbatul căruia
iaste numele Domnului nădeajdea lui și n-au
privit la deșertăciuni și mîinii mincinoase!
7 Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu,
minunile Tale; și gîndurilor Tale nu iaste cine
8 să se aseamene Ție. Vestiiu și grăiiu; înmulți-
9 ră-se preste număr. Jîrtvă și prinos nu vru-
10 seș, și trupul mi-ai închegat; Arderi-de-tot și
pentru păcat n-ai cerșut. Atuncea am zis: „Iată,
11 viu! – Întru căpețeale de carte scrisu-s-au

pentru mine – ca să fac voia Ta, Dumnezeul
meu, vrut-am și leagea Ta în mijlocul pînte-
celui meu“. Binevestiiu direptate în adu- 12
nare mare; iată, buzele mele nu voiu lipi;
Doamne, Tu cunoscuș! Direptatea Ta n-am 13
ascuns în inema mea, adevărul Tău și mîntui-
rearea Ta am zis, N-am ascuns mila Ta și ade- 14
vărul Tău de cătră adunare multă. Și Tu, 15
Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de
cătră mine; mila Ta și adevărul Tău pururea 16
să mă sprejenească. Căci mă cuprinsera
reale, căroră nu iaste număr, apucară-mă 17
fărădelegile mele; și nu putuii a vedea. Mai
înmulțiră-se decît perii capului meu și inema 18
mea mă părăsi. Binevoiaște, Doamne, ca
să mă izbăvești pre mine! Doamne, a ajuta 19
mie Te apropie! Rușineaze-se și să înfrun-
teaze deodată cei ce cearcă sufletul meu, ca 20
să-l rădice pre dînsul. Întoarcă-se îndărăt
și să rușineaze cei ce vor mie reale. Poarte-ș 21
îndată rușinea lor cei ce zic mie: „Bine,
bine!“ Bucure-se și să veselească spre 22
Tine toți ceia ce Te cearcă, Doamne, și zic
pururea: „Mărească-Se Domnul!“, cei ce
iubesc mîntuirea Ta. Și eu sărac sînt și 23
measer; Domnul purta-m-va grija mea. Aju- 24
toriul meu și scutitoriul meu ești Tu; Dumne-
zăul meu, să nu Te zăbovești! Slava.

La săvîrșit, psalmul lui David XL

1 **F**ericit cel ce înțeleage pre sărac și 1
measer! În ziua rea izbăvi-va pre dîn- 2
sul Domnul. Domnul să-l păzască
pre el și să-l trăiască pre el și să-l 3
fericească pre el pre pămînt și să nu-l
dea pre el în mîinile vrăjmașilor lui! Dom- 4
nul ajuta-i-va lui pre patul durerii lui; tot
așternutul lui ai întors la boala lui. Eu zis: 5
„Doamne, miluiaște-mă, vindecă sufletul
meu, căci au greșit Ție“. Vrăjmașii miei 6
ziseră reale mie: „Cînd va muri și va peri
numele lui?“ Și de vrea întra a vedea, în 7
deșert grăia; inima lui îș adună fărădeleage
lui, Ieșiia afară și grăiia împreună. 8
Asupra mea șoptiia toți vrăjmașii miei, asupra
mea gîndiia reale mie. Cuvînt fără de leage 9
puseră asupra mea: „Au cela ce doarme nu va
adaoge a să scula?“ Pentru că omul păcii 10
meale, pre carele am nedejduit, cel ce
măncă pînile mele, mări preste mine
îșelăciune. Și Tu, Doamne, miluiaște- 11
mă și mă scoală și voiu răsplăti lor. Întru
aceasta conosciu căci ai vrut pre mine, căci 12
nu se va bucura nepriatenul meu pre mine.
Și mie pentru nerăutatea-mi ai ajutorit și 13
mă adeveriș înaintea Ta în veac. Binecu- 14
vîntat Domnul Dumnezăul lui Israil, den
veac și pînă în veac! Facă-se!
Facă-se!

La săvîrșit, spre priceapere fiilor
lui Core, XLI

1 **I**n ce chip pohtește cerbul spre
izvoarele apelor, așa pohtește sufletul
mieu cătră Tine, Dumnezăule!
2 Însetoșă sufletul meu cătră Dumnezău
cel vîrtos, cel viu; cînd voui veni
3 și mă voui ivi feței lui Dumnezău? Făcură-se
lacrămile mele mie pîine, ziua și noaptea,
cînd mi să zicea mie în toate zilele: „Unde
4 iaste Dumnezăul tău?“ Aceastea mi-am
adus aminte și am răvărsat preste mine sufletul
mieu, căci voui trece în loc de cort minuat,
5 pînă la casa lui Dumnezău, Cu glas de
bucurie și de mărturisire glasului ce prăz-
6 nuiăște. Pentru ce mîhnit ești, sufletul
7 meu, și pentru căci mă turburi? Nedej-
duiaște pre Dumnezău, căci mă voui mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feței mele și Dumnezăul
8 meu. Cătră mine sufletul meu să turbură;
pentru aceeaa pomeni-Te-voui den pămîntul
9 Iordanului și Ermonii, de la munte mic. Cel
fără fund pre cel fără fund cheamă la glasul
10 jgheaburilor Tale, Toate rîdicările Tale și
11 valurile Tale preste mine veniră. Ziua
porunci-va Domnul mila Lui și noaptea, cîn-
12 tarea Lui lîngă mine. Rugă Dumnezăului
vieții mele zice-voui lui Dumnezău: „Sprije-
13 nitoriu îm ești. Pentru căci m-ai uitat? Și
pentru căci mîhnind merg, cînd mă năcăjaște
14 nepriatinul?“ Cînd să frîngea de tot oasele
15 mele și mă ocăriia neprietenii miei, Cînd
zicea ei mie în toate zilele: „Unde iaste Dum-
nezăul tău?“ Pentru ce mîhnit ești, sufletul
16 meu, și pentru căci mă turburi? Nedej-
duiaște pre Dumnezău, căci mă voui mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feții mele și Dumnezăul
mieu.

Psalmul lui David, nescriș
deasupra la iudovi, XLII

1 **I**udecă mie, Dumnezăule, și legiuiaște
judcata mea de limbă necurată! De
cătră om strîmb și viclean mîntuiaș-
te-mă! Căci Tu ești Dumnezău,
2 întărirea mea; pentru căci m-ai
depărtat? Și pentru căci mîhnind merg, cînd
3 mă necăjaște nepriatinul? Trimite lumina
Ta și adevărul Tău; aceastea m-au povăjit și
m-au adus la muntele cel sfînt al Tău și la
4 lăcașurile Tale. Și voui intra cătră jîrtăvni-
cul lui Dumnezău, cătră Dumnezeu, Cel ce
5 veselește tinerețele mele. Mărturisi-
mă-voui Ție întru alăută, Dumnezău, Dumne-
zăul meu! Pentru ce mîhnit ești, sufletul
6 meu, și pentru ce mă turburi? Nădej-
duiaște pre Dumnezău, căci mă voui mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feții mele și
Dumnezeul meu. Slava.

La săvîrșit, fiilor lui Core,
spre priceapere, XLIII

1 **D**umnezău, cu urechile noastre am
2 auzit și părinții noștri ne-au spus
noao Lucrul carele ai făcut în zilele
3 lor, în zilele de-nceput. Mîna Ta
4 limbi au pierdut de tot și i-ai sădit de
tot pre dînșii; chinuit-ai noroade și le-ai scos
5 pre eale. Pentru că nu cu sabia lor au moș-
tenit pămînt și brațul lor n-au mîntuit pre dîn-
6 șii, Ce direapta Ta și brațul Tău și lumina
7 feții Tale, căci bine ai vrut întru dînșii. Tu
ești Acela, Împăratul meu și Dumnezăul
mieu, Cel ce poruncește mîntuirile lui Iacov!
8 Cu Tine pre vrăjmașii noștri vom împunge, și
cu numele Tău vom supune pre cei ce să
9 scoală asupra noastră. Pentru că nu pre
arcul meu voui nedejdui și sabia mea nu mă
10 va mîntui; Pentru că ne-ai mîntuit pre noi
de cătră cei ce necăjesc pre noi, și pre cei ce
11 urăsc pre noi ai rușinat. Întru Dumnezău
12 ne vom lăuda toată ziua și întru numele Tău
ne vom mărturisi în veac. (Strigare) Și
13 acum ne-ai împins și ne-ai rușinat pre noi și
nu vei ieși, Dumnezăule, întru puterile noas-
14 tre; Întors-ai pre noi mai îndărăt decît pre
15 vrăjmașii noștri, și cei ce urfiia pre noi jefuia
loruș. Dat-ai pre noi ca oile mîncării și în
16 limbi ne-ai răsipit pre noi. Vîndut-ai pre
17 nărodul Tău fără de preț și nu era mulțime
întru clicurile lor. Pusu-ne-ai pre noi ocară
18 vecinilor noștri, batjocură și ocară celor de
pre împrejurul nostru. Pus-ai pre noi pildă
19 întru limbi, clătire de cap întru năroade.
Toată ziua rușinea mea înaintea mea iaste și
20 rușinea obrazului meu mă acopere De gla-
21 sul celui ce ocăraște și cleveteaște, de
cătră fața vrăjmașului și celui ce goneaște.
22 Aceastea toate venit-au preste noi și n-am
uitat pre Tine și n-am făcut strîmbătate întru
23 făgăduința Ta Și nu să depărtă înapoi
24 inima noastră; și abătuși cărările noastre de
cătră calea Ta, Căci ne-ai smerit pre noi în
25 loc de chinuri și ne-au acoperit pre noi umbră
de moarte. De am uitat numele Dumnezău-
26 lui nostru și de am întins mîinile noastre cătră
dumnezău strein, Au nu Dumnezău va
27 cerca aceastea? Pentru că El știe ascunsele
inimii. Căci pentru Tine ne omorîm toată
28 ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghea-
re. Scoală-Te! Pentru căci dormi, Doam-
29 ne? Rîdică-Te și să nu leapezi desăvîrșit!
30 Pentru căci fața Ta întorci? Uîți sărăcia
31 noastră și necazul nostru? Căci să smeri la
32 țărîna sufletul nostru, lipi-se la pămînt pînte-
cele nostru. Învie, Doamne, ajută noao și
33 mîntuiaște pre noi pentru numele Tău!

**La săvârșit, pentru cei ce să vor schimba,
fiilor lui Core, spre priceapere. Cîntare
pentru cel iubit, XLIV**

1 **L**zbučni inema mea cuvînt bun; zic
eu: Faptele mele, împăratului,
2 Limba mea, trestia scriitoriului,
3 curînd scriitoare. Frumos cu frumuseața decît fiii oamenilor, răvăr-
să-se dar în buzele tale! Pentru aceea au
blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.
4 Încinge sabia ta pre coapsa ta, puternice,
5 Cu frumuseața ta și cu ghizdăvia ta; și
întinde și bine călătorește și împărățește,
6 Pentru adevăr și blîndețe și dreptate, și te
7 va povățui minunată dreptatea ta. Săgețile
tale ascuțite-s, puternice, noroadele supt
tine vor cădea, în inema vrăjmașilor împăra-
8 tului. – Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul
veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției
9 Tale! – Ai iubit dreptatea și ai urît fărădelea-
gea; pentru aceea unse-te pre tine Dumne-
zeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei,
10 mai vîrtos de părtașii tăi. Zmirnă și stacti și
casie, de la hainele tale; den turnuri de pil,
dentru carele te-au bucurat featele împărăți-
11 lor întru cinstea ta. Înainte stătu împără-
teasa den dreptăta ta, cu îmbrăcăminte cu aur
12 îmbrăcată împistrită. Ascultă, fiică, și vezi,
și pleacă ureachea ta, și uită norodul tău și
13 casa tătîne-tău. Și va pofți împăratul fru-
museața ta, căci acesta iaste domnul tău; și
14 te vei închina lui. Și fata Tirului cu daruri,
15 fața ta o vor ruga bogații norodului. Toată
mărirea featei împăratului pre denlăuntru; cu
16 lanțuri de aur înfășurată împodobită. Adu-
ce-să-vor împăratului fecioare denapoia ei,
ceale de aproapele ei aduce-să-vor ție. Adu-
17 ce-să-vor cu veselie și cu bucurie. Aduce-
18 să-vor la bisearica împăratului. Pentru
părinții tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pre
19 dinșii boiari preste tot pămîntul. Pomeni-
vor numele tău în toată ruda și ruda.
20 Pentru aceea noroadele să vor mărturisii ție,
în veac și în veacul veacului.

**La săvârșit, pentru fiii lui Core, pentru
ceale ascunse, psalm XLV**

1 **D**umnezeul nostru, scăpare și
putoare, ajutoriu întru primejdiile
ce ne-au aflat pre noi foarte.
2 Pentru aceea nu ne vom teame
cînd să va clăti pămîntul și să vor
3 premeni munții în inemile mărilor. Sunară
și să turburără apele lor, turburără-se munții
4 cu tăria lui. (Strigare) Pornirile răului
veselesc cetatea lui Dumnezeu, svinți lăcașul
5 Lui cel înalt. Dumnezeu e în mijlocul ei: și
nu să va clăti, ajuta-i-va ei Dumnezeu de cătră

dimeneață, dimeneață. Turburară-se lim- 6
bile, plecară împărății; dat-au glasul Lui Cel 7
Înalt, clătina-se pămîntul. Domnul puterilor, 8
cu noi, sprijenitoriu noao, Dumnezeul lui 9
Iacov. (Strigare) Veniți și vedeți faptele lui 10
Dumnezeu, carele au pus seamne pre pămînt,
rădicînd războaie pînă la marginile pămîntu-
lui. Arc va sfărîma și va frînge arma și scu- 11
turile va arde cu foc. „Lăsaț lucrul și
cunoașteți că Eu sînt Dumnezeu; înălța-Mă-
voiu întru limbi, înălța-Mă-voiu pre pămînt“.
Domnul puterilor, cu noi, ajutoriu noao,
Dumnezeul lui Iacov. Slava.

**Cathisma 7. La săvârșit, pentru fiii
lui Core, psalm XLVI**

1 **T**oate limbile bateț cu mînile, clicuiț lui 1
Dumnezeu cu glas de bucurie! Căci 2
Domnul e Preaînalt, înfricoșat, Împă-
rat mare preste tot pămîntul.
3 Supuse noroadे noao și limbi supt
4 picioarele noastre; Ales-au noao moșteni-
rea Lui, frumuseața lui Iacov, carea au
5 iubit. (Strigare) Să sui Dumnezeu cu clic,
6 Domnul cu glas de trîmbiță. Cîntați Dum-
nezeului nostru, cîntați! Cîntați Împăratului
7 nostru, cîntați! Căci e Împărat a tot pămîn-
tul Dumnezeu; cîntați înțelepțește! Împără-
8 țit-au Dumnezău preste limbi, Dumnezău
șade pre scaunul cel sfînt al Lui. Boiarii
noroadelor s-au adunat cu Dumnezăul lui
Avraam, căce ai lui Dumnezău cei tari ai
pămîntului; foarte să rădicară.

**Psalmu al cîntării fiilor lui Core,
a doao a sîmbetei, XLVII**

1 **M**are e Domnul și laudat foarte în ceta- 1
tea Dumnezăului nostru, în muntele 2
cel sfînt al Lui; Cu bună rădăcină,
2 bucurie a tot pămîntul, măgurile Sio-
nului, coastele crivățului, cetatea 3
Împăratului Celui mare. Dumnezău în cur-
țile ei Să cunoaște, cînd sprejeneaște pre 4
ea. Căce iată, împărății pămîntului să adu-
nară, trecură împreună. Aceștea, văzînd 5
așa, să mirară, să turburără, să clătiră, cutre-
mur apucă pe ei; Acolo, chinuri ca ceii ce 6
naște. Cu duh silnic fărîma-vei vasele Tharsi-
sului. În ce chip am auzit, așa am și văzut, 7
în cetatea Domnului puterilor, în cetatea 8
Dumnezăului nostru: Dumnezău au înte-
meiat pre ea în veac. (Strigare) Apucat-am,
Dumnezăule, mila Ta în mijlocul norodului 9
Tău! După numele Tău, Dumnezău, așa și
10 lauda Ta, preste marginile pămîntului; de
dreptate plină e dreptăta Ta. Veselească-
se muntele Sionului și să bucure featele Iudeii 11
pentru judecățile Tale, Doamne! Încungiu-
rați Sionul și cuprindeți pre el, povestiți în

12 turnurile lui, Puneți inimile voastre la
 13 putearea lui și împărțiți curțile ei, pentru ca să
 poveștiți la altă rudă. Căce Acesta e Dum-
 nezăul nostru în veac și în veacul veacului,
 Acesta ne va paște pre noi în veaci.

**La săvirșit, fiilor lui Core,
 psalmu XLVIII**

1 **A**uziți aceste toate limbile, băgați în
 2 urechi toți ceia ce lăcuiescu
 lumea: Și cei născuți den pământ,
 și fiii oamenilor, dempreună bogat și
 3 sărac! Gura mea grăi-va înțelep-
 ciune și cugetul inimii meale, priceape-
 4 re. Pleca-voiu la pildă ureachea mea,
 deschide-voiu în psaltire gîcitoarea mea.
 5 Pentru ce mă tem în ziua rea? – fărădelegea
 6 călcîiului meu mă va încungiura. Cei ce
 nedejduiescu pre putearea lor și pre mulțimea
 7 avuției lor să fălescu. Fratele nu mîn-
 tuiaste; mîntui-va omul? Nu va da lui Dumne-
 8 zău răscumpărarea lui Și prețul mîntuirii
 sufletului lui, și osteni în veac; și va trăi desă-
 9 vîrșit. Nu va vedea stricăciune de tot cînd
 10 va vedea pre cei înțelepți murind; deodată cel
 11 nebun și cel fără minte peri-vor. Și vor
 părăsi streinilor avuția lor; și mormînturile
 12 lor, casele lor în veac, Lăcașurile lor în
 rudă și rudă; numiră numele lor preste
 13 pămînturile lor. Și omul în cinste fiind, nu
 pricepu; să alătură cu dobitoacele ceale fără
 14 minte și să asămănă lor. Această cale a lor
 piadecă e lor, și după aceasta în gura lor vor
 15 binevoi. (Strigare) Ca niște oi în iad au pus,
 moartea-i va paște pre dîșii. Și-i vor stă-
 16 pîni de tot pre ei cei direpți dimineața și ajuto-
 riu lor să va vechi în iad; den cinstea lor s-au
 17 scos. Însă Dumnezău va mîntui sufletul
 meu den mîna iadului, căce mă prinde.
 18 (Strigare) Nu te teame cînd se va îmbogăți
 omul, sau cînd să va înmulți mărirea casii
 19 lui. Căce nu cînd va muri el va lua toate,
 nice să va pogorî cu el mărirea lui. Căce
 20 sufletul lui în viața lui blagoslovi-se-va; măr-
 turisi-va ție cînd vei face bine lui. Întra-va
 21 pînă la ruda părinților lui, pînă în veac nu va
 vedea lumină. Și omul întru cinste fiind nu
 pricepu, să alătură dobitoacelor celor fără
 minte și să asămănă lor. Slava.

Psalmul lui Asaf, XLIX

1 **D**umnezăul dumnezăilor, Domnul, au
 2 grăit și au chemat pămîntul, De la
 răsăriturile soarelui pînă la apusuri,
 den Sion e bunăcuviința frumseații
 3 Lui. Dumnezău întru arătare va
 veni, Dumnezăul nostru, și nu va tăcea.
 4 Foc înaintea Lui se va arde, și împrejurul Lui,
 5 vifor foarte. Chema-va ceriul sus și pămîn-
 tul, ca să osebească pre norodul Lui.

Adunați Lui pre curații Lui, pre cei ce pun
 6 făgăduința Lui pre jirtve. Și vor vesti
 7 ceriurile direptatea Lui, căci Dumnezău jude-
 cătoriu iaste. (Strigare) „Ascultă, norodul
 8 Mieu, ceale ce voiu grăi ție, Israile, și voiu
 mărturisi ție: Dumnezău, Dumnezăul tău sînt
 9 Eu. Nu preste jirtvele tale mustra-te-voiu;
 și arderile tale ceale de tot înaintea Mea sînt
 10 purea. Nu voiu priimi den casa ta viței,
 11 nici den turmele tale țapi. Căci ale Meale
 sînt toate hiarăle dumbrăvii, dobitoace în
 12 munți, și boi. Conoscut-am toate pasările
 ceriului și frumseăța țarenii cu Mine ias-
 13 te. De voiu flămînzi, nu voiu zice ție,
 14 pentru că a Mea iaste lumea și împlearea
 ei. Au mînca-voiu carne de taur, sau sînge
 15 de țapi voiu bea? Jirtvuiaste la Dumnezău
 jirtvă de laudă și dă Celui Preafălt rugile
 16 tale. Și Mă cheamă pre Mine în ziua neca-
 zului tău și te voiu scoate și Mă vei proslă-
 17 vi“. Și păcătoșului zise Dumnezău:
 18 „Pentru căci tu povestești direptățile Meale și
 iai făgăduința Mea pren gura ta? Și tu urîș
 19 învățătura și scoseș cuvintele Meale îndă-
 20 răt. De vedeai fur, alergai împreună cu el și
 21 cu cel preacurvari partea ta puneai. Gura
 ta înmulți răutate și limba ta împletiia vicleşu-
 22 guri. Șezînd asupra fratelui tău clevetii și
 asupra fiiului maicii tale puneai poticneale;
 23 aceastea ai făcut, și am tăcut. Gîndiș fără-
 24 delege, că voiu fi cu tine aseamenea; mustra-
 te-voiu și voiu pune înaintea feații tale păca-
 tele tale. Priceapeți dară aceastea, cei ce
 25 uitați pre Dumnezău, ca nu cîndai va răpi și
 nu va fi cel ce izbăveaste! Jirtva laudei Mă
 va mări și acolea e calea cu carea voiu arăta lui
 mîntuirea Mea“.

L

**La săvirșit, psalmul lui David, cînd au
 intrat cătră dînsul Nathan prorocul,
 cînd intră cătră Virsavie,
 muiarea lui Urie**

1 **M**iluiaste-mă, Doamne, după mare
 2 mila Ta Și după mulțimea îndură-
 rilor Tale, stinge fărădelegea mea!
 3 Mai mult mă spală de fărădelegile
 4 meale și de păcatul meu curățeaste-
 mă! Căci fărădelegea mea eu conosc și
 5 păcatul meu înaintea mea iaste purea.
 6 Ție unuia greșiiu și răul înaintea Ta am făcut,
 7 pentru ca să Te îndireptezi întru cuvintele
 Tale și ca să biruiești cînd vei judeca Tu.
 8 Pentru că iată, întru fărădelegi mă zămisliu și
 întru păcate mă născu maica mea. Pentru că
 iată, adevărul iubîș: ceale neivite și ceale ascun-
 se ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-
 mă-vei cu isop și mă voiu curăți; spăla-mă-vei,

9 și mai virtos decât zăpada mă voiui albi. În
 10 vei da auzului bucurie și veselie, bucura-se-
 vor oase smerite. Întoarce fața Ta de către
 11 păcatele mele, și toate fărădelegile mele
 stinge! Inimă curată zidește întru mine,
 12 Doamne, și duh drept înnoiaște întru ceale
 denlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de
 13 către fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt să nu-L iai
 de la mine. Dă-m mie bucuria mîntuirii
 Tale și cu duh povățuitoriu întărește-mă.
 14 Învăța-voiui pre cei fără de lege căile Tale, și
 cei necredincioși spre Tine se vor
 15 întoarce. Izbăvește-mă den sîngiuri,
 Dumnezăule, Dumnezăul mîntuirii mele;
 bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
 16 Doamne, buzele mele deschide-vei și gura
 17 mea vesti-va lauda Ta. Că de ai fi vrut
 jîrtvă, aș fi dat; arderi-de-tot nu vei bine-
 18 voi. Jîrtvă lui Dumnezău, duh zdrobit;
 inimă înfrîntă și smerită Dumnezău nu o va
 19 defăima. Îmbunează, Doamne, cu bunăvoi-
 rea Ta Sionul și zidească-se zidurile Ierusalimului.
 20 Atuncea vei binevoi jîrtva dreptății,
 aducere-în-sus și arderi-de-tot; atuncea vor
 aduce către jîrtăvnicul Tău vișei. Slava.

**La săvîrșit, priceaperii lui David, cînd
 venise Doic Idumeul și vestise lui
 Saul și zise lui: „Veni David la
 casa lui Avimeleh“, LI**

1 e te făluești întru răutate, cel tare?
 2 Fărădelege, toată ziua, Strîmbă-
 3 tate au gîndit limba ta; ca un briciu
 ascuțit ai făcut vicleșug. Iubit-ai
 răutatea mai mult decât bunătatea,
 strîmbătate – mai mult decât a grăi dreptate.
 4 (Strigare) Iubit-ai toate cuvintele prăpădirii,
 5 limbă vicleană! Pentru aceea Dumnezău
 te va surpa desăvîrșit, să te zmulgă și să te
 6 rîdice de la lăcașul tău și înrădăcinarea ta de la
 pămîntul celor vii. (Strigare) Vedea-vor
 7 dreptii, și să vor spămînta, și spre el vor rîde,
 și vor zice: „Iată om carele n-au pus pre Dum-
 8 nezău ajutorii lui, Ce nedejdui pre mulți-
 mea avușiei lui și să întări spre deșărtăciunea
 9 lui“. Și eu, ca un maslin prea rodit în casa
 lui Dumnezău; nădejduii pre mila lui Dum-
 nezău, în veac și în veacul veacului. Mărtu-
 risi-mă-voiui Ție în veac, căci ai făcut; și voiui
 îngădui numele Tău, căci iaste bun înaintea
 celor curați ai Tăi.

**La săvîrșit pentru maeleth, priceape-
 rii lui David, LII**

1 ise cel fără minte întru inima lui:
 2 „Nu iaste Dumnezău“. Stricară-se
 și să urîră întru fărădelegi, nu iaste
 3 făcînd binele. Dumnezău den ceriu
 plecă spre fiii oamenilor, ca să vază

de iaste pricepătoriu, sau cercetînd pre Dum-
 nezău. Toți s-au abătut, împreună să
 4 netrebniciră; nu iaste făcînd binele, nu iaste
 pînă într-unul. „Au nu vor cunoaște toți
 5 ceia ce fac fărădelegea, cei ce mîncă de tot
 pre nărodul Mieu întru mîncare de pîine? –
 Pre Domnul n-au chemat“. Acolo s-au temut
 6 teamere, unde nu era teamere. Căci Dum-
 nezău au răsipit oasele celor plăcuți de
 7 oameni; rușinară-se, căci Dumnezău defăimă
 pre dîșii. Cine va da den Sion mîntuirea
 8 lui Israil? Cînd va întoarce Dumnezău robi-
 mea nărodului Său, bucura-se-va Iacov și se
 va veseli Israil.

**La săvîrșit, întru laudele; priceaperii lui
 David, cînd veniră zifeii și ziseră
 lui Saul: „Nu, iată, David s-au ascuns
 la noi“, LIII**

1 umnezăule, întru numele Tău mîn-
 2 tuiaste-mă și cu putearea Ta jude-
 că-mă! Dumnezăule, ascultă rugă-
 3 ciunea mea, bagă în urechi graiurile
 gurii mele! Căci streini s-au rîdi-
 4 cat asupra mea, și cei tari au cerșut sufletul
 meu și nu puseră pre Dumnezău înaintea lor.
 (Strigare) Pentru că iată, Dumnezău ajută mie
 5 și Domnul, sprejătoriu sufletului meu!
 Întoarce-va răutățile vrăjmașilor miei; cu
 6 adevărul Tău piarde-i pre dîșii! De bună-
 7 voie jîrtvui-voiui Ție, mărturisi-mă-voiui
 numelui Tău, Doamne, căci e bun; Căci
 8 dentru toată grija mîntuitu-m-ai și întru vrăj-
 mașii miei privi ochiul meu.

**La săvîrșit, întru laude; priceaperii
 lui Asaf, LIV**

1 n urechi bagă, Dumnezăule, ruga
 2 mea, și nu treace cu vederea rugă-
 ciunea mea; ia aminte mie și ascultă-
 3 mă! Mîhniui-mă întru voroava
 4 mea și mă turburau de către glasul
 vrăjmașului și de necazul păcătoșului. Căci
 5 abătură spre mine fărădelegea și cu urgie
 pizmuia mie. Inima mea să turbură în
 6 mine și înfricoșare de moarte căzu preste
 mine. Frică și cutremur veni asupra mea și
 7 mă acoperi întunearec. Și ziș: „Cine-m va
 da mie aripi ca porumbului, și voiui zbură și
 8 voiui odihni?“ Iată, îndelungaiu pribegind
 și maș în pustie. (Strigare) Nedejduiam pre
 9 Dumnezău, pre Cel ce mă mîntuiaste de
 împușinarea sufletului și den vifor. Prăpă-
 10 dește, Doamne, și împarți limbile lor, căce
 văzuii fărădelege și price în cetate; Ziuă
 11 și noaptea încungiura-va pre ea preste zidu-
 rile ei și fărădelege și osteneală în mijlocul ei
 și strîmbătate; Și nu lipsi den ulițele ei
 12 camătă și vicleșug. Că, de m-ar fi ocărît vrăj-
 13 mașul, aș hi răbdat. Și cel ce mă uraște de au
 grăit asupra mea mare, fi-m-aș ascunsu de el.

14 Iară tu, oame, întocma la suflet, povața mea și
 15 cunoscutul meu, Care împreună îndulciși-mi
 mîncări, în casa lui Dumnezeu mearsem cu un
 16 gînd! Vie dară moarte preste ei și să să
 17 pogoare la iad vii, Căce vicleșug e întru
 18 nemerniciile lor, în mijlocul lor. Eu cătră
 Dumnezeu strigaiu și Domnul ascultă pre
 19 mine. Sara și dimineața și amiazăzi povesti-
 voiu și voiu vesti, și va asculta glasul
 20 meu. Mîntui-va cu pace sufletul meu de la
 cei ce să apropie de mine, căce întru mulți era
 21 cu mine. Auzi-va Domnul și va smeri pre
 dîșșii Cel ce iaste mai nainte de veaci. (Stri-
 22 gare) Pentru că nu iaste lor schimbare,
 căce nu s-au temut de Dumnezău. Întinse
 23 mîna Lui cînd răsplătiia; Spurcară făgă-
 duința Lui, împărțiră-să de urgia feații Lui și
 24 să apropiară inimile lor. Muiară-să cuvinte-
 le lor mai mult decît untul-de-lemnul, și eale
 25 sînt împruscături. Aruncă spre Domnul
 grija ta și El te va hrăni, nu va da în veac
 26 clătire dreptului. Și Tu, Dumnezăule,
 pogorî-i-vei pre dîșșii la puțul stricaciunii.
 27 Bărbații sîngiurilor și vicleșugului nu vor
 înjumătăța zilele lor; iară eu, Doamne, nedej-
 du-i-voiu pre Tine. Slava.

**Cathisma 8. La săvîrșit, pentru noro-
 dul celor de la sîinte depărtat;
 lui David la scrisoare de stîlpu,
 cîndu-l opriră pre el cei
 strîini de fealiu
 în Ghet, LV**

1 **M**iluiaste, Dumnezăule, căce m-au căl-
 cat omul, toată ziua dînd războiu mă
 2 necăji. Călcară-mă de tot nepriate-
 nii miei toată ziua, căce mulți-s ceia
 ce-m dau războiu de la înălțime.
 3 Ziua nu mă voiu teame și eu voiu nedejdui pre
 4 Tine. Întru Dumnezău lăuda-voiu cuvinte-
 le mele, pre Dumnezău nedejduiu; nu mă
 5 voiu teame ce-m va face mie carnea. Toată
 ziua cuvintele mele urîia, asupra mea toate
 6 gîndurile lor spre rău. Nemernici-vor și
 7 vor ascunde ei; călcîiul meu vor păzi, În ce
 chip au răbdat sufletul meu; pentru nemică
 vei împinge pre dîșșii, cu urgie noroade vei
 8 pogorî. Dumnezăule, viața mea povestit-am
 9 Ție; pus-ai lacrămile mele înaintea Ta, Ca
 și în făgăduința Ta. Întoarce-se-vor vrăjmașii
 10 miei îndărātu, Întru careș zi voiu chema
 pre Tine. Iată cunoscuu că Dumnezăul meu
 11 ești Tu. Spre Dumnezău lăuda-voiu cuvînt,
 spre Domnul lăuda-voiu cuvîntul; pre Dum-
 nezău nedejduiu, nu mă voiu teame ce-m
 12 va face mie omul. Întru mine sînt, Dum-
 nezeule, făgăduialele carele voiu răspleti
 13 laudei Tale, Căce ai izbăvit sufletul

mieu den moarte, ochii miei de lacrămi și picioa-
 rele mele de la lunecare, bine voiu plăcea înain-
 tea Domnului, în lumina celor vii.

**La săvîrșit, „Nu strica“, lui David spre scri-
 soare de stîlpu, cînd el fugiia
 de cătră fața lui Saul
 la peșteră, LVI**

1 iluiaste-mă, Dumnezăule, miluias-
 te-mă, căci pre Tine nedejduiaste
 2 sufletul meu! Și în umbra aripilor
 Tale voiu nedejdui, pînă unde va
 3 treace fărădelegea. Striga-voiu
 cătră Dumnezăul Cel Preaînalt, Dumnezăul
 4 Cela ce mi-au făcut bine. Trimise den ceriu
 și mă mîntui, deade în ocară pre cei ce mă
 5 calcă de tot. Trimise Dumnezău mila Lui și
 adevărul Lui și mîntui sufletul meu den mij-
 6 locul puilor de lei. Culcaiu-mă turburat;
 Fiii oamenilor, dinții lor, arme și săgeți, și
 7 limba lor, sabie ascuțită. Înaltă-Te preste
 ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pămîntul
 8 mărirea Ta. Cursă gătiră picioarelor mele
 și mi-au împilat sufletul meu; Săpară
 9 înaintea feații mele groapă și căzură într-însa.
 (Strigare) Gata e inema mea, Dumnezeule,
 10 gata e inema mea! Cînta-voiu și voiu peveți
 întru mărirea mea. Deșteaptă-te, mărirea
 11 mea! Deșteaptă-te, canonul și lăuta! Deștep-
 ta-mă-voiu dimeneața. Mărturisi-mă-voiu
 12 Ție întru noroade, Doamne! Cînta-voiu Ție
 întru limbi! Căci să mări pînă la ceriuri
 13 mila Ta și pînă la nori adevărul Tău. Înaltă-Te
 14 preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot
 pămîntul mărirea Ta.

**La săvîrșit, „Să nu strici“, lui David la
 scrisoarea stîlpuului, LVII**

1 e adevărat oare dreptate grăți, ceale
 2 dreapte judecați, fii oamenilor?
 Pentru că în inemă fărădelege
 3 lucați pre pămînt, strîmbătate mînil
 voastre împletesc. Înstreinară-se
 4 păcătoșii, den zgău, rătăcitu-s-au den pîntece,
 grăit-au minciuni. Minia lor e după asămă-
 5 narea șarpelui, ca unii aspide surde, și-ș
 astupă urechile ei, Carea nu va auzi glasul
 6 celor ce cîntă, otrăveaste-se otrăvindu-se de
 înțelept. Dumnezeu zdrobi-va dinții lor în
 7 gura lor; măsealele leilor sfărîmă Domnul.
 Defăima-se-vor ca niște apă curătoare; întinde-
 8 va arcul Lui pînă unde vor slăbi. Ca o ceară
 topindu-se să vor rădica; căzu foc preste dîșșii și
 9 nu văzură soarele. Mai nainte de ce ar pri-
 ceape spinii voștri păducelul, ca pre niște vii,
 ca într-o urgie va înghiți de tot pre dîșșii.
 10 Veseli-se-va dreptul cînd va vedea izbîndă;
 mînil lui va spăla în sîngele păcătosu-
 11 lui. Și va zice omul: „De iaste oare roadă
 dreptului! Oare iaste Dumnezeu judecînd pre

dinșii pre pământ?“ Slava.

La săvârșit, „Să nu strici“, lui David, la scrisoarea stîlpului, cînd trimise Saul și păzi casa lui, ca să-l omoară pre el, LVIII

1 **D**coate-mă dentru vrăjmașii miei,
Dumnezeule, și dentru cei ce să
2 scoală asupra mea mîntuiaște-mă!
Izbăveaște-mă de cei ce fac fărăde-
leagea și de oamenii sîngiurilor mîn-
3 tuiaste-mă! Căci iată, au vînat sufletul
4 meu; puseră-se asupra mea cei tari. Nici
fărădeleagea mea, nici păcatul meu,
Doamne! Fără de neleguire am alergat și am
5 îndireptat; Scoală-Te spre timpinarea mea
și vezi. Și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor,
6 Dumnezeul lui Israil, Ia aminte a socoti
toate limbile, să nu Te milostivești spre toți
7 ceia ce fac fărădeleagea! (Strigare) Întoar-
ce-să-vor cătră sară și vor muri de foame, ca
8 un cîne, și vor încungiura cetatea. Iată, ei
vor răspunde cu gura lor, și sabie, în buzele
9 lor; căci cine au auzit? Și Tu, Doamne, bat-
jocuri-vei pre dînșii, defăima-vei toate lim-
10 bile. Tăria mea cătră Tine voiu păzi, căci
Tu, Dumnezeule, sprejenitoriul meu ești,
Dumnezeul meu, mila Lui mă va apuca.
11 Dumnezeul meu arăta-m-va mie întru
neprietenii miei. Să nu-i omori pre dînșii, ca
12 nu cîndai să uite leagea Ta; Răsipeaște pre
dînșii cu putearea Ta și pogoară-i pre dîn-
13 șii, scutitoriul meu, Doamne. Păcatul
gurii lor, cuvîntul buzelor lor, și să să prinză
14 întru mîndria lor. Și den osîndă și min-
ciună să vor vesti cu săvîrșire, cu urgie de
15 concenire, și nu vor fi. Și vor cunoaște că
Dumnezeu stăpîneaște lui Iacov și margi-
16 nelor pămîntului. (Strigare) Întoarce-să-vor
cătră sară și vor muri de foame ca cînele și
17 vor încungiura cetatea. Ei să vor răsipi a
mînca, iară de nu să vor sătura, și vor
18 răpști. Și eu voiu cînta puterii Tale și mă
19 voiu bucura dimeneața de mila Ta, Căci
Te-ai făcut sprejenitoriu mie și scăpare mie,
20 în ziua necazului meu. Ajutoriuul meu ești,
Ție voiu cînta, că Tu, Dumnezeule, sprejenito-
riul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

**La săvârșit, celor ce se vor schimba, spre scri-
soarea stîlpului lui David, spre învâ-
țatură, cînd au ars Mijlocul-Riu-
rilor Siriei și Siria Sova, și să în-
toarse Ioav și Iovi pre Edom
în Valea Sărilor, 12000, LIX**

1 **D**umnezău, împinsu-ne-ai pre noi și ne
surpaș pre noi, urgisiși-Te; și Te
2 milostiviș spre noi! Clătiș pămîn-
tul și-l scuturaș pre dînsul; vindecă
sfărîmările lui, căci s-au clătît!

Arătat-ai norodului Tău năsîlnice și ne adă- 3
paș pre noi cu vinul umilinții. Dat-ai celor 4
ce să tem de Tine semn ca să fugă de cătră fața
arcului. (Strigare) Pentru ca doară s-ar 5
izbăvi cei iubiți ai Tăi, mîntuiaște cu direapta
Ta și ascultă-mă. Dumnezău au grăit în 6
sfîntul Lui: „Bucura-Mă-voiu și voiu împărți
Sichima și Valea Corturilor voiu măsura.
Al Mieu iaste Galaad și al Mieu iaste Manasis 7
și Efraim, întărirea capului Mieu; Iuda, 8
împăratul Mieu, Moav, căldarea nedejdii
Meale; Preste Idumea voiu întinde încălță- 9
mîntea Mea, Mie cei streini de fealiu Mi să
supuseră“. Cine mă va aduce la cetatea 10
îngrăditei? Sau cine mă va povăți pînă la Idu-
mea? Au nu Tu, Dumnezău, Cel ce ne-ai 11
împins pre noi? Și nu vei ieși, Dumnezău,
întru puterile noastre? Dă-ne noao ajuto- 12
riu den năcaz; că deșartă e mîntuirea omului.
Întru Dumnezău face-vom puteare și El va 13
defăima pre cei ce necăjesc pre noi.

**La săvârșit, întru laude, lui David
psalm LX**

1 **A**scultă, Dumnezăule, rugăciunea mea,
2 ia aminte la ruga mea! De la mar-
genile pămîntului cătră Tine am strig-
gat, cînd să mîhni inima mea; în
piatră înălțași-mă. Povățuitu-m-ai, 3
căci Te-ai făcut nedeajdea mea, turn de vîr-
tute de cătră fața vrăjmașului. Nemernici- 4
voiu întru lăcașul Tău, în veaci; acoperi-mă-
voiu în acoperemîntul aripilor Tale, (Stri- 5
gare) Căci Tu, Dumnezău, ascultat-ai rugile
meale, dat-ai moștenire celor ce să tem de
numele Tău. Zile preste zile împăratului 6
vei adaoge, anii lui pînă la zi, de rudă și de
rudă. Rămînea-va în veac înaintea lui 7
Dumnezău; mila și adevărul lui cine va cer-
ceta? Așa voiu cînta numelui Tău în veaci, 8
ca să dau eu rugile mele den zi în zi. Slava.

**La săvârșit, pentru Idithum, psalmul lui
David LXI**

1 **A**u nu lui Dumnezău se va supune
2 sufletul meu? Pentru ca la El e mîn-
tuirea mea. Pentru că El e Dumne-
zăul meu și Mîntuitoriul meu, Spri-
jenitoriul meu; nu mă voiu clăti mai
3 mult. Pînă cînd vă puneți preste om? Uci-
deți toți voi ca la un păreate povîrnit și ca la
un gard împins. Însă cinstea mea au sfătuit
4 să o izgonească, alergară cu seate; cu gura
lor binecuvînta și cu inima lor blestema.
(Strigare) Ce numai lui Dumnezău supune-te, 5
sufletul meu, căci la El e îngăduința
mea. Căci El e Dumnezăul meu și Mîntui- 6
toriul meu, Sprijenitoriul meu; nu mă
voiu mai muta cu scularea. Spre Dum- 7

năzău, Mîntuitorul meu, și mărirea mea; Dumnezăul ajutorului meu; și nedeajdea
8 mea, pre Dumnezău. Nădejduiți spre El
toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea
Lui inimile voastre, căci Dumnezău, ajutorul
9 nostru. (Strigare) Însă deșerti sînt fiii
oamenilor, minciñoș fiii oamenilor, în cum-
pene a face strîmbătate ei den deșertăciune
10 împreună. Nu nădejduiți pre strîmbătate și
spre jah, nu pohtiți; avuția, de va cură, nu vă
11 puneți aproape inima. O dată au grăit
Dumnezău, dooa acestea am auzit, căci:
„Tăria e a lui Dumnezău“. Și a Ta e, Doamne,
mila, căci Tu vei răsplăti fieștecăruia după
faptele lui.

Psalmul lui David, cînd era el în pus-
tiiul Iudeii, LXII

1 **D**umnezău, Dumnezăul meu, cătră
2 Tine mînece! Înetă-Te sufletul
mieu, de cîte ori trupul meu-Ție,
3 În pămînt pustiu și necălcăt și fără
apă. Așa întru cel sfînt arătaiu-mă
Ție, ca să văz putearea Ta și mărirea Ta.
4 Căci mai bună e mila Ta decît viețile; buzele
5 meale lauda-Te-vor. Așa Te voi u binecu-
vînta în viața mea, în numele Tău rîdica-voiu
6 mîinile mele, Ca den seu și grăsimă să să
7 sature sufletul meu, și cu buze de bucurie lău-
da-va gura mea. De-m aduceam aminte de
Tine preste așternutul meu, deminețile cuge-
tam cătră Tine, căci Te făcuși ajutorul meu
8 Și întru acoperemîntul aripilor Tale bucura-
mă-voiu. Să lipi sufletul meu dupe Tine, și
9 pre mine m-au sprejenit direapta Ta. Și ei
în deșert cercetară sufletul meu, întra-vor în
ceale mai de jos ale pămîntului; da-se-vor în
10 mîinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Și
împăratul se va veseli spre Dumnezău, lăuda-
se-va tot cela ce să jură întru El, căci să astupă
gura celora ce grăiesc strîmbătăț.

La săvîrșit, psalmul lui David LXIII

1 **A**scultă, Dumnezău, glasul meu, cînd
2 mă voi ruga cătră Tine; de cătră
frica vrăjmașului scoate sufletul
mieu! Acopere-mă de cătră învă-
luirea celor ce viclenesc, de mulțimea
3 celor ce fac strîmbătatea, Carii au ascuțit ca
sabia limbile lor, întinseră arcul lor, lucru
4 amar, ca să săgeate de tot întru ceale ascunse
pre cel curat. Fără veaste îl vor săgeta pre
el și nu se vor spămînta; întăriră-ș lor cuvînt
5 hiclean, Povestiră a ascunde lațu; ziseră:
cine va vedea pre dînșii? Cercetară fărădelea-
6 gea, părăsiră cercetînd cercetări, Apro-
pia-se-va omul și inima, adîncă. Și Se va
7 înălța Dumnezău, Săgeata pruncilor să
făcură ranele lor și slăbiră preste dînșii
8 limbile lor. Turburară-să toți carii vād
9 pre dînșii și să temu tot omul. Și poves-

tiră lucrurile lui Dumnezău și faptele Lui au
priceput. Veseli-se-va cel drept întru 10
Domnul și va nădejdui spre El și se vor lăuda
toți cei direpți la inimă. Slava.

Cathisma 9. La săvîrșit, psalm cîntă-
rii lui David (Cîntare a Ieremieii și
a lui Iezichii, a nemerniciei nărodu-
lui, cînd vrea să iasă), LXIV

Tie Ți să cuvine laudă, Dumnezăule, în 1
Sion și Ție Ți se va răsplăti rugăciune 2
în Ierusalim. Ascultă ruga mea, 3
cătră Tine tot trupul va veni. Cu- 3
vintele celor fără de leage întăriră
preste noi și necurățiile noastre Tu vei
ierta. Fericit pre carele ai ales și l-ai luat; 4
lăcui-va în curțile Tale. Sătura-ne-vom 5
întru bunătățile casii Tale; sfîntă e besearca
Ta minunată, cu direptate. Ascultă pre noi, 6
Dumnezău, Mîntuitorul nostru, nădejdea
tuturor marginilor pămîntului și a celor den
mare, departe, Gătind munții cu vîrtutea 7
Lui, încins cu puteare, Cela ce turbură chitul
mării, sunetele valurilor ei cine le va 8
suferi? Turbura-se-vor limbile și se vor
spămînta ceia ce lăcuiesc marginile, de cătră
seamnele Tale; iesirile de dimineață și de sară
vei înfrumuseța. Socotiș pămîntul și-l 9
îmbătaș pre dînsul, înmulțiș a-l îmbogăți pre
el. Rîul lui Dumnezău să împlu de ape; 10
gătiș hrana lor, căci așa e gătirea. Brazdele 11
lui îmbătă-le, înmulțeaste nașterile lui, cu
picăturile lui veseli-se-va răsărind. Bla- 12
goslovi-vei cununa anului bunătății Tale și
cîmpii Tăi împlea-se-vor de grăsimă. În- 13
grășa-se-vor ceale frumoase ale pustiiului și
cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbră- 14
cară-se berbecii oilor și văile vor înmulți
grîul; striga-vor, pentru că vor lauda.

La săvîrșit, cîntarea psalmului
învierilor, LXV

Glicuiți Domnului, tot pămîntul; cîntați 1
dară numelui Lui; dați mărirea laudei 2
Lui! Ziceți lui Dumnezău: „Foar- 2
te-s înfricoșate lucrurile Tale! Cu
mulțimea tăriei Tale, miști-Te-vor
vrăjmașii Tăi. Tot pămîntul închine-se Ție 3
și cînte Ție, cînte dară numelui Tău, Prea-
înalte!“ (Strigare) Veniți și vedeți lucrurile 4
lui Dumnezău, cît e de înfricoșat în sfaturi,
mai mult decît fiii oamenilor, Cel ce 5
întoarce marea spre uscat; în rîu vor trece cu
piciorul. Acolo ne vom veseli spre El, Celui 6
ce biruiaște cu putearea Lui veacul; ochii Lui
preste limbi privescu; cei ce amărăscu nu se
înălțe întru sine. (Strigare) Binecuvîntați, 7
limbilor, pre Dumnezăul nostru și ascultați
glasul laudei Lui, Celui ce au pus sufletul 7

mieu în viață și n-au dat spre clătire picioarele
9 mele! Căce ne-ai ispitit pre noi, Dumnezăule,
lămuritu-ne-ai pre noi cum să
10 lămureaște argintul. Băgași-ne pre noi în
lațu, pus-ai necazuri pre umărul nostru, încă-
lecat-ai oameni preste capetele noastre,
11 Trecum pren foc și apă, și ne-ai scos pre noi
12 la răpaos. Întra-voiu în casa Ta cu arderi-
de-tot, da-Ț-voiu rugile meale carele au ose-
13 bit buzele meale Și au grăit gura mea în
14 necazul meu. Arderi-de-tot cu măduhă
aduce-Ț-voiu Ție, cu tămîie și cu berbeci,
15 aduce-Ț-voiu boi cu țapi. (Strigare) Veniți
de ascultați și voiu povesti voao, toți ceia ce să
16 tem de Dumnezău, cîte au făcut sufletului
17 meu! Cătră Dînsul cu gura mea am strigat
și am înălțat supt limba mea. Strîmbătate
de vedeam în inima mea, să nu mă asculte
18 Domnul. Pentru aceea ascultă-mă Dumne-
nezău, luoa aminte glasului rugăciunii meale.
19 Blagoslovit Domnul, Carele n-au depărtat
rugăciunea mea și mila Lui de cătră mine!

La săvîrșit, întru laude, psalmul
cîntării lui David LXVI

1 **D**umnezău să ne cruțe pre noi și să ne
blagoslovească pre noi, să lumineaze
fața Lui spre noi și să ne miluiască
2 pre noi! Ca să cunoaștem pre
pămînt calea Ta, în toate limbile mîn-
3 tuirea Ta. Mărturisască-se Ție noroadele,
Dumnezăule, mărturisască-se Ție noroadele
4 toate! Veselească-se și să bucure limbile,
căce vei judeca noroadele cu dreptate și limbi
5 în pămînt vei povățui. (Strigare) Mărturi-
sască-se Ție noroadele, Doamne, mărturi-
sască-se Ție noroadele toate. Pămîntul au dat
roada lui. Blagoslovească pre noi Dumnezău,
6 Dumnezăul nostru. Blagoslovească pre noi
Dumnezău și să să spămînteaze de El toate
marginile pămîntului! Slava.

La săvîrșitul cîntării, psalmul
lui David LXVII

1 **S**coale-Se Dumnezău și răsipească-se
vrăjmașii Lui și fugă de cătră fața Lui
2 cei ce-L urăscu pre Dînsul! Cum
lipseaște fumul, să lipsască; cum să
topeaște ceara de cătră fața focului,
așa vor peri păcătoșii de cătră fața lui Dumne-
3 zău. Și dreptii veselească-se, bucure-se
înaintea lui Dumnezău, înfrumsăteaze-se cu
4 veselie. Cîntați lui Dumnezău, pevețuiți
numelui Lui; faceți cale Celui ce e încălecat
5 pre apusuri, Domnul - numele Lui. Și vă
bucurați înaintea Lui. Turbure-se de cătră
fața Lui, Părintelui celor săraci și Judecăto-
6 riul văduvelor! Dumnezău, în locul cel
sfînt al Lui; Dumnezău lăcuiaște pre cei
7 ce sînt într-un chip în casă, Scoțînd pre
cei den obezi cu vitejie, așijdirea pre

cei ce amărăscu, pre cei ce lăcuiesc în mor-
mînturi. Dumnezău, cînd ieșiia Tu înain- 8
tea norodului Tău, cînd treceai în pustiiu,
(Strigare) Pămîntul să cutremură, pentru că și 9
ceriurile picară de cătră fața Dumnezăului
Sinaii, de cătră fața Dumnezăului lui Israil.
Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezăule, 10
moștenirii Tale; și au slăbit, și Tu vei întări
pre dînsa; Dobitocel Tale lăcuiescu întru 11
ea; gățiș cu bunăteata Ta săracului, Dumne-
zăule. Domnul va da cuvînt celor ce bine- 12
vestesc, cu putere multă. Împăratul pute-
rilor al celui iubit; cu înfrumusețarea casii să 13
împartă prăzi. De veți dormi în mijlocul
14 sorților, aripi de porumb, ferecate cu argint,
și spatele lui cu verdeăț de aur. Cînd ose- 15
beaște Cel ceresc împărați preste el, omeți-
se-vor în Selmon; muntele lui Dumnezău,
munte gras, Munte încheagat, munte gras. 16
Pentru ce socotiți, munți închegați, Mun- 17
tele care au binevoit Dumnezeu să lăcuiască
într-însul? Pentru că și Domnul va lăcu desă-
vîrșit. Carul lui Dumnezeu cu zece mii de 18
părți, mii de cei ce îndireptează; Domnul
întru ei, în Sinai, în cel svînt. Suiși-Te 19
întru nălțime, robiș robime, luaș dări întru
oameni, Pentru ca și pre cei neascultători 20
să lăcuiești. Domnul Dumnezeu, blagoslovit.
Blagoslovit e Domnul în zi preste zi; să spo- 21
rească noao Dumnezeu mîntuirilor noastre.
(Strigare) Dumnezeul nostru, Dumnezeu a 22
mîntui; și ale Domnului Domnului, ieșirile
morții. Însă Dumnezeu va sfărîma capetele 23
vrăjmașilor Lui, creăștetul părului celor ce
umblă întru greșalele lor. Zise Domnul: 24
„Den Vasan întoarce-M-voiu, întoarce-Mă-voiu
în fundurile mării, Pentru ca doară s-ară 25
văpsi piciorul tău cu sînge, limba cîinilor tăi,
den vrăjmaș de la dînsul“. Văzură-se 26
îmbletele Tale, Dumnezeu, îmbletele Dumne-
zeului meu, Împăratului, Celui den cel
svînt. Apucară boiarii țîindu-se de cei ce 27
cînta, în mijlocul fetișoarelor tîmpănăreațe.
În adunări binecuvîntaiu pre Dumnezeu, pre 28
Domnul den izvoarale lui Israil. Acolo Ve- 29
niamin, mai tînăr, întru spămîntare, Boia- 30
rii Iudii, povățuitorii lor, boiarii Zavulonului,
boiarii Neftalimului. Poruncească, Dumne- 31
zăule, puterii Tale, întăreaște, Dumnezeule,
aceasta carea ai făcut întru noi. De la 32
bisearica Ta, preste Ierusalim, Ție vor aduce
împărații daruri. Ceartă hiarăle trestiei, 33
adunarea taurilor în juncele năroadelor, ca să
să închiză cei ispitiți cu argintul! Răsi- 34
peaște limbile cealea ce vor războaiele.
Veni-vor soli de la Eghipet; Ethiopia va
apuca înainte mîna ei lui Dumnezeu. Împă- 35
rățiile pămîntului, cîntați lui Dumnezeu,
pevețuiți Domnului, (Strigare) Celuia ce 36

S-au suit preste ceriul ceriului despre răsărituri! Iată, va da glasul Lui glas de putere. Dați mărire lui Dumnezeu! Pre Israil mare-cuviința Lui și puterea Lui în nori. Minuat e Dumnezeu întru svinții Lui. Dumnezeuul lui Israil, Acesta va da putere și întărire norodului Lui. Blagoslovit Dumnezău. Slava.

La săvîrșit, pentru cei ce să vor schimba, psalm lui David LXVIII

1 **M**întuiaște-mă, Doamne, căci înțărâ
2 apele pînă la sufletul meu. Înfi-
3 șu-mă în noroiul adîncului și nu iaste
4 stare. Veniui la adîncurile mării și
5 vihor mă prăpădi. Osteniui stri-
6 gînd, amorțit-au gîtlejul meu, slăbiră ochii
7 miei de a nădejdui eu pre Dumnezăul meu.
8 Înmulțiră-se mai mult decît perii capului meu
9 cei ce mă urăsc în dar. Întăriră-se vrăj-
10 mașii miei, cei ce mă goniia pre mine cu
11 strîmbătate; cealea ce nu jăfuiam, atuncea
12 plătiim. Dumnezăule, Tu ai cunoscut
13 necunoștința mea și greșalele mele de la
14 Tine nu s-au ascuns. Să nu să rușineaze
15 spre mine cei ce Te îngăduiesc, Doamne,
16 Doamne al puterilor, Nici să să rușineaze
17 pre mine cei ce Te cercetează pre Tine, Dum-
18 nezăul lui Israil! Căci pentru Tine am suferit
19 ocară, acoperit-au rușinea obrazul
20 meu. Înstreinat fui fraților miei și strein
21 fiilor maicii mele, Căci rîvnirea casii Tale
22 m-au mîncat pre mine și ocările celor ce Te
23 ocărăsc pre Tine căzură preste mine. Și
24 acoperiui cu post sufletul meu și fu întru
25 ocări mie. Și puș îmbrăcămîntea mea sac și
26 fui lor în pildă. Asupra mea limbuția cea
27 ce șădea în porți și la mine cînta ceia ce bea
28 vin. Și eu, cu ruga mea cătră Tine, Doamne;
29 vreamea e de bunăvoință, Dumnezăule, cu
30 mulțimea milii Tale; ascultă-mă cu adevărul
31 mîntuirii Tale, Mîntuiaște-mă den tină
32 pentru ca să nu mă înfig; mîntui-m-aș de cei
33 ce mă urăsc și de adîncurile apelor. Să nu
34 mă prăpădească viforul apei, nici să mă
35 înghiță adîncul, nici să cuprinză asupra mea
36 fîntîna gura sa. Ascultă-mă, Doamne, că
37 bună e mila Ta, după mulțimea milosirdiilor
38 Tale priveaște spre mine! Să nu întorci
39 fața Ta de la sluga Ta, căci mă necăjăsc.
40 Degrabă ascultă-mă. Ia aminte sufletului
41 meu și mîntuiaște pre el; pentru vrăjmașii
42 miei mîntuiaște-mă, Pentru că Tu cunoști
43 ponoslul meu și rușinea mea și înfruntarea
44 mea; Înaintea Ta, toți ceia ce mă necăjăsc pre
45 mine; ocară așteptă sufletul meu și ticăloși-
46 re, Și îngăduiui pre cel ce să mîhniia împreună,
47 și nu fu; și pre cei ce mîngîia, și n-am
48 aflat. Și deaderă la mîncarea mea fiare și la
49 seatea mea adăpară-mă cu oțet. Facă-să ma-

sa lor înaintea lor întru laș și întru răsplătire și
întru poticnire; Întunece-să ochii lor ca să
nu vază și umărul lor pururea îl gîrboveaște;
Varsă spre ei urgia Ta și mînia urgiei
Tale să-i cuprinză pre ei; Facă-se curtea
lor pustie și în lăcașurile lor nu fie cel ce
lăcuiaște. Căci, pre carele Tu ai bătut, ei
l-au gonit și pre durearea ranelor mele l-au
pus; Adaoge fărdeleage preste fărdeleagea
lor și să nu între întru dreptatea Ta. Ștear-
gă-să den cartea celor vii și cu cei drepti
să nu să scrie. Sărac și duios sînt eu; mîn-
tuirea Ta, Dumnezăule, să mă sprejenească.
Lăuda-voiu numele Dumnezăului meu cu
cîntare, mări-L-voiu pre El cu laudă; Și va
plăcea lui Dumnezău mai mult decît vițel tînăr
ce-s răsare coarne și unghi. Vază săracii și
să să veselească; cercetați pre Dumnezău și
va trăi sufletul vostru! Căci au ascultat pre
cei săraci Domnul și pre cei legați ai Lui nu
i-au defăimat. Laude-L pre Dînsul ceriur-
rile și pămîntul, marea și cîte să tîrăsc întru
dînsa. Că Dumnezău va mîntui Sionul și se
vor zidi cetățile Iudei. Și vor lăcui acolo și
vor moșteni pre dînsa. Și semenția robilor
Tăi vor ținea pre ea și cei ce iubesc numele
Tău vor lăcui într-însa.

La săvîrșit, lui David spre pomenire, ca să mîntuiască Domnul, LXIX

Dumnezău, la ajutorul meu ia aminte!
Doamne, ca să-mi ajutorești mie, sir-
guiaste! Rușineaze-se și să înfrun-
teaze cei ce cearcă sufletul meu;
Întoarcă-se îndărăt și să să rușineaze
cei ce-m vor mie reale; Întoarne-se îndată
rușinîndu-se cei ce-m zicea mie: „Bine e, bine
e!“ Bucure-se și să veselească spre Tine
toți cei ce Te caută pre Tine, Dumnezăule, și
zică pururea: „Mărească-Se Domnul!“ cei ce
iubesc mîntuirea Ta. Și eu sărac sînt și
measer, Dumnezăule, ajută-mi! Ajutorul
meu și Izbăvitoriul meu ești Tu, Doamne, nu
zăbovi! Slava.

Cathisma 10

**Lui David psalm, fiilor lui Ionadav și al celor
dentiiu ce s-au robit, fără de scrisoare
deasupra la jidovi, LXX**

Spre Tine, Doamne, nedejduiui, să nu
mă rușinez în veac; întru dreptatea
Ta izbăveaște-mă și mă scoate,
Pleacă cătră mine ureachea Ta și mă
mîntuiaște. Fii mie întru Dumnezău
scutitoriu și în loc tare ca să mă mîntuiești,
Căci întărire mea și scăparea mea ești Tu.
Dumnezăul meu, izbăveaște-mă den mîna pă-
cătoșului, den mîna celui ce face fărdeleage și
face strîmbătate, Că Tu ești îngăduința mea,
Doamne; Doamne, nădejdea mea den tine-
reașele mele. Pre Tine m-am răzimat den
zgău, den pîntecele maicii mele Tu-m ești a-

8 coperitoriu; Întru Tine e lauda mea puru-
 rea; ca o minune fuii celor mulți, și Tu, ajuto-
 9 riul meu tare. Împle-să gura mea de laudă,
 pentru ca să laud mărirea Ta, toată ziua mare-
 10 cuviința Ta. Să nu mă leapezi la vreme de
 bătrînețe; când va lipsi virtutea mea, să nu
 11 mă părăsești! Că ziseră vrăjmașii miei mie
 și cei ce păzesc sufletul meu sfătuiră împreu-
 12 nă, Zicînd: „Dumnezău l-au părăsit pre
 dînsul, goniți-l și-l prindeți pre dînsul, căci nu
 13 iaste cel ce-l izbăveaște“. Dumnezăul
 meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumne-
 zăul meu, la ajutoriul meu ia aminte!
 14 Rușinează-se și lipsască cei ce părăsesc sufle-
 tul meu, îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare
 15 cei ce cearcă realele mele! Și eu pururea
 voi nedejdi pre Tine și voi adauge preste
 16 toată lauda Ta. Gura mea va vesti direpta-
 17 tea Ta, toată ziua mîntuirea Ta, Căci n-am
 conoscut tocmeale. Întra-voiu cu puternicia
 18 Domnului; Doamne, aduce-m-voiu aminte de
 dreptatea Ta numai. Dumnezăul meu,
 ceale ce m-ai învățat, den tinereațele mele și
 19 pînă acum voi vesti minunele Tale. Și
 20 pînă la bătrînețe și căruntețe, Dumne-
 zăul meu, să nu mă părăsești, Pînă voi
 21 vesti brațul Tău la neamul tot carele iaste vii-
 toriu! Sila Ta și dreptatea Ta, Dumnezău,
 22 pînă la ceale înalte, carele ai făcut mie măriri.
 Dumnezăule, cine e asemenea Ție? Cîte ai
 23 arătat mie năcazuri multe și reale! Și întor-
 cîndu-Te, m-ai înviat și den beznile pămîntu-
 24 lui scoseși-mă. Înmulțit-ai asupra mea
 mărirea Ta și, întorcîndu-Te, m-ai mîngîiat și
 25 den fără-fundurile pămîntului iarăș mă sco-
 seși. Pentru că și eu mă voiu mărturisi
 Ție întru noroade, Doamne, cu meșteșuguri
 de cîntare, adevărul Tău, Dumnezăule,
 26 cînta-Ț-voiu cu alăută, Cel Sfînt al lui
 Israil. Bucura-se-vor buzele mele cînd
 27 cînt Ție și sufletul meu, carele ai mîn-
 tuit. Și încă și limba mea toată ziua va
 cugeta dreptatea Ta, cînd se vor rușina și se
 vor înfrunta cei ce cearcă realele mele.

La Solomon, psalmul lui David LXXI

1 **D**umnezău, judecata Ta împăratului dă
 și dreptatea Ta, fiului împăratului,
 2 Să judece pre norodul Tău cu direp-
 tate și pre săracii Tăi, cu judecată.
 3 Să ia munții pace norodului și
 4 dealurile, dreptate. Judeca-va pre să-
 racii norodului și va mîntui pre fiii săracilor
 5 și va smeri pre cel năpăstuitoriu. Și va
 rămînea împreună cu soarele și mai
 nainte de lună, în neamuri de neamuri.
 6 Pogorî-se-va ca ploaia pre lînă și ca o pică-
 7 tură ce pică pre pămînt. Răsări-va în
 zilele lui dreptate și mulțime de pace, pînă

unde să va rădica luna. Și va domni de tot, 8
 de la mare pînă la mare și de la rîuri pînă la
 marginile lumii. Înaintea lui vor cădea ara- 9
 pii și vrăjmașii lui țărîna vor linge. Împăra- 10
 ții Tharsisului și ostroavele daruri vor aduce,
 împărații arapilor și Sava daruri vor adu- 11
 ce. Și să vor închina lui toate împărățiile
 12 pămîntului, toate limbile sluji-vor lui. Căce
 13 au izbăvit pre sărac de la cel silnic și pre cel
 measer, căruia n-au fost ajutoriu. Nu să va
 14 îndura de cel sărac și measer, și sufletele
 measerilor le va mîntui. Den camătă și den 14
 strîmbătate mîntui-va sufletele lor și cinstit
 numele lui înaintea lor. Și va trăi și să va da 15
 lui den aurul Araviei și să vor ruga pentru
 dînsul pururea, toată ziua bine vor cuvînta
 pre dînsul. Fi-va razim în pămînt preste 16
 vîrfurile munților, să va rădica mai sus decît
 Livanul roada lui și vor înflori den cetate ca
 iarba pămîntului. Fi-va numele lui binecu- 17
 vîntat întru veaci, mai nainte de soare rămîne
 numele lui. Și să vor blagoslovi întru el 18
 toate neamurile pămîntului, toate limbile vor
 ferici pre el. Blagoslovit Domnul, Dumne- 19
 zăul lui Israil, Cel ce face minuni sîngur! Și
 20 blagoslovit numele mării Lui, în veac și în
 veacul veacului! Și să va împlea de mărirea
 21 Lui tot pămîntul. Facă-se, facă-se! Slava.

Sfîrșiră-să laudele lui David, fiului lui Iessei. Psalmul lui Asaf LXXII

1 **D**î e de bun Dumnezăul lui Israil celor
 2 direpți la inimă! Și mie puțin mi să
 lunecară picioarele, puțin să răvăr-
 3 sară pașii miei. Căci am rîvnit spre
 4 cei fără de lege, pacea păcătoșilor
 văzînd, Căci nu iaste apesteală la moartea
 5 lor și întărire întru bătaia lor. Întru oste-
 6 nealele oamenilor nu sîntu și cu oamenii nu se
 vor răni. Pentru aceea i-au prinsu pre ei
 7 mîndria lor desăvîrșit, îmbrăcără-se cu strîm-
 bătatea și cu necurăția lor. Ieși-va ca den
 8 rostu strîmbătatea lor, trecură la plăcerea
 inimii. Gîndiră-se și grăiră cu vicleşug,
 9 strîmbătate la înălțime grăiră. Pusără la
 10 ceriu gura lor și limba lor trecu preste
 pămînt. Pentru aceea întoarce-se-va
 11 norodul meu aicea și zile pline se vor afla
 întru dînșii. Și zisără: „Cum au conoscut
 12 Dumnezău și de iaste conoștință întru Cel
 Înalt?“ Iată, aceștea păcătoșii și carii îndirep-
 13 tează în veaci, cuprinsără avuție. Și ziș: „Oa-
 14 re în deșert am îndireptat inima mea și am spălat
 întru cei nevinovați mîinile mele? Și fui bă-
 tut toată ziua și muștrarea mea-diminețile“.

15 Să vream zice: „Povesti-voiu așa“, iată, rudei
16 fiilor Tăi făgăduiu. Și gândiu a ști aceasta;
17 trudă iaste înaintea mea. Pînă unde voiu
între la sfințirea lui Dumnezeu și voiu înțe-
18 leage la ceale de-apoi ale lor: Însă pentru
vicleșugurile lor puseș lor reale, oborîși-i pre
19 ei cînd să semețiră. Cum să făcură întru
pustiire, îndată! Să sfîrșiră, periră pentru
20 fărădeleagea lor. Ca un vis celui ce să
scoală, Doamne, în cetatea Ta, chipul lor vei
21 defăima. Căce să ațîță inima mea și rănichii
miei să premeniră și eu, ocărit, și n-am
22 știut; Dobitoc mă făcuiu lîngă Tine. Și eu –
23 pururea cu Tine. Ținuș de mîna direaptei
meale; și în sfatul Tău m-ai povățuit și cu
24 mărire m-ai luat. Pentru că ce iaste mie în
ceriu? Și de la Tine ce am vrut pre pămînt?
25 Sfîrși-se inema mea și trupul meu, Dumne-
zăul inemiei mele, și partea mea, Dumnezeul
26 meu, în veac. Căci iată, cei ce să depăr-
tează pre sine de la Tine pier, pierduș de la
27 Tine de tot pre cel ce curveaște. Și mie a
mă lipi de Dumnezeu bine iaste, a pune întru
Domnul nădeașdea mea, ca să povestesc eu
toate laudele Tale în porțile featei Sionului.

Înțelegerii lui Asaf, LXXIII

1 **N**irept ce, Dumnezăule, ne lepădaș
desăvîrșit, urgisi-se mînia Ta preste
2 oile pășunei Tale? Adu-Ți aminte
de adunarea Ta, carea ai cîștigat
3 de-nceput. Mîntuit-ai toiagul moș-
tenirei Tale, muntele Sion acesta, carele ai
4 lăcuit întru el. Rădică mînila Tale preste
mîndriile lor la săvîrșit, cîte au viclenit vrăj-
5 mașul întru cel svînt al Tău. Și s-au făluit
cei ce Te urăsc pre Tine în mijlocul praznecu-
6 lui Tău; Puseră seamnele lor seamne și
7 n-au știut ca la ieșiri mai pre sus. Ca întru o
dumbravă de leamne, cu topoară au tăiat ușile
Lui deodată, cu săcuri și cu bardă surpară pre
8 el. Arseră cu foc svințenia Ta; la pămînt
9 spurcară lăcașul numelui Tău. Ziseră întru
inemile lor rudeniile lor dempreună: „Veniți
și să potolim toate praznecile lui Dumnezeu
10 de la pămînt!“ Seamnele lor n-am văzut;
nu iaste încă proroc și pre noi nu va cunoaște
11 încă. Pînă cînd, Dumnezeule, va ocări vrăj-
mașul, întărîta-va pizmașul numele Tău la
12 săvîrșit? Pentru căci întorci mîna Ta și
direapta Ta den mijlocul sînului Tău, la săvîr-
13 șit? Și Dumnezeu, Împăratul nostru, mai
nainte de veac făcu mîntuire în mijlocul
14 pămîntului. Tu ai întărit cu puterea Ta
marea, Tu zdrobiș capetele bălaurilor în
15 apă; Tu zdrobiș capul zmeului, datu-l-ai
16 pre el mîncare noroadelor arapilor. Tu ai rupt
izvoară și pîraie, Tu uscaș rîurile ceale de-n-

ceput. A Ta iaste ziua și a Ta iaste noaptea, 17
Tu săvîrșiš lumina și soarele. Tu ai făcut 18
toate hotarale pămîntului; vară și primăvară,
Tu ai zidit pre eale. Adu-Ți aminte de 19
aceasta: vrăjmașul ocăriia pre Domnul și
nărod fără minte defăimă numele Tău. Să 20
nu dai fiarălor sufletul ce să mărturiseaște
Ție, sufletele measerilor Tăi să nu uiți în
săvîrșit. Caută la făgăduința Ta, căci s-au 21
plinit cei întunecași ai pămîntului de casele
fărădelegilor. Să nu să întoarcă smerit și 22
înfruntat; săracul și measerul vor lăuda
numele Tău. Scoală-Te, Doamne, judecă 23
judecata Ta, adu-Ț aminte de ocara Ta, cea de
cătră cel fără minte, toată ziua. Nu uita gla- 24
sul poslușnicilor Tăi, mîndria celor ce Te
urăsc pre Tine să sui pururea. Slava.

La săvîrșit, „Să nu strici“, psalmul cîntării lui Asaf LXXIV

Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeu, 1
mărturisi-ne-vom Ție și vom chema 2
numele Tău. Povesti-voiu toate 3
minunile Tale. „Cînd voiu lua vream 4
Eu, dreptatea voiu judeca. Să topi 5
pămîntul și toți ceia ce lăcuiesc întru dînsul;
(Strigare) Eu am întărit stîlpii lui“. Ziș 6
celor ce fac fărădeleage: „Nu faceți fărăde- 7
leage!“ Și celor ce greșesc: „Nu înălțaș corn!“
Nu rădicați la înălțime cornul vostru și nu 8
grăiș asupra lui Dumnezeu strîmbătate! Căci 9
nici de la ieșituri, nici de la apusuri, nici de la
pustii munți, căci Dumnezeu Judecătoriu
iaste. Pre cеста smereaște, și pre cеста 10
înalță, căci păhar iaste în mîna Domnului, de
vin curat, plin de amestecătură. Și plecă 11
den cеста în cеста, însă drojdiile lui nu s-au
deșărtat, bea-vor toți păcătoșii pămîntului.
Și eu mă voiu bucura în veac; cînta-voiu 12
Dumnezăului lui Iacov. Și toate coarnele 13
păcătoșilor voiu zdrobi; și se va înălța cornul
dreptului.

La săvîrșit, întru laude, psalmu lui Asaf, cîntare cătră asiriani, LXXV

Nunoscut e în Iudea Dumnezeu, în 1
Israil mare e numele Lui. Și să 2
făcu în pace locul Lui și lăcașul Lui în
Sion. Acolo zrobi țările arcelor, 3
arma și sabia și războiul. (Striga- 4
re) Luminezi Tu minunat, de la munți veaci-
nici. Turburară-se toți cei nepricepuți la
inimă, Adormiră somnul lor; și nu aflară 5
nemică toți oamenii avuției cu mîinile
lor. De certarea Ta, Dumnezeu lui Iacov, 6
adormit-au cei călări pre cai. Tu înfrico- 7
șat ești! Și cine va sta împotriva Ta, de
atunca e urgia Ta? Den ceriu ai ascultat 8
judecata; pămîntul s-au temut și au odihnit,
Cînd Se va scula la judecată Dumnezeu ca să 9

mîntuiască pre toți blînzii pămîntului.
 10 (Strigare) Căci gîndirea omului va mărturisi
 Ție și rămășița gîndirei va prăznuî Ție.
 11 Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezău-
 lui nostru! Toți cei premprejurul Lui
 12 aduce-vor daruri Celui înfricoșat și luătore-
 riului duhurilor boiarilor, groaznic lîngă
 împărații pămîntului.

La săvîrșit, pentru Idethum, psalmul
 lui Asaf LXXVI

1 **I**n glasul meu cătră Domnul am stri-
 gat, cu glasul meu cătră Dumnezău,
 2 și-m luo aminte. În ziua necazului
 meu pre Dumnezău am cercetat; cu
 mîinile mele înaintea Lui noaptea, și
 3 nu mă amăgiu; Să părăsi a să mîngîia
 sufletul meu. Adușu-mi aminte de Dumnezău
 și mă veseliiu; mă uimiu întru mine și leșină
 4 duhul meu. (Strigare) Apucară înainte
 străji ochii miei, turburau-mă, și n-au
 5 grăit. Socotiiu zilele vechi și anii veacinici
 6 îm aduș aminte. Și cugetaiu noaptea cu
 inima mea, chitiiam și cerca sufletul meu:
 7 Au doară în veaci va lepăda Domnul și nu va
 8 adaoge a binevoi încă? Au desăvîrșit mila
 Lui o vă tăia? Concenî cuvînt den rudă în
 9 rudă? Au uita-va a Să milostivi Dumnezău?
 Au opri-va întru urgia Lui îndurările Lui?
 10 (Strigare) Și ziș: „Acum începui, acestea e
 11 premenirea direapteî Celui de sus!“ Pome-
 niu lucrurile Domnului, căci îm voi aduce
 12 aminte de-ncepătura minunilor Tale; Și
 voi cugeta întru toate lucrurile Tale și întru
 13 tocmealele Tale voi glumi. Dumnezeule,
 întru cel sfînt e calea Ta! Cine e Dumnezău
 mare ca Dumnezăul nostru? Tu ești Dumne-
 14 zău, Cel ce faci minuni; Ai arătat întru
 năroade putearea Ta. Mîntuiș cu brațul Tău
 pre nărodul Tău, pre fiii lui Iacov și Iosif.
 15 (Strigare) Văzură-Te apele, Doamne, văzură-Te
 apele și să spămîntară, turburară-se bezne-
 16 le, Mulțimea sunetului apelor. Glas dea-
 17 deră norii, Pentru că și săgețile Tale trec.
 18 Glasul tunetului Tău, în roată; Străluciră
 fulgerele Tale lumii; clătînă-se și să îngrozi
 19 pămîntul. În mare-căile Tale, și cărările
 Tale, în ape multe; și urmele Tale nu se vor
 20 cunoaște. Povățuiși ca pre niște oi nărodul
 Tău, cu mîna lui Moisi și a lui Aaron. Slava.

Cathisma 11
 Stihuri la dumnezăiescul David

Taci, Orfef, leapădă, Ermi, lăuta.
 Cél cu trei picioare den Delfis, încă apune-te
 spre uitare.
 Că David noao, a duhului lovind lăută,
 Ivejaște ascunsele tainilor lui Dumnezău.
 Mulțime de vechi istoreaște minuni.
 Porneaște spre laudă Celui ce au zidit lumea,

Mîntuind pre toți; tănuiaște și scrie.
 Pre cei ce greșesc spre-ntoarcere-i aduce.
 Cu multe ș-alte și a judecătoreiului arătînd
 leage,
 A curăți învață sufleteștile greșale.
 Lui Dumnezău slavă.
 A armoniei sfînte, ca miarea de dulce, cîntă-
 rile lui David.

Înțelegerii lui Asaf LXXVII

1 **I**uați aminte, norodul meu, la leagea
 mea, plecați ureachea voastră la
 2 graiurile gurii meale! Deșchide-
 voi în pilde rostul meu, răspunde-
 3 voi întrebări de-nceput. Cîte am
 auzit și am conoscut pre eale, și părinții noștri
 au povestit noao; Nu s-au ascuns de la fiii
 4 lor la altă rudă, Vestind laudele Domnului
 5 și silele Lui și minunele Lui care au făcut.
 Și rîdică mărturie întru Iacov și leage puse în
 6 Israil, Cîte au poruncit părinților noștri, ca
 7 să arate pre eale fiilor lor; pentru ca să
 conoască altă rudă, Fiii cei ce se vor naște
 8 și se vor scula și vor vesti pre eale fiilor
 9 lor. Pentru ca să puie pre Dumnezău
 nedeajdea lor și să nu uite lucrurile lui Dum-
 10 nezău și poruncile Lui voi cerceta. Pentru
 ca să nu se facă ca părinții lor, rudă întoartă și
 11 amărîtoare, Rudă carea n-au îndireptat
 inima ei și nu se încredință cu Dumnezău
 12 duhul ei! Fiii lui Efrem, încordînd și lovind
 cu arcele, întoarseră-se în ziua războiului;
 13 N-au păzit făgăduința lui Dumnezău și în lea-
 gea Lui n-au vrut să meargă. Și au uitat
 14 facerile ceale de bine ale Lui, și minunile Lui,
 carele au arătat lor, Înaintea părinților lor,
 15 carele au făcut minuni în pămîntul Eghipetu-
 lui, în cîmpul lui Taneos. Rupse marea și
 16 trecu pre ei, opri apele ca un foale. Și
 17 povățui pre dînșii cu nor ziua, și toată noaptea
 cu lumină de foc. Rupse piatra în pustiiu
 18 și-i adăpă pre ei, ca într-o beznă multă. Și
 19 scoase apă den piatră și pogori ca rîurile ape-
 le. Și adaoseră încă a greși Lui, amărîră
 20 pre Cel Nalt la loc fără de apă. Și ispitiră
 21 pre Dumnezău întru inimile lor a ceare mîncări
 sufletelor lor. Și clevetiră asupra lui Dumne-
 22 zău și ziseră: „Au putea-va Dumnezău să gă-
 tească masă în pustie? De vreame ce au lovit
 23 piatra și curseră ape și pîraiele să încară, Au
 24 și pîne poate da, sau să gătească masă norodului
 Lui?“ Pentru aceea au auzi Domnul și Să mînie
 25 și foc să ațîță întru Iacov și urgie să sui preste Is-
 rail, Căci n-au crezut întru Dumnezău, nici au
 26 nedejduit pre Mîntuitorul lui. Și porunci
 27 norilor de asupra și ușăle ceriului deșchise. Și
 28 ploo lor mana să mînînce și pîinea ceriu-

29 lui deade lor. Pîinea îngerilor mîncă omul;
 30 hrană trimise lor de sațiu. Rădică austrul
 den ceriu și aduse cu putearea Lui vîntul
 31 livei. Și plooc preste dînșii ca pulberea cărnuri
 și ca năsipul mării pasări zburătoare.
 32 Și căzură în mijlocul taberii lor, împrejurul
 33 lăcașălor lor. Și mîncară și să săturară
 foarte și pohta lor aduse lor, nu să lipsiră de
 34 cătră pohta lor. Încă mîncarea fiind în gura
 lor, și urgia lui Dumnezeu să sui preste dînșii
 35 Și ucise întru cei mai mulți ai lor și pre
 36 cei aleș ai lui Israil îi împiedecă. Cu toate
 aceastea, mai greșit-au încă și n-au crezut
 37 întru minunile Lui. Și să sfîrșiră cu deșertăciune
 zilele lor și anii lor, cu sîrguală.
 38 Cîndu-i omorîia pre dînșii, atuncea cerca pre
 El și să întorcea și mîneca cătră Dumnezău.
 39 Și-ș aduseră aminte că Dumnezău Ajutoriu
 lor iaste și Dumnezău Cel Nalt Mîntuitoriu
 40 lor iaste. Și-L iubiră pre Dînsul cu
 41 gura lor și cu limba lor au mințit Lui. Și
 inima lor nu era direaptă cu Dînsul, nice s-au
 42 încrezut întru făgăduința Lui. Și El iaste
 milostiv și iartă păcatele lor și nu va strica.
 43 Și va înmulți a întoarce mînia Lui și nu va
 44 așța toată mînia Lui. Și-Ș aduse aminte că
 trup sint, duh mergînd, și nu întorcîndu-se.
 45 De cîte ori amărîră pre Dînsul în pustie,
 46 mîniară pre Dînsul la pămînt fără apă? Și
 să întoarseră și ispitiră pre Dumnezău și pre
 47 Cel Sfînt al lui Israil întărîtară. Nu-ș adu-
 seră aminte de mîna Lui, de ziua care au mîntuit
 48 pre ei den mîna celui ce-i supăra; Cum
 au pus în Eghipteamnele Lui, și minunile
 49 Lui în cîmpul lui Taneos; Și întoarce în
 sînge rîurile lor și șipotele lor, pentru ca să nu
 50 bea. Trimise la ei muscă cînească și-i
 mîncă pre ei, și broască, și strică pre dînșii.
 51 Și deade păliciunii roadele lor și oste-
 52 nealele lor, lăcustei. Ucise cu grindină via
 53 lor și dadele lor, cu bruma. Și deade la grin-
 54 dină dōbitoacele lor și avearea lor, focului.
 54 Trimise la ei urgia mîniei Lui, mînie și urgie și
 55 necaz, trimitere pren îngerii răi. Făcu cale
 cărării urgiei Lui și nu cruță de moarte sufle-
 56 tele lor și dōbitoacele lor la moarte le închi-
 se. Și lovi pre tot cel dentii născut în pămîntul
 57 Eghiptelui, începătura de toată truda
 57 lor, în lăcașurile lui Ham. Și rădică ca oile
 pre norodul Lui și sui pre ei ca o turmă în
 58 pustie. Și-i povățui pre dînșii pre nădeajde,
 și nu s-au înfricoșat, și pre vrăjmașii lor
 59 acoperitu-i-au marea. Și-i băgă pre dînșii la
 muntele sfințeniei Lui, muntele acesta carele
 au cîștigat di-

reapta Lui. Și izgoni de cătră fața lor limbi
 60 și le deade cu sorți lor, cu fune de dare de
 sorți; Și sălășlui întru sălașurile lor nea-
 61 murile lui Israil. Și ispitiră și amărîră pre
 62 Dumnezău Cel Preaînalt, și mărturiile Lui nu
 le-au păzit. Și să întoarseră și vicleniră
 63 ca și părinții lor, întoarseră-se la arcu
 strîmbu. Și-L urgisiră pre Dînsul în dealu-
 64 rile lor și cu ceale cioplite ale lor mîniară
 pre El. Auzi Dumnezău și trecu cu vederea și
 65 defăimă foarte pre Israil. Și lepădă cortul
 66 lui Silom, lăcașul carele au lăcuit întru
 oameni. Și deade la robime virtutea lor și
 67 frumsețea lor, la mîinile vrăjmașilor. Și
 68 închise cu sabie pre norodul Lui și moșne-
 nirea Lui trecu cu vederea. Pre junii lor
 69 i-au mîncat focul și fecioarele lor nu să
 jeliră. Preoții lor cu sabie căzură și vădu-
 70 vele lor nu să vor plînge. Și să sculă ca cel
 71 adormit Domnul, ca un tare și amețit de
 vin, Și lovi pre vrăjmașii Lui dendărat;
 72 ocară veacinică deade lor. Și lepădă lăcașul
 73 lui Iosif și pre fealiul lui Efraim n-au
 ales; Ce alease pre fealiul Iudii, muntele
 74 Sionul, care l-au iubit. Și zidi ca a inorodu-
 75 lui svințenia Lui; la pămînt întemeia pre dîn-
 sul în veac. Și alease pre David, robul Lui,
 76 și-l luu pre el den turmele oilor, de după ceale
 fătaoare l-au luat pre dînsul, Să pască pre
 77 Iacov, robul Lui, și pre Israil, moșnenirea
 Lui. Și păscu pre dînșii cu nerăutatea inemii
 78 sale, și cu priceaperile mîinilor lui povățui
 pre ei. Slava.

Psalm lui Asaf LXXVIII

umnezeule, veniră limbi la moșnenirea
 Ta, spurcară biseareca cea svîntă
 a Ta, Puseră Ierusalimul ca o
 2 cramă. Puseră mortăciunile robilor
 3 Tăi mîncări pasărilor ceriului, cărnurile
 celor curați ai Tăi, fiarălor pămîntu-
 lui. Vărsară sîngele lor ca apa împrejurul
 4 Ierusalimului, și nu era cine să-i îngroape.
 Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri,
 5 batjocură și rîs celor demprejurul nostru.
 Pînă cînd, Doamne, Te vei urgisi desăvîrșit,
 6 așța-să-va ca focul rîvnirea Ta? Varsă
 7 urgia Ta preste limbile carele nu Te știi
 și preste împărățiile carele numele
 8 Tău nu l-au chemat. Căci au mîncat
 pre Iacov și locul lui l-au pustiiat.
 9 Să nu-Ți aduci aminte de ceale
 vechi fărădelegi ale noastre, degrabă
 să ne apuce pre noi milosîrdiile Tale,
 10 Doamne, căci am sărăcit foarte. Ajută
 noao, Dumnezeule, Mîntuitoriu nostru,
 pentru mărirea numelui Tău! Doamne,
 izbăvește pre noi și iartă păcatele
 noastre, pentru numele Tău! Ca
 10 nu cîndai vor zice limbile: „Unde iaste Dum-

nezeul lor?" Și să să cunoască întru limbi,
 11 înaintea ochilor noștri, Izbînda sîngelui
 robilor Tăi, celui vărsat; între înaintea Ta sus-
 12 pinul celor legați. După mărimea brațului
 13 Tău, ocrotește pre fiii celor omorîți. Răs-
 plătește vecinilor noștri, cu 7 părți în sînul
 lor, ocară lor care au ocărît pre Tine,
 14 Doamne! Iară noi, norodul Tău și oile
 pășunii Tale, ne vom mărturisi Ție, Dumne-
 15 zeule, în veac, În neam și în neam vom
 vesti lauda Ta.

La săvîrșit, pentru ceia ce să vor schim-
 ba, mărturie lui Asaf, psalmu pentru
 assiriani LXXIX

1 ela ce paști pre Israil, ia aminte, Cela
 ce povățuiești ca pre o oaie pre
 2 Iosif! Cela ce șezi preste heruvimi,
 iveaște-Te înaintea lui Efraim și
 3 Veniamin și Manassi. Rădică putea-
 rea Ta și vino, ca să ne mîntuiești pre
 4 noi! Dumnezeu, întoarce pre noi și arată
 5 fața Ta și ne vom mîntui! Doamne, Dum-
 nezeul puterilor, pînă cînd Te vei scîrbi spre
 6 ruga robilor Tăi? Hrăni-ne-vei pre noi
 pîine de lacrimi și ne vei adăpa pre noi cu
 7 lacrimi cu măsură. Pus-ai pre noi întru
 prigonire vecinilor noștri și vrăjmașii noștri
 8 bațjocuriră pre noi. Doamne, Dumnezeul
 puterilor, întoarce pre noi și iveaște fața Ta
 9 și ne vom mîntui! Vie de la Eghipet ai rădi-
 10 cat, scoseși limbi și răsădiș pre ea. Făcut-ai
 cale înaintea ei și răsădiș rădăcinile ei, și
 11 împlu pămîntul. Acoperi munții umbra ei
 12 și mlădițile ei, chedrii lui Dumnezeu. În-
 tinse vițele ei pînă la mare și pînă la rîuri,
 13 odraslele ei. Pentru ce răsipești gardul ei și
 14 culeg pre ea toți ceia ce merg pre cale? O
 strică pre ea scroafă den dumbravă și vier săl-
 15 batec pre ea o păscu. Dumnezeul puterilor,
 întoarce-Te dară și caută den ceriu și vezi și
 16 socoteaște via aceasta! Și o săvîrșaste pre
 ea, pre carea au răsădit direapta Ta, și preste
 17 fiul omului, pre carele ai întărit Ție! Arsă
 cu foc și săpată! De cătră certarea feații Tale
 18 peri-vor. Facă-să mîna Ta preste omul
 direaptei Tale și preste fiul omului, pre
 19 carele ai întărit Ție! Și nu ne vom depărta
 de cătră Tine; învia-ne-vei pre noi și numele
 20 Tău îl vom chema. Doamne, Dumnezeul
 puterilor, întoarce-ne pre noi și iveaște fața
 Ta, și ne vom mîntui!

La săvîrșit, pentru teascuri, psalm al
 cîntării lui Asaf LXXX

1 ucurați-vă lui Dumnezău, ajutoriului
 nostru; clicuiți Dumnezăului lui
 2 Iacov! Luați psalm și dați timpănă,
 canon înfrumusețat cu alăută!
 3 Trîmbițați în lună noao cu trîmbițe, în

bună rînduită zi a sărbătorii voastre! Căci 4
 poruncă lui Israil iaste și judecata Dumnezău-
 lui Iacov. Mărturie în Iosif puse pre dînsul,
 cînd ieși el den pămîntul Eghipetului; limba
 carea n-au știut au auzit: „Depărtă de sar- 5
 cini umărul lui, mîinile lui întru coșniță au
 lucrat. Întru necaz M-ai chemat și te-am 6
 izbăvit pre tine, ascultatu-te-am întru ascun-
 dere de vifor, ispititu-te-am la Apa Pricei.
 (Strigare) Ascultă, nărodul Mieu, și voiu mă- 7
 rturisi ție, Israil: De Mă vei auzi, nu va fi întru
 tine Dumnezău nou, nici te vei închina la
 dumnezău strein, Pentru că Eu sînt Dom- 8
 nul Dumnezăul tău, Cela ce te-au scos den
 pămîntul Eghipetului; lărgeaște gura ta și
 voiu împla pre ea. Și n-au ascultat năro- 9
 dul Mieu glasul Mieu și Israil nu luo aminte
 Mie. Și trimiș pre dînșii după tocmealele 10
 inimilor lor, mearge-vor întru tocmealele
 lor. De M-ar fi ascultat nărodul Mieu, 11
 Israil, de ar fi mers în căile Meale, Întru 12
 nemică aș fi smerit pre vrăjmașii lor și pre cei
 ce necăjia pre dînșii aș fi pus mîna
 Mea“. Vrăjmașii Domnului mințiră Lui, și 13
 va fi vreamea lor în veac. Și hrăni pre ei 14
 den grăsimea grîului și den piatră cu miare au
 săturat pre dînșii. Slava.

Psalmu lui Asaf LXXXI

1 umnezău stătu în adunare de dum-
 nezăi și în mijloc pre dumnezăi va
 2 osebi. Pînă cînd judecați strîmbă-
 tate și feațele păcătoșilor vegheați?
 (Strigare) Judecați surumanul și 3
 săracul, pre cel smerit și pre cel measer îndi-
 reptăți. Scoateț pre cel measer și pre cel 4
 sărac, den mîna păcătoșului izbăviți-l pre dînsul!
 N-au conoscut, nici au priceput, întru-ntu- 5
 nearec merg; clătească-se toate temeaiile
 pămîntului. Eu ziș: „Dumnezăi sînteț și fiii 6
 Celui de Sus toți“. Și voi ca niște oameni 7
 muriți și ca unul den boiari cădeți. Scoală, 8
 Dumnezăule, judecă pămîntul, căci Tu vei
 moșteni de tot întru toate limbile!

Cîntare, psalmu lui Asaf LXXXII

1 oamne, cine să va asămăna Ție? Să
 nu taci, nici să Te potolești,
 2 Doamne! Căci iată, vrăjmașii Tăi
 răsunară și cei ce urăsc pre Tine rădi-
 3 cară cap. Preste nărodul Tău meș-
 terșuguiră gînd și sfătuiră asupra sfinților
 Tăi. Ziseră: „Veniți și să-i piardem de tot 4
 pre dînșii den limbă și să nu se pomenească
 numele lui Israil încă!“ Că să sfătuiră întru 5
 unire dempreună, asupra Ta făgăduință
 puseră lăcașurile idumeilor și ismailteanii,
 6 Moav și agareanii, Gheval și Ammon și Ama-
 lic, cei streini de fealiu, cu cei ce lăcuiescu
 Tirul. Pentru că și Asur veni împreună 7

cu dinșii, făcură-se spre sprejeneaă fiilor lui
 8 Lot. (Strigare) Fă lor ca lui Madiam și Sisa-
 9 rii, ca lui Iavim la pîrîul Chisson. Periră de
 tot în Aendor, făcură-se ca balega pămîntu-
 10 lui. Pune pre boiarii lor ca pre Oriv și Ziv și
 11 Zevee și Salmanan, Pre toți boiarii lor,
 carii au zis: „Să mostenim noao jîrtăvnicul lui
 12 Dumnezău!” Dumnezeul meu, pune-i pre
 ei ca pre o roată, ca trestia despre fața vîntu-
 13 lui, Ca focul carele va arde dumbrava, ca
 14 para carea va arde munții, Așa vei goni pre
 dinșii cu viforul Tău și cu urgia Ta vei turbura
 15 pre dinșii. Împle obrazele lor de necinste și
 16 vor cerca numele Tău, Doamne. Rușinea-
 ze-se și să turbure în veacul veacului și să
 17 înfrunteaze și piară. Și cunoască că
 numele Ție – Domnul. Tu sîngur nalt preste
 tot pămîntul!

La săvîrșit, pentru teascuri, fiilor lui
 Core, psalm LXXXIII

1 **B**îtu-s de îndrăgite sălașele Tale,
 Doamne al puterilor! Pofteaste și să
 sfîrșaste sufletul meu la curțile Dom-
 2 nului; Inima mea și trupul meu
 bucurară-se pre Dumnezăul cel viu.
 3 Pentru că și vrabia ș-au aflat ei casă și turtu-
 4 reaua cuiubu ei, unde va pune puii ei: Jîr-
 tăvnicile Tale, Doamne al puterilor, Împăra-
 5 tul meu și Dumnezăul meu. Fericîți ceia
 ce lăcuiesc în casa Ta, în veacii veacilor
 6 lăuda-Te-vor pre Tine. (Strigare) Fericit
 omul căruia iaste ajutoriul lui de la Tine; suiri
 în inima lui au pus, la Valea Plîngerii, la locul
 7 carele au pus. Pentru că blagoslovenii va
 da cel ce pune leage, merge-vor den puteare
 în puteare, ivi-Se-va Dumnezăul dumnezăi-
 8 lor în Sion. Domnul, Dumnezăul puterilor,
 ascultă ruga mea, bagă în ureache, Dumne-
 9 zăul lui Iacov! (Strigare) Scutitoriul nostru,
 vezi, Dumnezăule, și caută la fața unsului
 10 Tău! Căci mai bună e o zi în curțile Tale
 11 decît mii. Ales-am a mă lepăda în casa
 Dumnezăului meu, mai vîrtos decît a lăcui la
 12 sălașale păcătoșilor. Căci milă și adevăr
 iubeaste Domnul Dumnezău, dar și mărire
 13 da-va Domnul. Nu va lipsi bunătățile celor
 ce merg cu nerăutate. Doamne Dumnezăul pu-
 terilor, fericit omul cel ce nădejduiaște pre Tine!

La săvîrșit, fiilor lui
 Core, psalm LXXXIV

1 **B**ine vruș, Doamne, pămîntului Tău,
 2 întorseși robimea lui Iacov. Lă-
 sat-ai fărădelegile norodului Tău,
 acoperit-ai toate păcatele lor.
 3 (Strigare) Potoliș toată mînia Ta;
 întorsu-Te-ai de cătră urgia mîniei Tale.
 4 Întoarce pre noi, Dumnezăul mîntuirilor
 noastre, și întoarce mînia Ta de preste
 5 noi! Au în veaci vei urgisi preste noi? Au

întinde-vei urgia Ta den rudă în rudă?
 Dumnezău, Tu întorcîndu-Te vei învia pre
 6 noi, și norodul Tău se va veseli preste
 Tine. Arată-ne noao, Doamne, mila Ta, și
 7 mîntuirea Ta da-ne-vei noao. Auzi-voiu ce
 8 va grăi întru mine Domnul Dumnezău; căci va
 grăi pace preste norodul Lui Și preste cei
 9 curați ai Lui și preste cei ce întorc inima cătră
 El. Însă aproape e de ceia ce să tem de Dîn-
 10 sul mîntuirea Lui, ca să sălășluiască mărire în
 pămîntul nostru. Mila și adevărul s-au
 11 întimpinat, direptatea și pacea s-au săru-
 tat. Adevărul den pămînt au răsărit și
 12 direptatea den ceriu să plecă. Pentru că și
 13 Domnul da-va bunătate și pămîntul nostru
 da-va roada lui. Direptate înaintea Lui
 14 merge-va și va pune la cale pașii Lui. Slava.

Cathisma 12. Ruga lui David LXXXV

1 **B**leacă, Doamne, ureachea Ta și mă
 2 ascultă, căci sărac și measer sînt
 eu. Păzeaste sufletul meu, căci
 3 curat sînt; mîntuiaște pre robul Tău,
 Dumnăzăul meu, pre cel ce nedej-
 4 duiaște pre Tine! Miluiaște-mă, Doamne,
 căci cătră Tine voiu striga toată ziua. Vese-
 5 leaste sufletul robului Tău, căci cătră Tine
 ridicaiu sufletul meu. Căci Tu, Doamne,
 6 bun și blind și mult-milostiv la toți ceia ce Te
 cheamă pre Tine. Bagă în urechi, Doamne,
 7 rugăciunea mea și ia aminte glasul rugii mea-
 le! În ziua necazului meu strigaiu cătră
 8 Tine, căci m-ai ascultat. Nu iaste aseame-
 9 nea Ție întru dumnezăi, Doamne, și nu iaste
 după faptele Tale. Toate limbile cîte ai
 10 făcut veni-vor și se vor închina înaintea Ta,
 Doamne, și vor mări numele Tău. Căci
 11 mare ești Tu și făcînd minuni, Tu ești Dumne-
 zău sîngur. Povățuiaște-mă, Doamne,
 12 întru calea Ta și voiu merge întru adevărul
 Tău; veselească-se inima mea, ca să să teamă
 de numele Tău. Mărturisi-mă-voiu Ție,
 13 Doamne Dumnezăul meu, dentru toată inima
 mea și voiu mări numele Tău în veac. Căce
 14 mila Ta mare e preste mine și ai izbăvit sufle-
 tul meu den iadul cel mai de jos. Dumne-
 15 zăule, cei fără de leage s-au rădicat asupra
 mea și adunarea celor tari au cercat sufletul
 meu și n-au pus înainte pre Tine înaintea
 lor. Și Tu, Doamne Dumnezăul meu, milo-
 16 sîrd și milostiv, mult îngăduitoriu și mult
 milostiv și adevărat. Priveaste preste mine
 și mă miluiaște, dă tîria Ta slugii Tale și mîntu-
 17 iaste pre fiul slujnicii Tale. Fă cu mine
 18 semn spre bine și vază cei ce mă urăsc pre
 mine și să să rușineaze, căci Tu, Doamne,
 mi-ai ajutat mie și m-ai mîngîiat.

Fiilor lui Core, psalmul
 cîntării LXXXVI

1 **T**emeiurile lui - în munții cei sfinți.
 2 Iubeaște Domnul porțile Sionului,
 3 mai virtos decât toate sălașele lui
 4 Iacov. Slăvite să grăiră pentru
 5 tine, cetatea lui Dumnezeu. (Stri-
 6 gare) Aduce-m-voiu aminte de Raav și de
 7 Vavilon celor ce mă cunoscă pre mine. Și
 8 iată, cei streini de fealiu și Tirul și nărodul
 9 arapilor, aceștea s-au născut acolo. „Maică
 10 Sion“, grăi-va omul, și om s-au născut întru
 11 ea și singur Cel Preaînalt au întemeiat pre
 12 dînsa. Domnul va povesti întru scrisoarea
 13 năroadelor și boiarilor acestora, celor ce s-au
 14 născut întru ea. (Strigare) Ca celor ce să
 15 veselesc tuturor lăcașul întru tine.

**Cîntare psalmului fiilor lui Core, la să-
 virșit, pentru maeleth, ca să răspun-
 ză, priceaperii lui Etham Israil-
 teanul, LXXXVII**

1 **D**oamne, Dumnezeu al mîntuirii mele,
 2 ziua am strigat și noaptea înaintea
 3 Ta. Între înaintea Ta ruga mea;
 4 pleacă ureachea Ta la rugăciunea
 5 mea, Căci se împlu de reale sufle-
 6 tul meu și viața mea la iad s-au apropiat.
 7 Socotiiu-mă cu cei ce să pogoară în groapă;
 8 făcuiu-mă ca un om neajutorit, în morți slo-
 9 bod. Ca niște rănii ce dorm în mormînt, de
 10 carii nu Ți-ai mai adus aminte, și ei de la mîna
 11 Ta s-au împins. Pusu-m-au în groapa cea
 12 mai de jos, întru întunecare și în umbra mor-
 13 ții. Asupra mea să întări mînia Ta și toate
 14 valorile Tale aduseși preste mine. (Stri-
 15 gare) Depărtașă cunoșcutii miei de la mine,
 16 pusără-mă uriciune lor. Dedeiu-mă și nu
 17 ieșiiam, ochii miei slăbiră de sărăcie. Stri-
 18 gaiu cătră Tine, Doamne, toată ziua, întinș
 19 cătră Tine mîinile mele. Au morților vei
 20 faci minuni, au doftorii se vor scula și vor
 21 mărturisi Ție? Au povesti-va cineva în
 22 mormînt mila Ta și adevărul Țău întru pierza-
 23 re? Au cunoaște-se-vor întru întunec
 24 minunile Tale și dreptatea Ta în pămînt
 25 uitat? Și eu cătră Tine, Doamne, strigaiu și
 26 dimineața ruga mea să Te apuce. Pentru
 27 ce, Doamne, leapezi sufletul meu, întorci fața
 28 Ta de cătră mine? Sărac sînt eu și întru
 29 osteneale den tinereașele mele, și înălțîndu-
 30 mă mă smeriiu și mă ticăloșiiu. Preste
 31 mine veniră urgiile Tale, înfricoșările Tale
 32 m-au turburat. Încungiurără-mă ca apa,
 33 toată ziua mă cuprinseră dempreună. Depăr-
 34 tași de cătră mine priatinul și aproapele, și pre
 35 cei cunoscuți ai miei den ticăloșie. Slava.

Priceaperii lui Etham Israilteanul, LXXXVIII

1 **M**ilele Tale, Doamne, în veac voiu cînta.
 2 La rudă și la rudă vesti-voiu adevărul
 3 Țău, în rostul meu. Căci ai zis: În
 4 veac milă se va zidi, în ceriuri găti-se-va

5 adevărul Țău. „Pus-am făgăduință celor
 6 aleși ai Miei, juratu-M-am lui David, robului
 7 Mieu, pînă în veac găti-voiu sămînța ta. Și
 8 voiu zidi în neam și în neam scaunul Țău“. (Stri-
 9 gare) Mărturisi-vor ceriurile minunile
 10 Tale, Doamne, adevărul Țău întru adunarea
 11 sfinților. Căci cine în nori se va potrivi cu
 12 Domnul, asămăna-se-va Domnului întru fiii
 13 lui Dumnezeu? Dumnezeu slăvindu-Se în
 14 svatul svinților, mare și înfricoșat iaste,
 15 preste toți cei de premprejurul Lui.
 16 Doamne Dumnezeul puterilor, cine e ase-
 17 menea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul
 18 Țău - împrejurul Țău. Tu stăpînești tăria
 19 mării, și pornirea valurilor ei Tu potolești.
 20 Tu smeriș ca pre un rănit pre cel mîndru, cu
 21 brațul puterii Tale răsipit-ai vrăjmașii Țăi.
 22 Ale Tale sînt ceriurile și al Țău iaste pămîntul;
 23 lumea și împlerea ei Tu ai întemeiat; miază-
 24 noaptea și marea Tu ai zidit. Thavor și
 25 Ermon întru numele Țău să vor veseli; brațul
 26 Țău, cel cu putere. Întărească-se mîna Ta,
 27 înalțe-se direapta Ta; dreptatea și judecata,
 28 gătirea scaunului Țău. Mila și adevărul
 29 mearge-vor înaintea feașii Tale. Fericit noro-
 30 dul carele știe clicul. Doamne, în lumina
 31 feașii Tale vor mearge și întru numele Țău să
 32 vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta
 33 înalța-se-vor. Căci lauda puterii lor Tu ești
 34 și întru bunăvreașea Ta înalța-se-va cornul
 35 nostru. Căci a Domnului sprejeneala și a
 36 Svîntului Israil, împăratului nostru. Atun-
 37 cea ai grăit în vedeare fiilor Țăi și ai zis: „Pu-
 38 s-am ajutoriu asupra celui tare, înălțaiu ales
 39 den norodul Mieu. Aflat-am pre David,
 40 robul Mieu, cu untdelemn svînt al Mieu unș
 41 pre el; Pentru că mîna Mea sprejeni-va lui
 42 și brațul Mieu întări-l-va pre dînsul. Nu va
 43 folosi vrăjmaș întru el și fiul fărădelegii nu va
 44 adaoge a face rău lui. Și voiu zdrobi de
 45 cătră fața lui pre vrăjmașii lui și pre cei ce
 46 urăsc pre el înfrînge-i-voiu. Și adevărul
 47 Mieu și mila Mea, cu dînsul; și în numele Mieu
 48 nălța-se-va cornul lui. Și voiu pune în
 49 mare mîna lui și în rîuri direapta lui; El Mă
 50 va chema pre Mine: ‘Tată-m ești Tu, Dumne-
 51 zeul meu, și sprejenitoriul mîntuirii me-
 52 le’. Și Eu dentiiu născut pune-l-voiu pre
 53 dînsul, înalt lîngă împărașii pămîntului; În
 54 veac păzi-voiu lui mila Mea și făgăduința Mea
 55 credincioasă lui. Și voiu pune în veacul
 56 veacului sămînța lui și scaunul lui ca zilele
 57 ceriului; De vor lăsa fiii lui legea Mea și
 58 după judecășile Meale nu vor mearge, De
 59 vor spurca dreptășile Meale, și poruncile
 60 Meale nu le vor păzi, Socoti-voiu cu
 61 toiag fărădelegile lor și cu bice strîmbă-

33 tățile lor. Iară mila Mea nu o voi răsiți de
la ei, nici voi face strîmbătate întru adevărul
34 Mieui, Nici voi spurca făgăduința Mea și
ceale ce ies pren buzele Meale nu le voi
35 defăima. Odată am jurat în svîntul Mieui:
De voi minți lui David? Sămînța lui în veac
36 va rămînea. Și scaunul lui, ca soarele
înaintea Mea și ca luna întărită în veac; și
37 martur în ceriu credincios“. (Strigare) Și
Tu ai lepădat și ai ocărit, sfiiș pre unsul Tău.
38 Surpaș făgăduința robului Tău, spurcaș la
39 pămînt svînțenia lui. Oboriș toate gardu-
rile lui, pus-ai tăriile lui frică. Jefuia pre el
40 toți ceia ce călătoriia în cale, să făcu ocără
41 vecinilor lui. Înălțaș direapta celor ce năcă-
jesc pre dînșii, veseliș pre toți vrăjmașii
42 lui. Întors-ai ajutoriul sabiei lui și nu spre-
43 jeșiș lui în războiu. Stricaș den curățenia
44 lui, scaunul lui la pămînt l-ai surpat. Înmic-
șuraș zilele anului lui, vărsaș preste el ruși-
45 ne. (Strigare) Pînă cînd, Doamne, Te
întorci desăvîrșit, așîța-se-va ca focul urgia
46 Ta? Adu-Ți aminte ce e statul mieui; au
doară ai zidit în deșert pre toți fiii oameni-
47 lor? Cine iaste omul carele va trăi și nu va
vedea moarte, izbăvi-va sufletul lui den mîna
48 iadului? (Strigare) Unde sînt milele Tale
ceale de-nceput, Doamne, carele ai jurat lui
49 David întru adevărul Tău? Adu-Ți aminte,
Doamne, de ocara robilor Tăi, carea am spre-
50 jenit în sînul mieui, a multe limbi, Carea
ocăriră pizmașii Tăi, Doamne, cu carea au
51 ocărit schimbarea unsului Tău! Blagoslovit
Domnul în veac! Facă-se! Facă-se! Slava.

**Rugăciunea lui Moisi, omului lui
Dumnezău, LXXXIX**

1 **D**oamne, scăpare Te făcuș noao în rudă
2 și rudă. Mai nainte de a să face
munții și a să urzi pămîntul și lumea
și den veac și pînă în veac Tu ești.
3 Să nu întorci om la smerenie; și ziseș:
4 „Întoarceți-vă, fiii oamenilor!“ Căci o mie
de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua
5 de ieri, carea au trecut, Și straja în noapte;
ponosurile lor ani vor fi, dimineața ca pașiș-
6 tea va trece. Dimineața înflori-va și va
7 usuce. Căci ne-am sfîrșit întru urgia Ta, și
8 întru mînia Ta ne-am turburat. Pus-ai
fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul
9 nostru la luminarea feașii Tale. Căci toate
zilele noastre s-au sfîrșit și întru urgia Ta
10 ne-am sfîrșit. Anii noștri ca paianjinul so-
cotiam; zilele anilor noștri, întru dînșii, 70 de
11 ani. Și de vor fi în puteri, 80 de ani; și cel mai

mult al lor, osteneală și dureare. Căci au 12
venit blîndeaște preste noi, și ne vom 13
certa. Cine știe tăria urgiei Tale? Și de frica 13
Ta mînia Ta să numere? Direapta Ta așa o 14
arată mie, și pre cei legați cu inima, întru 15
învățătură. Întoarce-Te, Doamne! Pînă 15
cînd? Și Te mîngîie spre robii Tăi! Împlutu- 16
ne-am dimineața de mila Ta, Doamne, și
ne-am bucurat, și ne-am veselit în toate zilele 17
noastre. Să ne veselim pentru care zile 17
ne-ai smerit pre noi, anii întru cari am văzut 18
reale. Și vez spre robii Tăi și spre faptele 18
Tale și povățește pre fiii lor. Și fie lumina 19
Domnului Dumnezăului nostru preste noi, și
faptele mîinilor noastre îndireptează preste
noi și lucrul mîinilor noastre îndireptează.

**Laudă cîntării lui David, nescrisă
deasupra la jidovi, XC**

el ce lăcuiăște în ajutoriul Celui Nalt, 1
întru acoperemîntul Dumnezăului 2
ceriului va petreace. Zice-va Dom- 2
nului: „Sprejenitoriul mieui ești și
scăparea mea, Dumnezăul mieui, și
3 voi nădejdui pre El“. Căci El te va izbăvi 3
den lațul vînătorilor și den cuvîntul gilcevito- 4
riu. Cu spatele Lui va umbri ție și supt ari- 4
pile Lui vei nădejdui. Cu armă te va încun- 5
giura adevărul Lui, nu te vei teame de frică de 5
noapte, De săgeată ce zboară ziua, de lucru 6
ce întru întunearec umblă, de întîmplare și 6
diavol de amiazăzi. Cădea-va den laturea 7
ta o mie și zeace mii den direapta ta, și cătră 7
ține nu se va apropia; Fără numai cu ochii 8
tăi vei socoti, și răsplătirea păcătoșilor vei 8
vedea. Căci Tu, Doamne, nădeajdea mea; 9
pre Cel Înalt ai pus scăpare ție. Nu se vor 10
apropia cătră tine reale, și biciu nu se va 10
apropia în sălașul tău. Căci îngerilor Lui va 11
porunci pentru tine ca să te păzească în toate 11
căile tale. Pre mîini rîdica-te-vor, ca să nu 12
împiadeci de piatră piciorul tău. Preste 12
aspidă și vasiliscu vei încăleca și vei călca pre 13
leu și pre bălaur. „Căci pre Mine nedejdui 14
și voi izbăvi pre el, acoperi-voiu pre el, căci 14
au conoscut numele Mieui. Striga-va cătră 15
Mine și voi asculta pre el; cu dînșul sînt în 15
necaz, scoate-voiu pre dînșul și-l voi mări 16
pre el. Cu delungare de zile împlea-voiu 16
pre el și voi arăta lui mîntuirea Mea“. Slava.

**Cathisma 13. Psalmul cîntării, la
ziua simbetei, XCI**

ine e a să mărturisi Domnului și a 1
cînta numelui Tău, Preaînalte, A 2
vesti demineața mila Ta și adevărul 2
Tău preste noapte, În psaltire cu 3
zeace strune, cu cîntare în alăută. 3
Căci m-ai veselit, Doamne, cu facerea Ta și întru 4

faptele mîinilor Tale bucura-mă-voiu.
 5 Foarte să măriră faptele Tale, Doamne, foarte
 6 să adîncară gîndurile Tale. Om fără minte
 nu va cunoaște, și cel nepriceput nu va pri-
 7 ceape acestea. Cînd vor răsări păcătoșii
 ca iarba și să plecară toți ceia ce fac fărădelea-
 8 gea, Pentru ca să piară de tot în vacul vacu-
 9 lui. Și Tu, Preaînalt în veac, Doamne. Căci
 iată, vrăjmașii Tăi, Doamne, căci iată-i, vrăj-
 mașii Tăi pier; și se vor răsipi toți ceia ce fac
 10 fărădeleagea. Și se va înălța ca al inorodu-
 lui cornul meu, și bătrîneațele mele cu unt-
 11 delemn gras. Și privi ochiul meu întru
 vrăjmașii miei și întru cei ce să scoală preste
 mine, ce viclenesc, auzi-va ureachea mea.
 12 Direptul ca finicul va înflori, ca chedrul cel
 13 den Livan se va înmulți. Răsădiți în casa
 Domnului, în curțile Dumnezăului nostru vor
 14 înflori. Încă se vor înmulți cu bătrîneațe
 grase și bine pătimind vor fi, ca să vesteas-
 15 că Căci drept e Domnul Dumnezăul
 nostru, și nu iaste strîmbătate întru El.

**La ziua cea mainte de sîmbătă,
 cînd să lăcui pămîntul; laudă
 cîntării lui David XCII**

1 **D**omnul au împărătit, cu bunăcuviință
 2 Să îmbracă, îmbracă-Să Domnul în
 puteare și Să încinse. Pentru că-Ș
 întări lumea, carea nu se va clăti.
 3 **G**ata e scaunul Tău, de atuncea den
 4 veac ești Tu. Rîdicară rîurile, Doamne,
 5 rîdicară rîurile glasurile lor, Rîdica-vor
 rîurile sfărîmăturile lor, de glasuri de ape
 6 multe. Minunate-s rîdicările mării, minu-
 7 natu e întru ceale înalte Domnul. Mărturiile
 Tale să încrezură foarte, casii Tale să cuvine
 sfințire, Doamne, întru îndelungare de zile.

Psalmu lui David, a patra simbetei, XCIII

1 **D**umnezăul izbîndelor, Domnul, Dumne-
 2 zăul izbîndelor Să arătă. Înălță-Te,
 Cel ce judeci pămîntul, răsplă-
 teaste răsplătire celor mîndri. Pîna
 3 cînd păcătoșii, Doamne, Pîna cînd
 4 păcătoșii se vor fâli? Răspunde-vor și vor
 grăi strîmbătate, grăi-vor toți ceia ce fac fără-
 5 delegea? Pre norodul Tău, Doamne, au
 smerit și pre moștenirea Ta au chinuit.
 6 Vădua și săracul omorîră și pre nemearnic
 7 uciseră. Și ziseră: „Nu va vedea Domnul,
 8 nici va priceape Dumnezăul lui Iacov“. Pri-
 ceapeți dară, cei fără minte întru norod, și,
 9 nebuni, vreodată gîndiți? Cel ce au răsădit
 ureachea nu aude? Au cela ce au zidit ochiul
 10 nu socoteaște? Cel ce ceartă limbi nu va
 11 mustra? Cel ce învață pre om minte, Dom-
 nul, conoaște gîndurile oamenilor că sînt

în deșărt. Fericit omul ori pre carele vei 12
 certa, Doamne, și den leagea Ta învăța-l-vei 13
 pre el, Ca să-l îmblînzești pre el den zile 13
 reale, pîna unde se va săpa păcătoșului groa- 14
 pă. Căci nu va lepăda Domnul pre norodul 14
 Lui și moștenirea Lui nu va părăsi, Pîna 15
 unde dreptatea se va întoarce la judecată și
 16 șiindu-se de ea toți cei direpți la inimă. 16
 (Strigare) Cine să va scula mie preste cei ce
 viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine
 17 preste ceia ce fac fărădeleagea? De nu 17
 Domnul mi-ar fi ajutat mie, cît de aproape are
 fi lăcuit lîngă iad sufletul meu! De ziceam: 18
 „Clăti-să piciorul meu“, mila Ta, Domne, aju- 18
 ta-m mie. După mulțimea durorilor mele 19
 în inima mea, mîngîierile Tale au veselit 19
 sufletul meu. Nu fie împreună cu Tine 20
 scaunul fărădelegii, cel ce zideaste osteneală 20
 preste poruncă. Vîna-vor preste sufletul 21
 dreptului și sînge nevinovat vor osîndi. Și 22
 mi să făcu mie Domnul întru scăpare și Dum- 22
 nezăul meu, spre ajutor nădejzii mele. Și 23
 va răsplăti lor Domnul fărădeleagea lor și
 după răutatea lor stinge-i-va pe dînșii Dom-
 nul Dumnezău. Slava.

**Laudă cîntării lui David, nescrisă
 deasupra la iudovi, XCIV**

1 **V**eniți să ne bucurăm Domnului, să cli- 1
 cuim lui Dumnezău, Mîntuitoriului 2
 nostru! Să apucăm fața Lui cu 2
 mărturii și cu cîntări să clicuim 3
 Lui! Căci Dumnezău mare e Dom- 3
 nul, și Împărat mare preste tot pămîntul. Căci 4
 în mîna Lui - marginile pămîntului și înălți- 4
 mile munților ale Lui sînt. Căci a Lui iaste 5
 marea și El au făcut pre ea, și uscatul mînile 5
 Lui au zidit. Veniți să ne închinăm și să 6
 cădem Lui și să plîngem înaintea Domnului, 6
 Celui ce ne-au făcut pre noi. Căci Acesta 7
 iaste Dumnezeul nostru, și noi norodul pășu- 7
 nei Lui și oile mîinii Lui. Astăzi de veți auzi 8
 glasul Lui: „Nu învîrtoșat inemile voastre,
 9 Ca întru amărăciune, ca ziua ispitirii în pustie,
 10 Unde M-au ispitit pre Mine părinții voștri,
 11 ispitiră-Mă și văzură faptele Meale! Patru-
 zeci de ani am supărat neamului aceuia și ziș:
 12 ‘Pururea să înșală cu inemile’. Și ei n-au
 cunoscut căile Meale, că am jurat întru urgia
 Mea: ‘De vor intra la odihna Mea!’“

**Lauda cîntării lui David, cînd casa
 zidiia, după robie, nescrisă deasupra
 la iudovi, XCV**

1 **S**întați Domnului cîntare noao, cîntați 1
 Domnului tot pămîntul! Cîntați 2
 Domnului, blagosloviți numele Lui,
 binevestiți den zi în zi mîntui-
 rea Lui! Vestiți întru limbi mă- 3

rirea Lui, în toate noroadele minunile Lui!
 4 Căci mare e Domnul și laudat foarte, groznic
 5 iaste, mai mult decât toți dumnezeii. Căci
 6 toți dumnezeii limbilor sînt dimoni; iară
 7 Domnul ceriurile au făcut. Mărturisire și
 8 frumuseațe e înaintea Lui, svințire și mare
 9 cuviință întru svințirea Lui. Aduceț Dom-
 10 nului, neamurile limbilor, aduceți Domnului
 11 mărire și cinste; aduceți Domnului mărire
 12 numelui Lui! Rădicați jirtve și meargeți în
 13 curțile Lui; închinați-vă Domnului, în curtea
 cea svîntă a Lui! Cutremure-se de cătră
 fața Lui tot pămîntul; ziceți întru limbi că
 Domnul au împărățit! Pentru că au isprăvit
 lumea, carea nu se va clăti; judeca-va noroa-
 dele cu dreptate. Veselească-se ceriurile și
 să bucure pămîntul, clătească-se marea și pli-
 nirea ei; bucura-se-voe cîmpii și toate cite-s
 întru ei! Atuncea să vor bucura toate
 leamnele dumbrăvii de cătră fața Domnului,
 căci vine, căci vine a judeca pămîntul!
 Judeca-va lumea cu dreptate și noroadele cu
 adevărul Lui.

**Psalmul lui David, cînd pămîntul
 lui să așaza, nescris deasupra la
 jidovi, XCVI**

Domnul au împărățit, bucure-se
 pămîntul, veselească-se ostroave
 multe! Nor și negură împrejurul
 Lui, dreptate și judecată, dreptarea
 scaunului Lui. Foc înaintea Lui
 merge-va și va pîrjoli împrejur pre vrăjmașii
 Lui. Străluciră fulgerile Lui lumiei; văzu și
 să clăti pămîntul. Munții ca ceara să topiră
 de cătră fața Domnului, de cătră fața Domnu-
 lui a tot pămîntul. Vestiră ceriurile dreapta-
 tea Lui și văzură toate noroadele mărirea
 Lui. Rușineaze-se toți ceia ce să închină
 celor cioplite, cei ce să fălesc în idoli
 lor. Închinați-vă Lui, toți îngerii Lui! Auzi
 și să veseli Sionul Și să bucurară featele
 jidovimei pentru judecățile Tale, Doamne.
 Pentru că Tu Domn Nalt ești preste tot
 pămîntul; foarte Te-ai preainălțat, mai mult
 decât toți dumnezeii. Cei ce iubiș pre Dom-
 nul, urîți realele! Păzeaste Domnul sufletul
 curaților Lui; den mîna păcătoșului izbăvi-va
 pre dînșii. Lumină răsări dreptului și celor
 13 direpți la inemă, veselie. Veseliți-vă, direp-
 ții, întru Domnul și vă mărturisiți cu pomeni-
 rea svințirii Lui. Slava.

Psalmul lui David CXVII

Sîntați Domnului cîntare noao, că
 minunate au făcut Domnul! Mîn-
 tuitu-l-au pre el direapta Lui și
 brațul cel svînt al Lui. Arată
 Domnul mîntuirea Lui, înaintea lim-
 bilor descoperi dreptatea Lui. Pomeni

mila Lui lui Iacov și adevărul Lui lui Israhil.
 Văzut-au toate marginile pămîntului mîntui-
 rea Dumnezeului nostru. Clicuiț lui Dum-
 nezeu, tot pămîntul; cîntați și vă bucurați și
 cîntați! Pevețuiți Domnului cu alăută, cu
 alăută și cu glas de cîntare, cu trîmbițe bătute
 și cu glas de trîmbiță de corn, Clicuiți
 înaintea Împăratului, Domnului. Clătească-se
 marea și plinirea ei, lumea și toți ceia ce
 lăcuiesc întru ea. Rîurile bate-voe cu mîna
 deodată, măgurile se vor veseli de cătră fața
 Domnului, căci vine, căci apropie a judeca
 pămîntul. Judeca-va lumea cu dreptate și
 noroadele cu îndireptare.

Psalmul lui David XCVIII

Domnul au împărățit: urgisască-se
 noroadele; Cea ce șade pre heruvimi:
 clatine-se pămîntul! Domnul în Sion
 mare și înalt iaste preste toate noroa-
 dele. Mărturiscască-se numele Tău
 cel mare, căci groznic și sfînt iaste. Și cinstea
 Împăratului judecată iubeaște. Tu ai gătit
 îndireptări; judicată și dreptate întru Iacov
 Tu ai făcut. Înălțați pre Domnul Dumne-
 zăul nostru și vă închinați supunerii picioare-
 lor Lui, căci sfînt iaste! Moisi și Aaron,
 întru preoții Lui, și Samoil, întru cei ce
 cheamă numele Lui, Chema pre Domnul; și
 El asculta pre dînșii, cu stîlp de nor grăia cătră
 dînșii; Căci păziia mărturiile Lui și porun-
 cile Lui carele au dat lor. Domnul Dumne-
 zăul nostru, Tu auzii pre ei; Tu bun iertăto-
 riu Te făceai lor, și izbîndind preste toate toc-
 mealele lor. Înălțați pre Domnul Dumne-
 zăul nostru și vă închinați la măgura cea sfîntă
 a Lui, căci sfînt Domnul Dumnezăul nostru!

Psalm lui David, spre mărturisire, XCIX

Clicuiți Domnului, tot pămîntul, slujiți
 Domnului cu veselie! Întrați înain-
 tea Lui cu bucurie! Conoașteți că
 Domnul, Acesta iaste Dumnezăul
 nostru, El ne-au făcut pre noi, și nu
 noi. Și noi, norodul Lui și oile pășunei Lui.
 Întrați la porțile Lui cu ispovedanie, la curțile
 Lui cu laude mărturisiți-vă Lui! Lăudați
 numele Lui! Căci iaste bun Domn; în veac
 mila Lui și pînă în neam și în neam adevărul Lui!

Psalm a lui David C

Milă și judecată cînta-Ț-voiu Ție,
 Doamne. Cînta-voiu și voiu
 priceape în cale fără prihană. Cînd
 vei veni cătră mine? Mergeam
 întru nerăutatea inimii mele în
 mijlocul casii mele. Nu puneam înaintea
 ochilor miei lucru fără de leage; pre cei ce
 făcea călcări de leage am urît. Nu să

lipi de mine inimă îndărătnică, abătîndu-se de
6 la mine; cel rău nu cunoşteam. Pre cel ce
clevetia pre ascuns pre aproapele său, pre
7 acesta îl goniam. Cu cel mîndru ochiu şi cu
nesăţioasă inimă, cu acesta nu mîncam
8 împreună. Ochii miei, preste credincioşii
pămîntului, ca să şază ei împreună cu mine;
9 mergînd în cale fără prihană, acela îm slu-
jiia. Nu lăcuia în mijlocul casei mele făcînd
mîndrie; grăind nedireptăţi, nu să îndirepta
10 înaintea ochilor miei. Întru demineţi am
ucis pre toţi păcătoşii pămîntului, ca să pierz
de tot, den cetatea Domnului, pre toţi ceia ce
fac fărădelegea. Slava.

**Cathisma 14. Rugăciune la sărac, cînd
se va supăra şi înaintea Domnului va răvărsa
rugăciunea lui, CI**

1 **D**oamne, ascultă ruga mea şi strigarea
2 mea cătră Tine vie! Să nu întorci
faşa Ta de cătră mine; ori întru carea
zi mă necăjesc, pleacă cătră mine
3 ureachea Ta! În carea zi voi
4 chema pre Tine, degrabă ascultă-mă! Căci
săvirşiră ca fumul zilele mele şi oasele mele
5 ca o uscăciune să uscară. Bătut fui ca
iarba şi să uscă inima mea; căci am uitat a
6 mînca pîinea mea. De glasul suspinului
7 meu să lipi osul meu de carnea mea. Asă-
mănaiu-mă cu pelecănul pustinic, făcuiu-mă
8 ca corbul de noapte în jărişte. Am prive-
gheat şi m-am făcut ca o vrabie ce e singură
9 pre casă. Toată ziua mă ocăria neprietenii
mei, şi cei ce lauda pre mine asupra mea să
10 jura. Că cenuşă ca pîinea mîncaiu şi bău-
tura mea cu plînsoare amestecam, De cătră
11 faşa urgiei Tale şi mîniei Tale; căci rădicî-
du-mă, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra
12 să plecară şi eu ca iarba mă uscaiu. Şi Tu,
Doamne, în veac rămii şi pomenirea Ta, în
13 neam şi în neam. Tu, sculîndu-Te, vei milui
Sionul, căce vreamea e a Te milostivi spre el,
14 că au venit vreamea. Căce bine au vrut
robii Tăi pietrele lui, şi ţărîna lui vor
15 cruşa. Şi se vor teame limbile de numele
Domnului şi toţi împăraţii pămîntului, de
16 mărirea Ta. Căce va zidi Domnul Sionul şi
să va ivi întru mărirea Lui. Căută spre ruga
17 celor smeriţi, şi n-au defăimat ruga lor. Să
să scrie această la altă rudă şi norodul cel ce
20 să zideaşte va lauda pre Domnul; Căce să
plecă dentru nălţimea cea sfîntă a Lui, Dom-
21 nul den ceriu preste pămînt privi, Ca să au-
ză suspinul celor obeziţi, ca să dezleage pre fiii
22 celor omoriţi, Ca să vestească în Sion numele
23 Domnului şi lauda Lui în Ierusalim, Cînd să
vor aduna noroade dempreună şi împăraţi a sluji
24 Domnului. Răspunse[i] Lui în calea virtutei
Lui: Împuţinarea zilelor mele vestează-mi;

Nu mă lua la înjumătăţarea zilelor mele; în 25
neam de neamuri – anii Tăi. De-nceput Tu, 26
Doamne, pămîntul ai întemeiat şi faptele
mînilor Tale sînt ceriurile. Acelea vor 27
peri, iară Tu vei rămînea, şi toţi ca haina să
vor vechi, Şi ca o învălitoare învăli-vei pre 28
ei, şi să vor premeni. Iară Tu acelaş eşti, şi
anii Tăi nu vor lipsi. Fiii robilor Tăi voru 29
sălăşlui şi sămînţa lor în veac să va îndirepta.

Psalmul lui David CII

inecuvîntează, sufletul meu, pre 1
Domnul şi toate ceale denlăuntrul
2 meu, numele cel sfînt al Lui! Bla-
gosloveaşte, sufletul meu, pre Dom-
3 nul, şi nu uita toate răsplătirile
Lui! Pre Cela ce bine iartă toate fărădele- 3
gile tale, pre Cela ce vindecă toate boalele
4 tale; Pre Cel ce izbăveaşte den stricăciune
viaşa ta, pre Cela ce te cunună cu milă şi milo- 4
sîrdii; Pre Cela ce satură întru bunătaşi
5 pohta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tine-
reaşele tale. Făcînd mile Domnul şi judeca- 6
tă la toţi ceia ce li să face strîmbătate. Arătă
7 căile Lui lui Moisi, fiilor lui Israil voile
Lui. Îndurătoriu şi milostiv – Domnul, mult 8
îngăduitoriu, şi mult milostiv. Nu desăvir- 9
şit Să va urgisi, nici în vac va şinea mînie.
Nu după fărădelegile noastre au făcut noao, 10
nici după greşalele noastre ne răsplăti noao,
Căci după înălţimea ceriului de la pămînt au 11
întărit Domnul mila Lui preste ceia ce să tem
de El. Pre cît sînt depărtate răsăriturile de 12
apusuri, depărtă de cătră noi fărădelegile
noastre. În ce chip miluiaşte părintele pre 13
fii, au miluit Domnul pre cei ce să tem de El,
căci El au cunoscut ziditura noastră. Adu- 14
se-Ş aminte că ţărîna sîntem; omul, ca iarba
zilele lui; ca floarea cîmpului, aşa va 15
înflori. Căci duh trecu într-însul şi nu va fi, 16
şi nu va mai cunoaşte încă locul lui. Iară 16
mila Domnului, den veac şi pînă în veac preste
ceia ce să tem de Dînsul. Şi direptatea Lui, 17
preste fiii fiilor, la cei ce păzescu făgăduinţa
Lui Şi pomenescu poruncile Lui, ca să le 18
facă pre eale. Domnul în ceriu găti scaunul
Lui şi împărăţia Lui tuturor stăpîneaşte.
Binecuvîntaşi pre Domnul, toţi îngerii Lui cei 20
tari la virtute, făcînd cuvîntul Lui, ca să auziţi
glasului cuvintelor Lui! Binecuvîntaşi pre 21
Domnul, toate puterile Lui, slujitorii Lui
făcînd voia Lui! Binecuvîntaşi pre Domnul, 22
toate faptele Lui, în tot locul stăpînirii Lui;
binecuvîntează, sufletul meu, pre Domnul!
Slava.

tuirea lumii, CIII

1 **B**inecuvintează, sufletul meu, pre
 2 Domnul! Doamne, Dumnezeu! mieu,
 3 măriși-Te foarte! Cu mărturisire și
 4 mare cuviință îmbrăcași-Te, îmbră-
 5 cindu-Te cu lumină, ca o haină; În-
 6 tinzînd ceriul ca o piale; Cel ce acoperi cu ape
 7 cerdacurile lui; Cella ce pune nori încăleca-
 8 rea Lui; Cella ce îmblă preste aripile vînturi-
 9 lor; Cella ce face îngerii Lui duhuri și pre
 10 slugile Lui, pară de foc; Cella ce întemeiază
 11 pămîntul pre întemeierea lui, nu se va pleca
 12 în veacul veacului. Fără-fundul, ca o haină
 13 - îmbrăcămîntea lui, preste munți sta-vor
 14 ape. De cătră certarea Ta fugi-vor, de gla-
 15 sul tunetului Tău se vor spăria. Suie-să
 16 munții și să pogoară cîmpii la locul carele ai
 17 întemeiat lor. Hotar ai pus, carele nu-l vor
 18 treace, nici se vor întoarce a acoperi pămîn-
 19 tul. Cella ce trimite izvoară în văi, între mij-
 20 locul munților treace-vor ape. Adăpa-vor
 21 toate hiarăle cîmpului, priimi-vor colonii la
 22 seatea lor. Preste eale pasărilor ceriului vor
 23 sălășlui; den mijlocul pietrilor da-vor
 24 glas. Adăpînd munți den cerdacurile Lui,
 25 den roada faptelor Tale sătura-se-va pămîn-
 26 tul. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor și
 27 pajește la lucrul oamenilor, Ca să scoată
 28 pîine den pămînt, și vinul veselește inima
 29 omului, Ca să netezască fața cu untdelemn,
 30 și pîinea inima omului întărește. Sătura-
 31 se-vor leamnele cîmpului, chedrii Livanului,
 32 carele ai răsădit; acolo pasări vor
 33 încuiba. Lăcașul erodiului povățuiește lor;
 34 munții cei înalți - cerbilor, piatra - scăpare
 35 iepurilor. Făcu pre luna la vremi, soarele
 36 cunoscu apusul lui. Puseș întunearec și să
 37 făcu noapte; întru ea vor treace toate hiarăle
 38 dumbrăvii. Puii de lei - răcnind ca să apuce
 39 și să ceară de la Dumnezeu mîncare lor.
 40 Răsări soarele și să adunară și la staolile lor
 41 vor zăcea. Ieși-va omul la lucrul lui și la
 42 lucrarea lui pînă în sară. Foarte să mărîră
 43 lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune
 44 le-ai făcut; să împlu pămîntul de zidirea
 45 Ta! Marea aceasta - cea mare și largă;
 46 acolo - jiganii cărora nu iaste număr, Dobi-
 47 toace mici și mari. Acolo vase merg; Bălaurul
 48 acesta carele ai zidit a să batjocuri cu el.
 49 Toate cătră Tine așteaptă să le dai hrană lor la
 50 bună vreamă. Dîndu Tu lor, aduna-vor;
 51 deschizînd Tu mîna, toate se vor împlea de
 52 bunătate; Și întorcînd Tu fața Ta, se vor
 53 turbura; lua-le-vei duhul lor și se vor sfîrși și
 54 la țărîna lor se vor întoarce. Trimite-vei
 55 duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața
 56 pămîntului. Fie mărîrea Domnului în
 57 veaci! Veseli-Se-va Domnul pre faptele Lui,
 58 Cella ce privești pre pămînt și faci pre el

a tremura; Cel ce Să atinge de munți și să
 afumă! Cînta-voiu Domnului în viața mea, 34
 pevețui-voiu Dumnezăului meu pînă voiu
 fi. Îndulcească-se Lui socoteala mea, și eu 35
 mă voiu veseli pre Domnul. Sfirșască-se 36
 păcătoșii de la pămînt și cei fără de leage, cît
 să nu fie ei. Binecuvintează, sufletul meu, pre
 Domnul! Slava.

Alliluia. CIV

Mărturisiți-vă Domnului și chemați 1
 numele Lui, vestiți întru limbi faptele 2
 Lui. Cîntați Lui și pevețuiți Lui; 3
 povestiți toate minunile Lui. Lău- 4
 dați-vă întru numele cel sfînt al Lui; 5
 veselească-se inima celor ce cearcă pre Dom- 6
 nul. Cercați pre Domnul și vă întăriți; cer- 7
 cați fața Lui pururea. Pomeniți minunile 8
 Lui carele au făcut, ciudeasele Lui și judecă- 9
 țile rostului Lui, Sămînța lui Avraam, robii 10
 Lui; fiii lui Iacov, aleșii Lui. Acesta e Dom- 11
 nul Dumnezeu! nostru, în tot pămîntul jude- 12
 cățile Lui. Pomeni în veac făgăduința Lui, 13
 cuvînt care au poruncit întru o mie de nea- 14
 muri, Carele au pus lui Avraam și jurămîn- 15
 tul Lui lui Isaac. Și puse pre el lui Iacov 16
 spre poruncă și lui Israil spre făgăduință veaci- 17
 nică, Zicînd: „Ție voiu da pămîntul lui 18
 Hanaan funire moștenirii voastre“. Fiind 19
 ei la număr puțini, împuținați și nemearnici 20
 într-însul, Și trecu den limbă în limbă și de 21
 la o împărăție, la alt norod, Nu lăsă om ca 22
 să le facă lor strîmbătate și muștră pentru 23
 dînșii împărați: „Nu vă atingeți de unșii 24
 Mie, și întru prorocii Mie nu vicleniți!“ Și 25
 chemă foamete pre pămînt, toată întărirea 26
 pîinii o zdrobi. Trimise înaintea lor om; 27
 întru rob să vîndu Iosif. Smeriră cu obezi 28
 picioarele lui, în hier petrecu sufletul lui pînă 29
 va veni cuvîntul Lui. Cuvîntarea Domnului 30
 lămuri pre el; trimise împărat și dezlegă pre 31
 el boiarin de norod și-l lăsă pre el. Puse-l 32
 pre el domn casii lui și boiarin a toată cîștiga- 33
 rea lui, Ca să cearte pre boiarii lui ca pre 34
 sine și pre cei bătrîni ai lui ca să-i înțelep- 35
 țască. Și întră Israil la Eghipet și Iacov 36
 nemernici în pămîntul lui Ham. Și crescu 37
 pre norodul Lui foarte și-l întări pre el mai 38
 mult decît pre neprietenii lui. Întoarse 39
 inima lui ca să urască pre norodul Lui, ca să-i 40
 robească întru robii Lui. Trimise pre Moisi, 41
 robul Lui, pre Aaron, carele au ales Lui. Puse 42
 întru dînșii cuvintele searnelor Lui și minunilor 43
 Lui în pămîntul lui Ham. Trimise întunearec 44
 și întunecă, căci amărîră cuvintele Lui; În- 45
 toarse apele lor spre sînge și omorî peștii lor; 46
 Scoase pămîntul lor broaște în cămările împără- 47
 țiiilor lor. Zise și veni muscă cîmească și 48
 49
 50

31 mușițe în toate hotarale lor. Puse ploile lor
 32 grindină, foc arzînd în pămîntul lor; Și lovi
 33 viile lor și smochinii lor și zdrobi tot lemnul
 34 hotarului lor. Zise, și veni lăcustă și omidă,
 35 cărora nu era număr, Și mîncă toată iarba
 36 în pămîntul lor și mîncă toată roada pămîntu-
 37 lui lor. Și lovi tot dentîiu născutul, în
 38 pămîntul lor, începătura a toată osteneala
 39 lor, Și-i scoase pre ei cu argint și cu aur, și
 40 nu era întru neamurile lor cel ce bolește.
 41 Veseli-se Eghiptul întru ieșirea lor, căci căzu
 42 frica lor preste ei. Întinse nor spre acope-
 43 rirea lor și foc, ca să lumineaze lor noap-
 44 tea. Cerșură și veniră cîrstei și cu pîinea
 ceriului săturară pre ei. Rupse piatra și
 curseră ape, mearseră întru riuri fără ape,
 Căci Îș aduse aminte de cuvîntul cel sfînt al
 Lui, cel cătră Avraam, robul Lui, Și scoase
 norodul Lui cu bucurie și pre cei aleș ai Lui cu
 veselie, Și le deade lor țările limbilor și
 osteneala noroadelor moștneniră, Pentru
 ca să păzască dreptățile Lui și leagea Lui vor
 cerceta. Slava.

Cathisma 15. Alliluia. CV

1 **M**ărturisiți-vă Domnului, căci e bun,
 2 căci în veac mila Lui! Cine va grăi
 3 puterniciile Domnului, auzite va face
 4 toate laudele Lui? Fericiți ceia ce
 5 păzesc judecata și fac dreptate în
 6 toată vremea. Adu-Ți aminte de noi,
 7 Doamne, întru bunăvreaarea norodului Tău;
 8 socoteaște pre noi întru mîntuirea Ta, Ca
 9 să vedem întru bunătaatea aleșilor Tăi, ca să ne
 10 veselim întru veselia limbii Tale, ca să ne lău-
 11 dăm cu moștnenirea Ta. Greșit-am cu
 12 părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strîm-
 13 bătate. Părinții noștri în Eghipt n-au pri-
 14 ceput minunile Tale, nu ș-au adus aminte de
 15 mulțimea milei Tale Și amărîră suindu-se
 16 la Marea Roșie. Și mîntui pre dînșii pentru
 17 numele Lui, ca să cunoască puternicia Lui.
 18 Și certă pre Marea Roșie și secă și povățui pre
 19 dînșii în beznă ca în pustie; Și mîntui pre
 20 dînșii de mîna celuia ce uraște și mîntui pre ei
 21 den mîna vrăjmașilor; Acoperi apa pre cei
 22 ce necăjia pre ei, unul dentru dînșii n-au
 23 rămas Și crezură cuvîntul Lui și cîntară
 24 lauda Lui; Sîrguiră, uitară lucrurile Lui, nu
 25 îngăduiră svatul Lui; Și poftiră poftă în
 26 pustii și ispitiră pre Dumnezeu în loc fără de
 27 apă. Și deade lor cearerea lor, trimise sațiu
 28 la sufletele lor. Și scîrbiră pre Moisi în
 29 tabără, pre Aaron, pre svîntul Domnului.
 30 Să deschise pămîntul și înghiți pre Dathan
 31 și acoperi preste adunarea lui Aviron.

32 Și să așfă foc întru adunarea lor, pară au mis-
 33 tuit pre păcătoși. Și au făcut vițel în Horiv
 34 și să închinară la cel cioplit. Și schimbară
 35 mărirea Lui întru asemănare de vițel, ce
 36 mănîncă iarba. Și uitară pre Dumnezeu,
 37 Cel ce mîntuiaște pre dînșii, pre Cela ce au
 38 făcut mari în Eghipt, minunate în pămîntul
 39 lui Ham, înfricoșate la Marea Roșie. Și zise
 40 ca să-i piarză de tot pre dînșii, de nu ar fi stă-
 41 tut Moisi, cel ales al Lui, întru zdrobire înain-
 42 tea Lui, Ca să întoarcă mînia Lui, ca să nu-i
 43 piarză de tot pre ei. Și defăimară pămînt
 44 pohtit, nu crezură cuvîntul Lui; și răpștiră în
 45 sălașele lor, nu ascultară glasul Domnului.
 46 Și rădică mîna Lui preste dînșii, ca să-i surpe
 47 pre ei în pustii Și ca să le oboară sămînța
 48 lor întru limbi și să-i răsipască pre dînșii pren
 49 țări. Și să lipiră de Veelfegor și mîncară
 50 jîrtvele morților. Și-L întăritară pre El
 51 întru tocmealele lor și să înmulți întru dînșii
 52 cădearea. Și stătu Finees și izbîndi și încetă
 53 rana, Și să socoti lui întru dreptate, în neam și
 54 în neam, pînă în veac. Și-L mîniară pre El
 55 la Apa Pricei și să dosădi Moisi pentru ei, că
 56 amărîră Duhul Lui, Și usebi cu buzele lui.
 57 N-au pierdut de tot limbile carele au zis Domnul
 58 lor, Și să amestecară întru limbi și învățară
 59 faptele lor și slujiră celor cioplite ale lor și li se
 60 făcu lor întru piadecă. Și jîrtvuiră pre fiii
 61 lor și pre featele lor dracilor Și vărsară
 62 sînge nevinovat, sîngele fiilor lor și al feate-
 63 lor, cărora au jîrtvuit cioplitelor lui Hanaan,
 64 Și să omorî cu ucidere pămîntul întru sînge,
 65 Și să spurcă cu faptele lor și curviră cu toc-
 66 mealele lor. Și Să urgisi cu mînie Domnul
 67 preste norodul Lui și urî moșnenirea
 68 Lui. Și-i deade pre dînșii în mînile vrăjma-
 69 șilor și stăpîniră pre ei ceia ce urfia pre dîn-
 70 șii Și necăjiră pre ei vrăjmașii lor și să
 71 smeriră supt mînile lor. De multe ori au mînt-
 72 uit pre dînșii, Iară ei L-au amărît pre El cu
 73 svatul lor și s-au smerit cu fărădelegile
 74 lor. Și văzu Domnul cînd să năcăjia ei, cînd
 75 El auzi rugăciunea lor, Și-Ș aduse aminte
 76 de făgăduința Lui și Să căi după mulțimea
 77 milei Lui, Și-i deade pre ei la mile înaintea
 78 tuturor cărora au robit pre dînșii. Mîntuiaș-
 79 te-ne pre noi, Doamne, Dumnezeuul nostru, și
 80 ne adună pre noi den limbi, Ca să ne măr-
 81 turisim numelui Tău celui svînt, ca să ne fălim
 82 întru lauda Ta. Binecuvîntat - Domnul
 83 Dumnezeuul lui Israil, den veac și pînă în veac!
 84 Și va grăi tot norodul: „Facă-se. Facă-se!“
 85 Slava.

Alliluia. CVI

1 **M**ărturisiți-vă Domnului, căci e bun,
 2 căci e în veac mila Lui!“ Zică cei
 3 mîntuiți de Domnul, pre carii au mîntu-
 4 it den mîna vrăjmașului, și den țări
 5 au adunat pre dînșii, De la răsări-
 6 turi, și apusuri, și crivăț, și mare. Rătăciră
 7 în pustiiul cel fără apă, calea cetății lăcașului
 8 n-au aflat, Flămînzind și însetînd, sufletul
 9 lor întru dînșii să săvîrșia; Și strigară
 10 cătră Domnul, năcăjindu-se ei, și den nevoile
 11 lor mîntui pre ei, Și povăță pre ei la cale
 12 direaptă, ca să meargă la cetate de lăcaș.
 13 Mărturiscă-se Domnului milele Lui și
 14 minunele Lui fiilor oamenilor! Căci au
 15 săturat suflet deșert și suflet flămînd împlu de
 16 bunătăți. Pre cei ce ședea întru întunearec
 17 și în umbra morții, legați cu sărăcie și cu
 18 fier, Căce au amărît cuvintele lui Dumne-
 19 zău și sfatul Celui Nalt întăritară, Și să
 20 smeri întru osteneale inimile lor, slăbiră, și nu
 21 era cine ajuta; Și strigară cătră Domnul
 22 cînd să necăjia ei și den nevoile lor mîntui pre
 23 dînșii, Și-i scoase pre ei dentru întunearec
 24 și umbra morții și legăturile lor au rumtu.
 25 Mărturiscă-se Domnului milele Lui și
 26 minunile Lui fiilor oamenilor! Căce au sfă-
 27 rîmat porți de aramă și zăvoară de fier frîn-
 28 se. Îi sprejini pre dînșii den calea fărădelegi-
 29 iilor lor, că pentru păcatele lor s-au smerit.
 30 Toată mîncarea urî sufletul lor și să apropiară
 31 pînă la porțile morții. Și strigară cătră
 32 Domnul cînd să necăjia ei și den nevoile lor
 33 mîntui pre ei, Trimise cuvîntul Lui, și vin-
 34 decă pre ei dentru stricăciunile lor. Mărtu-
 35 risască-se Domnului milele Lui, și minunile
 36 Lui fiilor oamenilor! Și jîrtvuiască Lui
 37 jîrtvă de laudă, și vestească faptele Lui cu
 38 bucurie! Cei ce să pogoară la mare cu vase,
 39 făcînd lucrare în ape multe, Aceștea au
 40 văzut faptele Domnului și minunile Lui întru
 41 adîncu. Zise și stătu duh de vifor și să înăl-
 42 țară fără valurile ei; Suie-să pînă la ceriuri și să
 43 pogoară pînă la ceale fără funduri, sufletul lor
 44 întru răutăți să topia. Turburară-să, clăti-
 45 ră-să, ca cel ce să îmbată; și toată învățatura
 46 lor să cufundă. Și strigară cătră Domnul
 47 cînd să necăjia ei și den nevoile lor scoase-i
 48 pre dînșii Și porunci vîhorului și stătu
 49 spre abur, și încetară valurile ei. Și să
 50 veseliră, căce s-au așăzat, și povățui pre
 51 dînșii la limanul voii lor. Mărturiscă-se
 52 Domnului milele Lui și minunile Lui fii-
 53 lor oamenilor! Înălțe-L pre Dînsul întru

adunarea norodului și întru șederea bătrîni-
 lor laude-L pre El. Puse rîuri la pustiiu și 33
 cursorile apelor la seate, Pămîntul rodito- 34
 riu la sărătură, de răutatea celor ce lăcuiescu
 într-însul. Pus-au pustiiul la iazere de apă 35
 și pămîntul fără de apă la cursori de ape Și 36
 lăcui acolo flămînzind și au așezat cetăți de
 lăcuință Și sămănară țarine și răsădiră vii 37
 și au făcut roadă de naștere Și-i blagoslovi 38
 pre ei și să înmulțiră foarte și dobitoacele lor
 nu le-au îpușinat. Și să îpușinară și 39
 căzură la rău de năcazul realelor și durerii.
 Răvârsatu-s-au ocară preste boiarii lor și-i 40
 rătăci pre dînșii întru neumblată, și nu
 cale. Și ajută săracului den sărăcie și puse 41
 ca oile neamului. Vedea-vor direpții și să 42
 vor veseli și toată fărădelegea va astupa gura
 ei. Cine e înțelept, și va păzi aceastea și va 43
 priceape milele Domnului. Slava.

Cîntare a psalmului lui David CVII

Mata e inima mea, Doamne, gata e 1
 inima mea; cînta-voiu și voiu pevețui 2
 întru mărirea mea. Scoală-te, 2
 slava mea! Deșteaptă-te, psaltire și
 alăută! Deștepta-mă-voiu la mîneca- 3
 te. Mărturisi-mă-voiu Ție întru noroade, 3
 Doamne, cînta-voiu Ție întru limbi, Căce 4
 mare e deasupra ceriurilor mila Ta și pînă la 4
 nori adevărul Tău. Înălță-te preste ceriuri, 5
 Dumnezău, și preste tot pămîntul mărirea Ta;
 pentru ca să să izbăvească cei iubiți ai Tăi,
 Mîntuiaște cu direapta Ta și mă ascultă! Dum- 6
 nezău au grăit întru sfîntul Lui: „Înălța- 7
 Mă-voiu și voiu împărți Sîchima și Valea Cor- 8
 turilor voiu măsura. Al Mieu iaste Galaad 8
 și al Mieu iaste Manasi; și Efraim, sprejenire
 capului Mieu; Iuda, împăratul Mieu; Moav, 9
 căldarea nădejdei Meale, Preste Idumea 10
 voiu pune încălțămîntea Mea, Mie cei de alt
 neam să supuseră“. Cine mă va aduce la 11
 cetatea îngrădirii? Au cine mă va povățui pînă
 la Idumea? Au nu Tu, Dumnezău, Cela ce 12
 ne-ai lepădat pre noi? Și nu vei ieși, Dumne- 13
 zăule, întru puterile noastre? Dă-ne noao
 ajutoriu den supărare; și deșartă e mîntuirea 14
 omului. Întru Dumnezău vom face puteare
 și Acesta va defăima pre vrăjmașii noștri.

La săvîrșit, psalmul lui David CVIII

Dumnezău, lauda mea să nu o taci! Căci
 gura păcătosului și gura vicleanului
 asupra mea să deșchise, Grăit-au 2
 împotriva mea cu limbă vicleană și cu
 cuvinte de urciune m-au încungiurat
 și-m deaderă războiu în zadar. În loc să mă 3
 iubească, mă pîrîia, și eu mă rugam. Și pu- 4
 seră asupra mea reale în loc de bune și ură,

5 în loc de îndrăgirea mea. Pune preste dîn-
sul greșit și diavolul să stea den direpta lui.
6 Cînd se va judeca el, să iasă osîndit și ruga lui
7 facă-se întru păcat. Fie zilele lui puține și
8 oblăduirea lui să o ia altul. Facă-se fiii lui
9 săraci și muiarea lui, văduă. Legănîndu-se
10 să scoale fiii lui și să ceară; scoată-se den
jirăstele caselor lor. Cerceteaze datornicul
toate cîte sînt la el și jăfuiască streinii oste-
11 nealele lui. Să nu fie lui sprejitoriu, nici
să să facă milostivitoriu surimitorilor lui.
12 Facă-să fiii lui întru pierzare, într-un neam
13 stingă-se numele lui. Pomenească-se de
iznoavă fărădelegea părinților lui înaintea
Domnului; și păcatul maicii lui să nu să stin-
14 gă. Facă-se înaintea Domnului pururea și
piară de tot den pămînt pomeana lor, pentru
15 căci nu ș-au adus aminte a face milă Și
goni pre omul cel measer și sărac și umilit la
16 inimă, a-l omorî. Și iubi blăstăm, și va
veni la dînsul; și nu vru blagoslovenia, și se va
17 depărta de la el. Și să îmbracă cî blăstemul
ca cu o haină, și întră ca o apă în mațele lui și
18 ca untul-de-lemn în oasele lui. Facă-se lui
ca o haină carea să îmbracă și ca brîul carele
19 pururea să încinge. Acesta e lucrul celor ce
mă pîrasc pre mine de la Domnul și celor ce
20 grăiesc reale asupra sufletului meu. Și Tu,
Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele
21 Tău, căci bună e mila Ta. Izbăvește-mă,
căci sărac și measer sînt eu și inima mea să
22 turbură înlăuntrul meu. Ca umbra, cînd să
abate ea, mă răsipi, scuturaiu-mă ca lăcus-
23 tele. Genuchele meale slăbiră de post și
24 carnea mea să schimbă de untdelemn. Și
eu mă făcui ocară lor; văzură-mă, clătiră
25 capetele lor. Ajută-mi, Doamne, Dumne-
zăul meu, și mă mîntuiaște, după mila
26 Ta! Și cunoască că e mîna Ta aceasta și Tu,
27 Doamne, ai făcut pre dînsa. Blăstăma-vor
ei, și Tu vei blagoslovi. Cei ce să rădică
asupra-mi rușineaze-se, iară robul Tău se va
28 veseli. Îmbrace-să cei ce mă pîrasc pre
mine în rușine și să învălească ca cu un veș-
29 mînt cu rușinea lor. Mărturisi-mă-voiu
Domnului foarte în rostul meu și în mijlocul
30 multora voiu lauda pre El, Căci stătu den
direapta săracului, ca să mîntuiască de spre
cei ce goneșc sufletul meu. Slava.

Cathisma 16. Psalmul lui David CIX

1 **Z**ise Domnul Domnului meu: „Șazi
2 den direapta Mea, Pînă voiu pune
pre vrăjmașii Tăi supunere picioarelor
3 Tale“. Toiagul puterii trimite-Ț-va
Ție Domnul den Sion: „Și biruiaște în
4 mijlocul vrăjmașilor Tăi!“ Cu Tine, începă-
tura în ziua puterii Tale, întru minunile sfinți-
lor Tăi; den pîntece mainte de luceafă-

rul am născut pre Tine. Jură-Să Domnul și 5
nu Se va căi: „Tu – preot în veac, după orin- 6
diuala lui Melhisedec“. Domnul den di- 7
reapta Ta sfărîmat-au în ziua urgiei Lui împă- 8
rafi. Judeca-va întru limbi; plini-va căderi; 9
zdrobi-va capete, pre pămînt, ale multora; 10
Den pîrîu pre cale va bea: pentru aceea va 11
înălța capul.

Alliluia. CX

Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu 1
toată inema mea, în svatul celor 2
direpți și în adunare! Mare-s lu- 3
crurile Domnului, cercate la toate 4
voile Lui! Mărturisire și mare 5
cuvîință, lucrul Lui și direptatea Lui rămîne în 6
veacul veacului. Pomenire făcu minunelor 7
Lui; milostiv și îndurătoriu, Domnul. Hrană au 8
dat celor ce să tem de Dînsul, Pomeni-va în 9
veac făgăduința Lui; putearea lucrurilor Lui 10
vestit-au norodului Său, Ca să le dea lor 11
moștenirea limbilor: faptele mînelor Lui, ade- 12
vărul și judecata. Crezute-s toate poruncile 13
Lui, întărite în veacul veacului, făcute cu ade- 14
văr și direptate. Mîntuire trimise norodu- 15
lui Său, porunci în veac făgăduința Lui. 16
Svînt și înfricoșat iaste numele Lui; începă- 17
tura înțelepciunii – frica Domnului Și pri- 18
ceapere bună la toți ceia ce fac pre ea. Lauda 19
Lui rămîne în veacul veacului. 20

Alliluia CXI

Fericit omul cela ce să teame de Dom- 1
nul; întru poruncile Lui vrea-va 2
foarte. Tare în pămînt va fi să- 3
mînța lui; neamul direpților să va 4
blagoslovi. Măriri și avuție în casa 5
lui; și direptatea lui rămîne în veacul veacu- 6
lui. Răsări întru întunecare lumină direpți- 7
lor, milostiv și îndurătoriu și dirept. Bun 8
om cela ce să îndură și împrumutează; găti-va 9
cuvintele lui la judecată, căci în veac nu să va 10
clăti. La pomenire veacinică va fi direptul, 11
de auz rău nu să va teame. Gata e inema lui 12
să nădejduiască pre Domnul; întăritu-s-au 13
inema lui, nu să va teame, pînă unde va căuta 14
spre vrăjmașii lui, Răsipi, deade săracilor; 15
direptatea lui rămîne în veacul veacului, 16
Cornul lui să va înălța cu mărire; păcătosul va 17
vedea și să va urgisi, dinții lui va scriși și să 18
va topi; pohta păcătosului va peri. Slava. 19

Alliluia CXII

Lăudați, copii, pre Domnul, lăudați 1
numele Domnului! Fie numele 2
Domnului blagoslovit de acum și pînă 3
în veac! De la răsăritul soarelui, 4
pînă la apusuri, lăudat numele Dom- 5
nului! Înalt preste toate limbile, Domnul, 6
preste ceriuri mărirea Lui! Cine e ca Domnul 7
Dumnezeul nostru, Cel ce lăcuiaște întru cea- 8
lestele, Cel ce înălța întru ceriuri 9
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 10
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 11
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 12
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 13
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 14
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 15
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 16
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 17
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 18
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 19
numele Său, Cel ce înălța întru ceriuri 20

le înalte și ceale smerite privind în ceriu și în
6 pământ? Cel ce rădică de la pământ pre
sărac și de la gunoiu rădicînd pre measer,
7 Ca să-l șază pre el cu boiarii, cu boiarii noro-
8 dului Lui. Cel ce lăcuiaște pre stearpă în
casă, maică preste feciori veselindu-se.

Alliluia. CXIII

1 **F**ieșirea lui Israil de la Eghipt, casei
2 lui Iacov den norod varvar, Să
făcu Iudea svințirea ei; Israil, stăpîni-
3 rea ei. Marea văzu și fugi, Iordanul
4 să întoarsă îndărăt. Munții săltară
5 ca berbecii și dealurile, ca miei oilor. Ce-ți
iaste ție, mare, de ai fugit? Și tu, Iordane, de ai
6 întors îndărăt? Munții, că ați săltat ca ber-
7 becii, și dealurile, ca miei oilor? De cătră
fața Domnului să clătina pământul, de cătră
8 fața Dumnezeului lui Iacov, Celuia ce au
întors piatra, în iazere de ape, și cea în colțuri
cioplită, în izvoară de ape. Nu noao, Doamne,
9 Nu noao, ce numai numelui Tău dă
10 mărire, Pre mila Ta și pre adevărul Tău, ca
nu cîndai să zică limbile: „Unde iaste Dumne-
11 zeul lor?” Și Dumnezeul nostru, în ceriu și
12 pre pământ, toate cîte au vrut au făcut. Ido-
lii limbilor – argint și aur, fapte de mîni de
13 oameni; Gură au, și nu vor grăi; ochi au, și
14 nu vor vedea; Urechi au, și nu vor auzi;
15 nasuri au, și nu vor miroși; Mîni au, și nu
vor pipăi; picioare au, și nu vor îmbla; nu vor
16 glăsui cu gîtlejul lor. Aseamenea lor să să
facă cei ce fac aceastea și toți ceia ce nădej-
17 duiesc preste ei. Casa lui Israil nădejdui
pre Domnul, ajutoriu și scutitoriu lor iaste.
18 Casa lui Aaron nădejdui pre Domnul, ajutoriu
și scutitoriu lor iaste. Ceia ce să tem de
19 Domnul nădejduiră pre Domnul, ajutoriu și
scutitoriu lor iaste. Domnul pomenind pre
20 noi, blagoslovi pre noi; Blagoslovi casa lui
21 Israil, blagoslovi casa lui Aaron, Blagoslovi
pre cei ce să tem de Domnul, pre cei mici, cu
22 cei mari. Adaogă Domnul preste voi,
24 preste voi și preste fiii voștri! Blagosloviți
sînteți voi Domnului, Celui ce au făcut ceriul
25 și pământul. Ceriul ceriului – Domnului; și
26 pământul l-au dat fiilor oamenilor. Nu cei
morți Te vor lăuda, Doamne, nice toț ceia ce
27 lăcuiescu în iad, Ce noi, cei vii, vom blagos-
lovi pre Domnul, de acum și pînă în veac.

Alliluia. CXIV

1 **F**ndrăgiu, căce va asculta Domnul gla-
2 sul rugii meale, Căce au plecat
ureachea Lui mie, și în zilele meale Îl
3 voi eu chema. Cuprinsără-mă du-
rori de moarte, primejdiile iadului afla-
4 tu-m-au; Necaz și durori aflaiu, și numele

Domnului am chemat: „O, Doamne, izbă-
5 veaște sufletul meu!” Milostiv Domnul și
dirept, și Dumnezăul nostru miluiaște.
Păzind pruncii Domnul; smeriiu-mă și mă
6 mîntui. Întoarce-te, sufletul meu, la
7 odihna ta, căce Domnul au făcut bine ție;
Căce au scos sufletul meu den moarte, ochii
8 miei den lacrimi și picioarele meale de la
lunecare. Bine voi eu plăcea înaintea Dom-
9 nului în țara celor vii. Slava.

Alliluia CXV

1 **G**rezut-am, pentru aceea am grăit și
2 eu m-am smerit foarte. Și eu ziș
întru uimirea mea: „Tot omul – min-
3 cinos!” Ce voi eu răsplăti Domnului
4 pentru toate cîte au dat mie? Pă-
har de mîntuire voi eu lua și numele Domnului
5 voi eu chema. Rugile meale Domnului voi
eu da naintea a tot norodului Lui. Cinstită e
înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.
6 O, Doamne, eu – robul Tău, eu – robul Tău și
7 fiul slujnicii Tale. Rumpseși legăturile
meale, Ție voi eu jîrtvui jîrtve de mîntuire și în-
8 truu numele Domnului voi eu chema. Rugile
meale Domnului voi eu da, naintea a tot noro-
9 dul Lui, în curțile casii Domnului, în mijlocul
tău, Ierusalime.

Alliluia. CXVI

1 **L**ăudați pre Domnul, toate limbile;
2 făliți pre El, toate noroadele!
Căce să întări mila Lui preste noi și
3 adevărul Domnului rămîne în veac.

Alliluia. CXVII

1 **M**ărturisiti-vă Domnului, căce e bun,
2 căci în veac – mila Lui! Zică, dară,
casa lui Israil căce e bun, căce e în
3 veac mila Lui! Să zică, dară, casa
lui Aaron, că e bun, că e în veac mila
4 Lui! Zică dară, toți ceia ce să tem de Dom-
5 nul, că e bun, că e în veac mila Lui! Den
scîrbă chemaiu pre Domnul și mă ascultă spre
6 lărgime. Domnul, mie ajutoriu și nu mă
7 voi eu teame ce-m va face mie omul. Domnul,
8 mie ajutoriu și eu voi eu vedea pre pizmașii
9 miei. Bine e a nedejdii pre Domnul decît a
10 nedejdii pre om; Bine e a nedejdii pre
Domnul decît a nedejdii pre boiari. Toate
11 limbile încunjurară-mă: și cu numele Domnu-
lui îm izbîndiiu pre ei. Încungiurîndu-mă
12 încunjurare, și cu numele Domnului îm izbîn-
diiu pre ei. Încunjurară-mă ca albinile
13 fagurul, și se aștară ca focul în spini, și cu
14 numele Domnului îm izbîndiiu pre ei.
Împinsu fiind, mă întorșu a cădea, și Domnul
15 m-au sprijenit. Virtutea mea și lauda mea –
16 Domnul; și fu mie întru mîntuire. Glas de
bucurie și de mîntuire în corturile drepti-
lor: „Direapta Domnului făcu putzare,
17 direapta Domnului mă înalță, direapta

17 Domnului făcu puteare!“ Nu voi muri, ce
 voi trăi și voi povesti lucrurile Domnu-
 18 lui. Certînd mă certă Domnul, și morții nu
 19 mă deade. Deschideți mie porțile dreptă-
 ții; întrînd întru eale, mărturisi-mă-voi
 Domnului. Aceasta e poarta Domnului; direc-
 20 ții vor intra întru ea. Mărturisi-mă-voi
 Ție, căce ai ascultat mie și Te făcuși mie întru
 21 mîntuire. Piatra carea nu o au socotit zidi-
 22 torii, aceasta fu în capul unghiului. De la
 Domnul s-au făcut aceasta și iaste minunată
 23 întru ochii noștri. Aceasta e ziua carea o au
 făcut Domnul; să ne bucurăm și să ne veselim
 24 întru dînsa. O, Doamne, mîntuiaște-mă
 dară! O, Doamne, sporește dară! Blagoslovit
 25 cel ce vine întru numele Domnului; Bla-
 goslovit-am pre voi den casa Domnului.
 26 Dumnezău – Domnul și Să ivi noao. Adu-
 nați sărbătoare întru umbrare, pînă la cornu-
 27 rile jîrtăvnicului! Dumnezăul meu ești Tu
 și mă voi ispovedi Ție; Dumnezăul meu ești
 28 Tu, și Te voi înălța. Mărturisi-mă-voi
 Ție, căci ai ascultat pre mine și Te făcuș mie
 29 întru mîntuire. Mărturisiți-vă Domnului,
 căci e bun, căci în veac mila Lui! Slava.

Cathisma 17. Alliluia. CXVIII

1 **F**ericiți cei nevinovați în cale, cei ce
 2 îmblă în leagea Domnului! Fericiți
 ceia ce cearcă mărturiile Lui; cu toată
 3 inima vor cerceta pre El, Pentru că
 nu cei ce fac fărădeleagea în căile Lui
 4 au mers. Tu ai poruncit poruncile Tale ca
 5 să le păzim foarte. Măcară de s-ar îndi-
 reptă căile meale, ca să păzesc dreptățile
 6 Tale! Atuncea nu mă voi rușina eu, cînd
 voi vedea preste toate poruncile Tale.
 7 Mărturisi-mă-voi Ție cu dreptatea inimii,
 8 învățînd eu judecățile dreptății Tale. Îndi-
 reptările Tale păzi-le-voi; nu mă părăsi pînă
 9 în sfîrșit! Întru ce va isprăvi tînarul calea
 10 lui? Întru crușarea cuvintelor Tale. Cu
 toată inima am cercat pre Tine; să nu mă lea-
 11 pezi de cătră poruncile Tale! În inima mea
 am ascuns cuvintele Tale, pentru ca să nu
 12 greșesc Ție. Blagoslovit ești, Doamne; în-
 13 vață-mă dreptățile Tale! Cu buzele meale
 14 vestiui toate judecățile rostului Tău. În
 calea mărturiilor Tale mă desfătaui ca spre
 15 toată avuția. Întru poruncile Tale voi
 16 zăbovi și voi socoti căile Tale. Întru direc-
 țările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele
 17 Tale. Răsplătește robului Tău! Trăiaște-mă,
 18 și voi păzi cuvintele Tale. Descoperi ochii
 miei, și voi socoti minunile den leagea
 19 Ta. Nemearnic sînt eu în pămînt; să nu
 20 ascunzi de la mine poruncile Tale. Pofti
 sufletul meu ca să poftească judecățile Tale,

în toată vremea. Certas pre cei mîndri; 21
 blăstămați ceia ce să abat de cătră poruncile
 Tale. Ia de preprejurul meu ocară și 22
 defăimarea, căci mărturiile Tale am cerce-
 tat. Pentru că au șezut boiari și asupra mea 23
 grăia, iară robul Tău zăbovia întru dreptă-
 țile Tale. Pentru că mărturiile Tale cugetul 24
 meu iaste; și sfaturile meale, dreptățile
 Tale. Lipitu-s-au de pămînt sufletul meu; 25
 trăiaște-mă după cuvîntul meu. Căile 26
 meale vestiui și m-ai ascultat; învață-mă
 dreptățile Tale. În calea îndireptărilor 27
 Tale înțelepțește-mă și voi zăbovi întru
 minunile Tale. Adormită sufletul meu de 28
 trîndăvie; adeverează-mă întru cuvintele
 Tale. Calea strîmbătății depărtează de la 29
 mine și cu leagea Ta miluiaște-mă! Calea 30
 adevărului am ales și judecățile Tale n-am
 uitat. Lipiu-mă de mărturiile Tale; 31
 Doamne, nu mă rușina! Calea poruncilor 32
 Tale am alergat, cînd ai lărgit inima mea.
 Leage pune mie, Doamne, calea dreptăților 33
 Tale, și voi cerceta-o pre ea pururea. Înțe- 34
 lepțește-mă și voi cerceta leagea Ta și voi
 păzi pre ea cu toată inima mea. Povățuiaș- 35
 te-mă în calea poruncilor Tale, căci pre dînsa
 vrui. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, 36
 și nu la lăcomie. Întoarce ochii miei, ca să 37
 nu văz deșertăciune; în calea Ta trăiaște-mă.
 Pune robului Tău cuvîntul Tău la frica 38
 Ta. Ia demprejurul meu ocară mea carea 39
 am prepus, căci judecățile Tale-s bune.
 Iată, poftiu poruncile Tale; întru dreptatea 40
 Ta trăiaște-mă. Și să vie preste mine mila 41
 Ta, Doamne, mîntuirea Ta, după cuvîntul
 Tău! Și voi răspunde celor ce-mi împută 42
 cuvînt, căci am nedejduit pre cuvintele
 Tale. Și să nu iai den rostul meu cuvîntul 43
 adevărului, pînă la foarte, căci pre judecățile
 Tale nedejduii. Și voi crușă leagea Ta 44
 pururea în veac și în veacul veacului. Și 45
 mergeam întru lărgime, căci poruncile Tale
 am cercat. Și grăiam întru mărturiile Tale 46
 înaintea împăraților, și nu mă rușinam. Și
 47 cugetam întru poruncile Tale, carele am iubit
 foarte. Și am rădicat mîinile meale cătră 48
 poruncile Tale, carele am iubit, și zăboviam
 întru dreptățile Tale. Pomenește cuvîn- 49
 tele Tale robului Tău, căroră m-ai nedej-
 duit. Aceasta m-au mîngîiat întru smerenia 50
 mea, căci cuvîntarea Ta m-au trăit. Cei 51
 mîndri nelegiură foarte, iară de la leagea Ta
 nu m-am abătut. Pomenit-am judecățile 52
 Tale den veac, Doamne, și mă mîngîiai.
 Mîhnire mă cuprinse de la cei păcătoși, carii ce 53
 părăsăscu leagea Ta. Cîntate era mie dreptă- 54
 țile Tale în locul nemerniciei meale. În a- 55

duș aminte noaptea de numele Tău, Doamne,
 56 și păziiu leagea Ta. Aceasta mi să făcu mie,
 57 căci dreptățile Tale am cercetat. Partea
 mea ești Doamne, ziș a păzi leagea Ta.
 58 Rugaiu-mă feații Tale cu toată inima mea,
 59 miluiaște-mă după cuvîntarea Ta. Socotiiu
 căile Tale și am întors picioarele mele la
 60 mărturiile Tale. Gătiiu-mă și nu mă turbu-
 61 raiu a păzi poruncile Tale. Funile păcătoșil-
 62 or să încîlciră la mine, și leagea Ta n-am
 uitat. La miazănoapte m-am sculat ca să
 63 mă mărturisescu Ție, spre judecățile dreptă-
 64 ții Tale. Părtaș eu sînt tuturor celor ce să
 tem de Tine și celor ce păzesc poruncile
 65 Tale. De mila Ta, Doamne, plinu e pămîntul;
 66 dreptățile Tale învață-mă. Bunătate ai
 făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvîntul
 67 Tău. Bunătate și învățatură și cunoștință
 68 învață-mă, căci poruncile Tale am crezut.
 69 Mainte de a mă smeri, eu am păcătuit; pentru
 70 aceeaa cuvîntarea Ta am păzit. Bun ești
 Tu, Doamne, și cu bunătatea Ta învață-mă
 71 dreptățile Tale. Înmulți-se preste mine
 strîmbătatea mîndrilor, și eu cu toată inima
 72 voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-au
 ca laptele inima lor, iară eu leagea Ta am
 cercetat. Bine e mie, căci m-ai smerit,
 73 pentru ca să învăț dreptățile Tale. Bună
 mi-e leagea gurii Tale, decît mii de aur și de
 argint. Slava.

Stare 1

 înile Tale făcură-mă și mă zidiră;
 73 înțelepțește-mă și voi învața
 74 poruncile Tale. Ceia ce să tem de
 Tine vedea-mă-vor și se vor veseli,
 75 căci la cuvintele Tale am nedej-
 duit. Cunoscut-am, Doamne, că dreptate e
 76 judecățile Tale și cu adevăr m-ai smerit pre
 mine. Facă-să dară mila Ta ca să mă mîngîie
 77 pre mine, după cuvîntarea Ta, robului
 Tău. Vie mie îndurările Tale și voiu trăi,
 78 căci leagea Ta cugetul meu iaste. Rușinea-
 ze-se mîndrii, căci fără dreptate au nelegiuit
 79 mie; și eu voiu zăbovi întru poruncile Tale.
 80 Întoarcă-mă pre mine ceia ce să tem de Tine
 și ceia ce cunosc mărturiile Tale. Facă-se
 81 inima mea nevinovată întru dreptățile Tale,
 pentru ca să nu mă rușinez. Sfirșaste-să la
 82 mîntuirea Ta sufletul meu, la cuvintele Tale
 nedejduiiu. Sfirșiră-se ochii miei la cuvîntăto-
 83 riul Tău, zicînd: „Cînd mă vei mîngîia?“ Căci
 84 m-am făcut ca un foale la brumă, dreptățile Tale
 n-am uitat. Cîte sînt zilele robului Tău, cînd
 85 îm vei face mie judecată de cătră cei ce mă go-
 nesc? Povestiră mie cei fără de leage limbuții;
 86 ce nu e ca leagea Ta, Doamne. Toate porunci-
 le Tale – adevăr; pre strîmbătate m-au gonit pre
 87 mine. Ajută mie! Cît de puțin mă conceniră

la pămînt, și eu n-am părăsit poruncile Tale.
 După mila Ta trăiaște-mă și voiu păzi mărtu-
 88 riile gurii Tale. În veac, Doamne, cuvîntul
 89 Tău rămîne în ceriu. În rudă și în rudă, adevă-
 90 rul Tău. Întemeiat-ai pămîntul și rămîne.
 Cu rînduiala Ta rămîne ziua, căci toate-s
 91 roabe Ție. De nu căci leagea Ta cugetul
 92 meu iaste, atuncea aș peri întru smerenia
 mea. În veac nu voi uita îndireptările
 93 Tale, căci întru eale m-ai trăit.

Starea a doua

 l Tău sînt eu, mîntuiaște-mă, căci
 94 dreptățile Tale am cercetat. Pre
 95 mine îngăduiră păcătoșii ca să mă
 piarză. Mărturiile Tale price-
 96 puiu. A toată săvîrșirea văzuii
 97 marginea, largă e porunca Ta foarte. Cît
 98 iubiiu leagea Ta, Doamne, toată ziua cugetul
 meu iaste. Mai mult decît pre neprietini
 99 miei m-ai învățat porunca Ta, căci în veac a
 mea iaste. Mai mult decît toți ceia ce mă
 100 învață pre mine pricepuiu, căci mărturiile
 Tale cugetul meu iaste. Mai mult decît cei
 101 bătrîni pricep, căci poruncile Tale cerce-
 taiu. Den toată calea rea am oprit picioa-
 102 rele mele, pentru ca să păzesc cuvintele
 Tale. De la judecățile Tale nu m-am abătut,
 103 căci Tu ai pus leage mie. Cîtu-s de dulci gîtle-
 jului meu cuvintele Tale, mai mult decît
 104 mierea rostului meu! De la poruncile
 Tale pricep, pentru aceeaa am urît toată
 105 calea strîmbătății. Luminătoriu picioarelor
 106 mele e leagea Ta, și lumină cărărilor mele.
 107 Juraiu și puș ca să păzesc judecățile dreptății
 Tale. Smeriiu-mă pînă în săvîrșit; Doam-
 108 ne, trăiaște-mă după cuvîntul Tău! Ceale
 109 de bunăvoie ale gurii mele binevoiaște dară,
 Doamne, și judecățile Tale învață-mă!
 110 Sufletul meu – în mînil Tale pururea și lea-
 111 gea Ta n-am uitat. Puseră păcătoșii laș mie,
 112 și den poruncile Tale nu mă rătăciu. Moș-
 113 teniiu mărturiile Tale în veac, căci bucurie ini-
 mii mele sînt. Plecaiu inema mea, ca să
 114 fac dreptățile Tale în veac pentru răsplă-
 tire. Pre cei fără de leage uriiu și leagea Ta
 115 îndrăgiu. Ajutoriu meu și sprejeneratoriu
 116 meu ești Tu, la cuvintele Tale nădej-
 duiiu. Abateți-vă de la mine, cei ce vicleniș,
 117 și voi cerceta poruncile Dumnezeuului meu.
 Sprejeneaște-mă după cuvîntarea Ta și mă
 118 trăiaște, și nu mă rușina de la așteptarea mea!
 Ajută-mi, și mă voi mîntui și voi cugeta întru
 119 dreptățile Tale pururea. Defăimaș pre toți
 120 ceia ce viclenesc de la dreptățile Tale, căci
 strîmbă e gîndirea lor. Smintiți am socotit pre
 121 toți păcătoșii pămîntului, pentru aceeaa am iu-
 bit mărturiile Tale. Țintuiaște de frica Ta 119

cărnurile meale, pentru că de judecățile Tale
 120 mă spămîntaiu. Făcut-am judecată și di-
 reptate; să nu mă dai pre mine la cei ce mă
 121 năpăstuiesc. Priimește pre robul Tău
 spre bine; să nu mă năpăstuiască mîndrii.
 122 Ochii miei să sfîrșiră la mîntuirea Ta și la
 123 cuvîntătorul dreptății Tale. Fă cu robul
 Tău după mila Ta și dreptățile Tale învață-mă.
 124 Robul Tău sînt eu; înțelepțește-mă și voi
 125 cunoaște mărturiile Tale. Vreamea e a face
 126 Domnului; răsipiră leagea Ta. Pentru
 aceea iubiiu poruncile Tale, mai mult decît
 127 aurul și topazion. Pentru aceea cătră
 toate poruncile Tale mă îndreptam, toată
 128 calea strîmbă am urît. Minunate-s mărtu-
 riile Tale; pentru aceea le-au cercetat pre
 129 eale sufletul meu. Arătarea cuvintelor
 Tale lumina-va și va înțelepți pruncii.
 130 Gura mea am deschis și am tras duh, căci
 poruncile Tale poftiiam. Slava.

Starea a treia

131 **P**rivește spre mine și mă miluiește,
 după judecata celor ce iubesc numele
 132 Tău. Pașii miei îndreptează după
 cuvîntătorul Tău și să nu mă stăpî-
 133 nească toată fărădelegea. Mîntu-
 ieaște-mă de năpasta oamenilor și voi
 134 păzi poruncile Tale. Fața Ta ivește spre robul
 135 Tău și mă învață dreptățile Tale. În cur-
 sori de apă se afundară ochii miei, de vreme
 136 ce n-am păzit leagea Ta. Drept ești,
 Doamne, și dreapte-s judecățile Tale.
 137 Porunciși dreptate mărturiile Tale și adevăr
 138 foarte. Topitu-m-au rîvnirea Ta, căce ui-
 139 tară cuvintele Tale vrăjmașii miei. Lămurit
 cuvîntătorul Tău foarte, și robul Tău iubi pre
 140 el. Tînăr eu sînt și ocărit; dreptățile Tale
 141 nu le-am uitat. Dreptatea Ta dreptate e în
 142 veac și leagea Ta - adevăr. Năcazuri și
 nevoi aflară-mă; poruncile Tale - cugetul
 143 meu. Dreptate-s mărturiile Tale în veac;
 144 înțelepțește-mă și voiu trăi. Strigaiu cu
 toată inima mea: Ascultă-mă, Doamne!
 145 Dreptățile Tale voiu cerceta. Strigaiu Ție;
 mîntuiește-mă, și voiu păzi mărturiile Tale.
 146 Apucaiu fără vreme și strigaiu, la cuvintele
 147 Tale nedejduiiu. Apucară-mă ochii miei
 spre mîneceate, ca să deprinzu cuvintele Tale.
 148 Glasului meu ascultă, Doamne, după mila Ta;
 149 după judecata Ta trăiaște-mă. Apropiară-se
 cei ce mă gonii cu neleguire, și de la leagea Ta
 150 s-au depărtat. Aproape ești, Doamne, și toate
 151 căile Tale - adevăr. De-nceput cunoscu
 dentru mărturiile Tale, căce în veac întemeias
 152 pre eale. Vezi smerenia mea și mă scoate,
 153 căce leagea Ta n-am uitat. Judecă ju-

decata mea și mă mîntuiește; pentru cuvîntul
 Tău trăiaște-mă! Departe e de la păcătoși 154
 mîntuirea, căce dreptățile Tale n-au cru-
 țat. Milosîrdiile Tale multe-s, Doamne; și 155
 după judecata Ta trăiaște-mă. Mulți-s ceia 156
 ce mă gonescu și mă necăjescu; de la mărtu-
 riile Tale nu m-am abătut. Văzuiu neprice- 157
 puți și mă topiiam, căce cuvintele Tale n-au
 păzit. Caută că poruncile Tale am iubit, 158
 Doamne, în mila Ta trăiaște-mă. Începă- 159
 tura cuvintelor Tale e adevărul și în veac toate
 judecățile dreptății Tale. Boiarii goniră-mă 160
 în zadar; și de cuvintele Tale să înfricoșă
 inima mea. Bucura-mă-voiu eu pre cuvîn- 161
 tele Tale ca cela ce află jafuri multe. Strîm- 162
 bătatea am urît și m-am scîrbit, și leagea Ta
 îndrăgiu. De șapte ori ziua laudaiu-Te, pre 163
 judecățile dreptății Tale. Pace multă la cei 164
 ce iubescu leagea Ta, și nu iaste lor piade-
 că. Așteptam mîntuirea Ta, Doamne, și 165
 poruncile Tale îndrăgiu. Păzi sufletul meu 166
 mărturiile Tale și le iubi foarte. Păzit-am 167
 poruncile Tale și mărturiile Tale, căce toate
 căile meale înaintea Ta sînt, Doamne.
 Apropie-se rugăciunea mea înaintea Ta, 168
 Doamne; după cuvîntarea Ta înțelepțește-mă.
 Între rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; 169
 după cuvîntătorul Tău mîntuiește-mă.
 Izbucnească buzele meale laudă cînd mă vei 170
 învăța dreptățile Tale. Răspunză limba 171
 mea cuvintele Tale, căce toate poruncile Tale
 dreptate sînt. Facă-se mîna Ta a mă mîntu- 172
 i, căce poruncile Tale am ales. Poftiiu 173
 mîntuirea Ta, Doamne; și leagea Ta deprin-
 dere mie iaste. Trăi-va sufletul meu și Te 174
 va lauda, și judecățile Tale ajuta-m-vor
 mie. Rătăciu ca o oaie pierdută; cearcă pre 175
 robul Tău, căce poruncile Tale n-am uitat.
 Slava.

Cathisma 18. Cîntarea
stepenilor CXIX

Sătră Domnul, cînd mă necăjiu, stri- 1
 gaiu și mă ascultă. Doamne, izbă- 2
 veaște sufletul meu de buze nedi- 3
 reapte și de limbă vicleană! Ce să 3
 va da Ție și ce să va adaoge Ție cătră
 limba vicleană? Săgețile Celui tare - ascu- 4
 țite, cu cărbunii cei pustinici. Vai, că 5
 nemernicia mea s-au delungat, sălășluiu-mă
 cu sălaşurile lui Chidar! Multe nemernici 6
 sufletul meu. Cu cei ce urîia pacea eram cu
 pace; cînd grăiiam lor, în da război în zadar.

Cîntarea stepenilor. CXX

Rădicaui ochii miei la munți; de unde 1
 va veni ajutorul meu? Ajutorul 2
 meu - de la Domnul, Cela ce au făcut
 ceriul și pămîntul. Să nu dai la clă- 3
 tire piciorul Tău, nici să dormitea-

4 ze Cela ce te păzește pre tine. Iată, nu va
dormita, nici va adormi Cela ce păzește pre
5 Israil. Domnul păzi-te-va. Domnul să te
păzască pre tine, pre mâna dreapta ta.
6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noap-
7 tea. Domnul te va păzi pre tine de cătră tot
8 răul; păzi-va sufletul tău Domnul. Domnul
va păzi întrarea ta și ieșirea ta, de acum și
până în veac.

Cântarea stepenilor CXXI

1 **V**eseliu-mă spre cealea ce mi s-au zis
mie: „La casa Domnului merge-vom!“
2 Stînd era picioarele noastre în curțile
tale, Ierusalim. Ierusalime, care te
zidești ca o cetate, cării partea ei
3 dempreună! Pentru că acolo s-au suit ne-
murile, fealiurile Domnului, mărturia lui
4 Israil, Ca să să mărturisască numelui Dom-
5 nului. Căci acolo au șezut scaune la jude-
6 cată, scaune la casa lui David. Întrebați
dară ceale de pace Ierusalimului; și ieftinătate
7 celor ce te iubesc pre tine! Facă-să dară
pace întru putearea ta și ieftinătate întru băș-
8 țile turnului tău. Pentru frații miei și
pentru vecinii miei grăiam dară pace pentru
9 tine. Pentru casa Domnului Dumnezeului
nostru, am cercetat ceale bune ție.

Cântarea stepenilor CXXII

1 **C**ătră Tine ridicaiu ochii miei, Cela ce
2 lăcuiești în ceriu. Iată, ca ochii
3 robilor în mâinile stăpînilor, Ca
ochii slujnicii la mâinile stăpînei ei,
așa-s ochii noștri cătră Domnul Dum-
nezăul nostru, pînă unde Se va milostivi spre
4 noi. Miluiaște-ne pre noi, Doamne, miluiaș-
te-ne, căci întru mult ne-am împlut de hulă!
5 Întru mult să împlu sufletul nostru [de] ocară
celor ce sînt în bogăție și hula celor mîndri.

Cântarea stepenilor CXXIII

1 **N**e nu ar fi că Domnul era întru noi -
2 zică dară Israil! -, De nu ar fi că
Domnul era întru noi, cînd s-ar rîdica
oameni preste noi, oare vii ne-ar fi
înghițit pre noi, cînd s-au urgisit
3 mînia lui preste noi. Oare apa ne-ar fi
4 cufundat pre noi, Pîriu au trecut sufletul
nostru, oare trecut-au sufletul nostru apa
5 cea neașzată! Blagoslovit Domnul, Ca-
rele n-au dat pre noi spre vînat dinților
6 lor! Sufletul nostru ca o pasăre să izbăvi
7 den lațul vînătoriului; Lațul să zdrobi și noi
8 ne-am mîntuit. Ajutorul nostru, întru nu-
mele Domnului, Celui ce au făcut ceriul și
pămîntul. Slava.

Cântarea stepenilor CXXIV

Ceia ce nedejduiesc pre Domnul, ca
1 muntele Sionului; nu se va clăti în veac
2 cela ce lăcuiaște în Ierusalim. Munți
- împrejurul lui și Domnul - împrejurul
norodului Lui, de acum și pînă în veac.
3 Căci nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor pres-
te sorțul direpților, pentru ca să nu întinză direp-
ții întru fărădelegi mîinile lor. Fă bine, Doam-
4 ne, celor buni și celor direpți la inimă. Iară pre
5 cei ce pleacă la îndărătnicii duce-i-va Domnul cu
ceia ce fac fărădeleagea. Pace preste Israil!

Cântarea stepenilor CXXV

Cînd întoarse Domnul robirea Sionului,
1 făcutu-ne-am ca niște mîngîiați. A-
2 tuncea să împlu de bucurie gura noastră
și limba noastră, de veselie. Atuncea
3 vor grăi întru limbi: „Mări Domnul a
4 face cu dînșii!“ Mări Domnul a face cu noi, făcu-
tu-ne-am veselindu-ne. Întoarce, Doamne,
5 robimea noastră, ca pîraiele în austru! Cei ce
6 samănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.
Mergînd mergea și plîngea puind semențele lor.
7 Și venind vor veni cu bucurie rîdicînd znopii lor.
8

Cântarea stepenilor CXXVI

Ne nu va Domnul zidi casa, în deșărt au
1 ostenit cei ce zidesc. De nu va Dom-
2 nul păzi cetatea, în deșărt au privegheat
cel ce păzește; în deșărt voao iaste a
3 mîneca, Sculați-vă, după ce aș șazut,
4 ceia ce mîncăți pîinea durerii, Cînd va da iubi-
ților Lui somnu! Iată, moștenirea Domnului -
5 fiii, plata rodului pîntecelui! Ca niște săgeți în
6 mîna celui tare, așa - fiii celor scuturați. Feri-
cît cine va plini pofta lui dentru dînșii; nu se vor
rușina cînd grăiesc vrăjmașilor lor în porți.

Cântarea stepenilor CXXVII

Fericiți toți ceia ce să tem de Domnul,
1 ceia ce merg în căile Lui! Osteneale-
2 le roadelor tale vei mînce; fericit ești și
3 bine-ț-va fi. Muiarea ta - ca o vie ro-
4 dită în laturile casei tale; Fiii tăi - ca
niște tinere odrasle de maslin împrejurul measei
5 tale. Iată, așa se va blagoslovi omul cela ce să
6 teame de Domnul. Blagoslovească-te Dom-
nul den Sion și să vezi bunătățile Ieusalimului
7 toate zilele vieții tale. Și să vezi fiii fiilor tăi.
Pace preste Israil!

Cântarea stepenilor CXXVIII

Ne multe ori îm deaderă războiu den ti-
1 nereatele mele - zică dară Israil! -,
2 De multe ori îm deaderă războiu den
tinereatele mele și încă nu putură
3 spre mine. Pre umărul meu cio-
4 plia păcătoșii, îndelungară fărădeleagea lor.

4 Domnul cel drept tăia grumazii păcătoșilor; ru-
șinează-se și să întoarcă îndărăt toți ceia ce urâsc
5 Sionul. Facă-se ca iarba podurilor, carea mai
6 nainte de a să zmulge să uscă, De carele n-au
7 împlut mâna lui săcerătorul și sînul lui, cel ce adu-
nă znopii! Și nu ziseră cei ce trec pre aproape:
8 „Blagoslovenia Domnului, preste voi! Blagos-
lovit-am pre voi întru numele Domnului“. Slava.

Cîntarea stepenilor CXXIX

1 **L**en adîncuri strigaiu Ție, Doamne!
2 Doamne, ascultă glasul meu! Fa-
că-se urechile Tale păzind la glasul rugii
3 mele. De vei lua aminte fărădelegi-
le, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4 Căci lîngă Ține iertarea iaste, pentru numele
5 Tău îngăduiuu-Țe, Doamne; Îngădui sufletul
mieu la cuvîntul Tău, nedejdui sufletul meu pre
6 Domnul, De la straja de dimineață pînă în
7 noapte; de la straja de dimineață nedejduiască
8 Israil pre Domnul. Căci lîngă Domnul e mila
și multă mîntuire lîngă El. Și El va mîntui pre
Israil den toate fărădelegile lui.

Cîntarea stepenilor CXXX

1 **D**oamne, nu să înălță inima mea, nici să
2 înălțară ochii miei, Nici mers întru
măriri, nici întru minunate, mai mult
3 decît mine; De nu mă smeriiam, ce
4 înălțaiu sufletul meu, Ca înțărca-
tul spre maica lui, așa să răsplătești sufletului
5 meu. Nedejduiască Israil pre Domnul, de
acum și pînă în veac!

Cîntarea stepenilor CXXXI

1 **D**u-Ți aminte, Doamne, de David și
2 de toate blîndețele lui, Cum s-au
jurat Domnului, făgăduiu-s-au Dum-
nezăului lui Iacov: „De voi intra
3 în sălașul casei mele, de mă voi sui
4 pre patul așternutului meu, De voi da
somnu ochilor miei și geanelor mele adormi-
5 tare. Și odihna tîmplelor mele, pînă unde
voi afla loc Domnului, sălaș Dumnezăului lui
6 Iacov“. Iată, am auzit pre ea în Efratha,
7 aflăm pre ea în cîmpii Dumbrăvii. „Întra-
vom la lăcașurile Lui, închina-ne-vom la locul
8 unde au stătut picioarele Lui“. Scoală-Țe,
9 Doamne, la odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii
10 Tale! Preoții Tăi îmbrăca-se-vor cu direp-
tatea, și curații Tăi se vor bucura. Pentru
11 David, robul Tău, să nu întorci fața unsului
Tău! Jură Domnul lui David adevăr și nu
va lepăda pre el: „Den roada pîntecelui tău
12 pune-voi preste scaunul tău. De vor păzi
fiii tăi făgăduința Mea și mărturiile Meale
13 aceastea, carele voi învăța pre ei, Și fiii
lor pînă în veac vor șede pre scaunul tău“.
14 Căce au ales Domnul Sionul, osebi pre dînsul
15 spre lăcaș Lui. „Aceasta e odihna Mea

în veacul veacului, aicea voi lăcui, căce am
ales pre el. Vinatul lui blagoslovind voi 16
blagoslovi; pre săracii lui sătura-i-voi de pi-
ne. Pre preoții lui îmbrăca-i-voi cu mîn- 17
tuire, și curații lui cu bucurie să vor bucu-
ra. Acolo voi răsări cornul lui David, 18
gătît-am luminătoriu unsului Mieu. Pre 19
vrăjmașii lui îmbrăca-i-voi cu rușine, și
preste dînsul va înflori sfințenia Mea“.

Cîntarea stepenilor CXXXII

1 **I**ată dară ce e bun sau ce e înfrumusețat, 1
2 fără numai a lăcui frații dempreună!
3 Ca mirul preste cap, cel ce pogoară
preste barbă, pre barba lui Aaron, 2
4 Ce pogoară pre marginea îmbrăcămin-
tei lui, ca roao a Ermonului, cea ce să pogoară
pre munții Sionului. Căce acolo au poruncit 4
Domnul blagoslovenia, viață pînă în veac.

Cîntarea stepenilor CXXXIII

1 **I**ată dară, binecuvîntați pre Domnul, 1
2 toți robii Domnului, Ceia ce stați în
casa Domnului, în curțile casii Dum-
nezăului nostru! În nopti rădicați 3
4 mînile voastre la sfinte, blagosloviți
pre Domnul! Blagoslovească-te Domnul
den Sion, Cela ce au făcut ceriul și pămîntul!

(Slava. Cathisma 19) Alliluia, CXXXIV

1 **L**ăudați numele Domnului, lăudați, 1
2 robii, pre Domnul, Cei ce stați în
casa Domnului, în curțile casii Dum-
nezăului nostru! Lăudați pre 3
4 Domnul, căce e bun Domnul, cîntați
numelui Lui, căce e bun! Căce pre Iacov au
ales Lui Domnul, pre Israil, spre aveare
5 Lui. Căce eu am cunoscut că e mare Dom-
nul, și Domnul nostru - mai mare decît toți
dumnezăii. Toate cîte au vrut Domnul au
6 făcut în ceriu și pre pămînt, în mări și în toate
beznele. Suind nori de la marginea pămîn-
7 tului, fulgere la ploaie au făcut. Cela ce
8 scoate vînturi den visteriile lui; carele au lovit
ceale dentii născute ale Eghiptului, den om
9 pînă în dobitoc. Trimis-au seamne și
minuni în mijlocul tău, Eghipte, întru Faraon
și întru toți robii lui. Carele au lovit limbi 10
11 multe și au ucis împărați tari, Pre Sion, 11
împăratul amoreilor, și pre Og, împăratul
Vașanului, și toate împărățiile lui Hanaan,
12 Și deade pămîntul lor moșnenire lui Israil,
norodului Lui. Doamne, numele Tău - în 13
14 veac, și pomenirea Ta - în rudă și în rudă.
Căce va judeca Domnul pre norodul Lui, și
15 preste robii Lui Să va mîngîia. Idolii limbi-
lor - argint și aur, fapte de mîini omenești.
16 Gură au, și nu vor grăi, ochi au, și nu vor
vedea, Urechii au, și nu vor auzi, pentru că 17
18 nu iaste duh în gura lor. Asemenea cu dîșii
facă-se ceia ce fac aceastea și toți ceia ce nedej-

19 duiescu preste ei! Casa lui Israil, binecuvîntați pre Domnul; casa lui Aaron, binecuvîntați pre Domnul; Casa lui Levi, binecuvîntați pre Domnul; cea ce vă teameți de
20 Domnul, binecuvîntați pre Domnul! Bine e cuvîntat Domnul den Sion, Cea ce lăcuiaște
21 Ierusalimul.

Aliluia, CXXXV

1 **M**ărturisiți-vă Domnului, căci iaste
2 bun, căci e în veac mila Lui! Mărturisiți-vă
3 Dumnezăului dumnezeilor, căci e în veac mila Lui! Mărturisiți-vă
4 Domnului domnilor, căce e în veac mila Lui! Celuia ce au făcut minuni
5 mari sînguri, căci e în veac mila Lui! Celuia ce au făcut ceriurile cu preceapere, căci e în
6 veac mila Lui! Celui ce au întărit pămîntul preste ape, căci e în veac mila Lui! Celui ce
7 au făcut luminători mari sîngur, căci e în veac mila Lui; Soarele, spre stăpînirea zilei,
8 căci e în veac mila Lui; Luna și stealele, spre stăpînirea nopții, căci e în veac mila
9 Lui! Cea ce au lovit Eghipetul cu cei den-
10 tîiu născuți ai lor, căci e în veac mila Lui, Și au scos pre Israil den mijlocul lor, căci e în
11 veac mila Lui, Cu mîna tare și cu braț înalt, căci e în veac mila Lui! Celuia ce au împărțit
12 Marea Roșie în despărțituri, căci e în veac mila Lui, Și au trecut pre Israil pren mijlo-
13 cul ei, căci e în veac mila Lui, Și au scuturat pre Faraon și putearea Lui în Marea Roșie,
14 căci e în veac mila Lui! Celui ce au trecut
15 nărodul Lui în pustiiu, căci e în veac mila Lui! Celui ce au lovit împărați mari, căci e
16 în veac mila Lui! Și au omorît împărați tari,
17 căci e în veac mila Lui, Pre Sion, împăratul
18 amorreilor, căci e în veac mila Lui, Și pre
19 Og, împăratul Vasanului, căci e în veac mila Lui, Și au dat pămîntul lor moșnenire, căci
20 e în veac mila Lui, Moșnenire lui Israil,
21 robului Lui, căci e în veac mila Lui! Căci
22 întru smearenia noastră pomeni pre noi
23 Domnul, căci e în veac mila Lui! Și ne mîntui
24 pre noi de vrăjmașii noștri, căci e în veac
25 mila Lui! Cea ce dă hrană la tot trupul, căci
26 e în veac mila Lui! Mărturisiți-vă Dumnezăului ceriului, căci e în veac mila Lui!

Lui David, pren Ieremia, CXXXVI

1 **L**a rîurile Vavilonului, acolo am șazut
2 și am plîns, pomenind noi Sionul.
3 La sălcii, în mijlocul lui, am spînzurat
4 unealtele noastre, Căci acolo ne-au întrebat
5 pre noi cei ce ne-au robat pre noi cuvinte de cîntări,
6 Și cei ce ne-au adus pre noi laudă: „Cîntați
7 noi noa den cîntările Sionului!“ Cum vom

cînta cîntarea Domnului pre pămînt striin?
8 De te voi uita, Ierusalime, să să uite direapta
9 mea! Să să lipască limba mea de gîtlejul
10 meu, de nu-m voi aduce aminte de tine,
11 De nu voi rîndui înțîiu Ierusalimul ca la începătura
12 veseliei mele! Adu-Ți aminte, Doamne,
13 de fiii Edomului ziua Ierusalimului, Cei ce
14 zicea: „Deșertați, deșertați pînă la temelii
15 le lui!“ Fata Vavilonului cea ticăloasă!
16 Fericit carele-ț va da ție răsplătirea ta
17 carea ai dat noao. Fericit cine va prinde și
18 va trînti pruncii tăi cătră piatră. Slava.

Cîntare lui David, a lui Agheu și a Zahariei, CXXXVII

1 **M**ărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu
2 toată inema mea, și înaintea îngerilor
3 cînta-voi Ție, căci ai auzit toate
4 graiurile rostului meu. Închinamă-voi
5 cătră bisearea cea svîntă a Ta și mă voi
6 mărturisi numelui Tău, Pre mila Ta și
7 adevărul Tău; căci ai mărit preste
8 tot numele cel svînt al Tău. În carea zi
9 Te voi chema, de sîrg ascultă-mă! În
10 mulțime-mă-vei în sufletul meu cu putearea
11 Ta. Mărturisască-se Ție, Doamne, toți
12 împărații pămîntului, căci au auzit toate
13 graiurile gurii Tale, Și cînte întru
14 cîntările Domnului, căci mare e mărirea
15 Domnului, Căci înaltu e Domnul, și
16 ceale smerite priveaște și ceale înalte
17 de departe cunoaște. De voi merge în
18 mijlocul năcazului, trăi-mă-vei! Preste
19 urgia vrăjmașilor miei întinseș mîna
20 Ta și mă mîntui direapta Ta. Domnul
21 va răsplăti pentru mine. Doamne, mila
22 Ta, în veac; faptele mînilor Tale să nu
23 le treci cu vederea.

La săvirșit, lui David, psalmul Zahariei întru răsipire, CXXXVIII

1 **D**oamne, ispitiși-mă și mă cunoscă.
2 Tu cunoscăși șederea mea și sculara
3 mea; Tu pricepi gîndurile mele de departe.
4 Cărarea mea și funea mea Tu ai iscoditu-o,
5 Și toate căile mele le-ai văzut înainte; căci
6 nu iaste viclesug în limba mea. Iată,
7 Doamne, Tu cunoscăși toate, ceale de apoi
8 și ceale de-nceput; Tu m-ai zidit, și ai
9 pus preste mine mîna Ta. Minună-se
10 știința Ta, de cătră mine; să întări, nu
11 voi putea cătră ea. Unde voi merge de
12 cătră Duhul Tău, și de cătră fața Ta
13 unde voi fugi? De mă voi sui la ceriu,
14 Tu acolo ești; de mă voi pogori la iad,
15 ești de față; De-m voi lua arepile
16 mele la mîncate și voi lăcui la
17 margenile mării, Pentru că și acolo
18 mîna Ta mă va povățui și mă va ținea
19 direapta Ta. Și ziș: „Oare întunearec
20 călca-mă-va, și noaptea - lumină întru
21 desfătaciunea mea?“ Căci întunearec nu
22 se va întuneca de la Tine, și noaptea
23 ca ziua se va lumina;

cum iaste întunearecul ei, așa e și lumina
 12 ei. Căci Tu ai câștigat rănichii miei, sprijenitu-m-ai den pîntecele maicei meale.
 13 Mărturisi-mă-voiu Ție, că cu groază Te-ai minunat; minunate-s lucrurile Tale, și suflul meu conoaște foarte. Nu s-au ascuns
 14 osul meu de la Tine, carele ai făcut întru ascuns, și statul meu, întru ceale prea de jos
 15 ale pămîntului. Cel nefăcut al meu au conoscut ochii Tăi și pre cartea Ta toți se vor
 16 scrie; ziua se vor zidi, și nimea, întru dîșșii. Și mie foarte să cinstiră prietenii Tăi, Dumnezăule,
 17 o, foarte să întăriră începăturile lor. Număra-i-voiu pre dîșșii, și mai mult decît
 18 nășipul se vor înmulți. Sculaiu-mă și încă sînt cu Tine. De vei omorî pre păcătoși,
 19 Dumnezăule! Oamenii sîngerilor, abateți-vă de la mine, Căci pricatori sînteți la gînduri!
 20 Lua-vor la deșertăciune cetățile Tale. Au nu pre cei ce Te-au urîț, Doamne, am urîț, și pre vrăjmașii
 21 Tăi mă topiiam? Deplin ură urîiam pre ei, în loc de nepriatini mi să făcură.
 22 Ispiteaște-mă, Doamne, și conoaște inima mea; cearcă-mă și conoaște cărările
 23 mele. Și vezi de iaste cale fără de leage în mine și mă povățeaste în cale veacinică.

La săvîrșit, psalmul lui David CXXXIX

1 scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de om nedirept mîntuiaște-mă,
 2 Cariu au socotit strîmbătate la inimă, toată ziua rînduia războaie.
 3 Ascuțiră limbile lor ca a șarpelui; otrava aspidelor – supt buzele lor. (Strigare) Păzeaste-mă,
 4 Doamne, den mîna păcătoșului; de oameni nedirepți scoate-mă,
 5 Cariu au socotit ca să împiadece pașii miei. Ascunseră mîndrii laț mie. Și cu funi au
 6 întins laț picioarelor mele; țiindu-se de cărare, piadeci puseră mie. (Strigare) Ziș
 7 Domnului: „Dumnezăul meu ești, bagă în urechi, Doamne, glasul rugii mele”.
 8 Doamne, Doamne, putearea mîntuirii mele, umbriș preste capul meu, în ziua războiului.
 9 Să nu mă dai, Doamne, de la pohta mea, celui păcătos; gîndiră asupra mea; să nu
 10 mă părăsești, pentru ca să nu se înalțe. (Strigare) Capul încungiurării lor, truda buze-
 11 lor lor, va acoperi pre dîșșii! Cădea-vor preste dîșșii cărbuni; cu foc vei oborî pre ei,
 12 cu ticăloșii, și nu vor suferi. Om limbut nu se va îndirepta pre pămînt, pre bărbatul
 13 strîmb realele-l vor vîna spre stricăciuni. Conoscuu că va face Domnul judecata săraci-
 14 lor și direptatea measerilor; Însă direpții vor mărturisi numele Tău și vor lăcui direpți
 împreună cu fața Ta. Slava.

Psalm lui David CXL

1 Doamne, strigaiu cătră Tine, ascultă-mă: ia aminte glasul rugii meale, cînd
 2 strig cătră Tine! Îndirepteaze-se ruga mea ca tîmția înaintea Ta, rîdică-
 3 carea mînilor meale, jirtvă de sară. Pune, Doamne, straje gurii meale, și ușă de
 4 îngîrdire împrejur buzelor meale. Să nu abați inima mea la cuvinte de vicleşug, ca să
 5 vinuiesc vini în păcate. Cu oameni ce lucrează fărădeleagea, și nu mă voi însoți cu
 6 aleșii lor. Certa-mă-va direptul cu milă și mă va muștra, și untdelemnul păcătoșului să
 7 nu ungă capul meu; Căci încă și ruga mea, întru bune-vrerile lor. Să înghițiră lîngă
 8 piatră judecătorii lor. Auzi-vor graiurile mele, căci să îndulciră; ca grăsimia pămîntului
 9 să rumpse pre pămînt, Răsipiră-se oasele lor lîngă iad. Căci cătră Tine-s Doamne,
 10 Doamne, ochii miei; pre Tine nedejdiiu, să nu iai sufletul meu. Păzeaste-mă de
 11 lațul carele mi-au întins mie și de piadecile ceale ce fac mie fărădeleagea. Cădea-vor
 în mreaja lor păcătoșii; în sîngurătate sînt eu pînă voi trece.

Priceaperii lui David, fiind el în peșteră, rugîndu-se, CXLI

1 Glasul meu cătră Domnul strigaiu, cu glasul meu cătră Domnul mă
 2 rugaiu. Vărsa-voiu înaintea Lui ruga mea, necazul meu înaintea Lui
 3 voi vesti. Cînd lipsiia dentru mine duhul meu, și Tu conoscuș cărările
 4 meale. În calea aceasta carea mergeam ascunseră laț mie. Socotiiam în a direapta
 5 și priviiam, și nu era cela ce mă cunoaște. Peri fuga de la mine, și nu iaste cela ce cearcă
 6 sufletul meu. Strigaiu cătră Tine, Doamne, ziș: „Tu ești nedeajdea mea, partea mea
 7 ești în pămîntul celor vii”. Ia aminte cătră ruga mea, căci mă smeriiu foarte. Mîntuiaște-mă de cei ce mă gonescu pre mine,
 8 căci să întăriră preste mine. Scoate den temniță sufletul meu, ca să mă mărturisască
 9 numelui Tău. Pre mine mă vor îngădui direpții pînă unde îm vei răspăti.

Psalmul lui David, cînd goniia pre dînsul Avesalom, fiul lui, CXLII

1 Doamne, ascultă ruga mea, bagă în urechi rugăciunea mea; întru adevărul
 2 Tău ascultă-mă, întru direptatea Ta! Și să nu întri la judecată cu robul Tău,
 3 căci nu se va îndirepta înaintea Ta tot viul. Căci au gonit vrăjmașul sufletul meu,
 4 smeri la pămînt viața mea; Săzutu-m-au întru întunecări ca morții vacului și să obidi
 5 întru mine duhul meu. Întru mine să turbură inima mea; îm aduș aminte de zilele
 ceale de-nceput, învățaiu-mă

întru toate lucrurile Tale, în faptele mâinilor
6 Tale mă învățam. Întinș cătră Tine mâinile
meale; sufletul meu ca pământul fără de apă e
7 Ție. (Strigare) De sirg ascultă-mă, Doam-
8 ne! Să sfirși duhul meu. Să nu întorci fața
Ta de la mine, și mă voi asămăna celor ce să
9 pogoară la groapă! Auzită fă mie demie-
neața mila Ta, căci pre Tine nedejduii.
10 Arată-mi, Doamne, calea întru carea voi
merge, căci cătră Tine rîdicai sufletul
11 meu. Scoate-mă dentru vrăjmașii miei,
Doamne, cătră Tine fugiiu. Învață-mă ca să
fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezăul meu.
12 Duhul Tău cel bun povățui-mă-va în pământ
dirept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei
13 trăi; în dreptatea Ta Scoate-vei den necaz
sufletul meu. Și întru mila Ta vei piarde de
14 tot pre pizmașii miei, Și vei piarde pre toți
ceia ce necăjăsc sufletul meu, căci eu robul
Tău sînt. Slava

**Cathisma 20. Psalmul lui David, cătră
Goliath, CXLIII**

1 **B**ine e cuvîntat Domnul Dumnezăul
mieu, Cel ce învață mâinile mele la
rînduială, deagetele mele la războiu.
2 Mila mea și Scăparea mea, Sprejeni-
3 toriul meu și Mîntuitoriul meu,
Scutitoriul meu, și preste El am nedejduit, Cela
4 ce supune nărodul meu supt mine! Doam-
ne, ce iaste omul, căci Te-ai cunoscut lui, sau
5 fiul omului, căci îl socotești pre el? Omul
întru deșărtăciune să asămăna, zilele lui ca
6 umbra trec. Doamne, pleacă ceriurile și Te
pogoară, atinge-Te de munți și se vor afu-
7 ma! Fulgeră fulger, și vei răsipi pre dîșii!
Trimite săgețile Tale, și vei turbura pre
8 ei! Trimite mîna Ta dentru înălțime, scoa-
te-mă și mă mîntuiaște den ape multe, den
9 mîna fiilor celor streini, Cărora gura au
grăit în deșărt și direapta lor – direaptă de
10 strîmbătate. Dumnezeule, cîntare noao
cînta-voiu Ție, cu psaltire cu zece strune cîn-
11 ta-voiu Ție, Celui ce dă mîntuirea împăra-
șilor, Celui ce mîntuiaște pre David, robul
12 Său, den sabie rea. Mîntuiaște-mă și mă
scoate den mîna fiilor celor striini, cărora
gura au grăit deșărtăciune, și direapta lor –
13 direapta strîmbătății! Cărora fiii lor – ca
niște tinere răsădituri, întărite întru tinerea-
14 țele lor; Featele lor – înfrîmsățate, împo-
15 dobite, ca asămănarea besearicii; Cămările
lor – pline, vârsîndu-se den ceaea în ceaea;
16 Oile lor – mult fătătoare, înmulțind în ieșirile lor;
17 boii lor – graș; Nu iaste căzătură de gard, nici
18 trecătoare, nici strigare în ulițele lor! Au fer-
cit norodul la carele aceastea sînt, fericit norodul
cărui Domnul – Dumnezeul lui!

Laudei lui David, CXLIV

Bnălța-Te-voiu, Dumnezeul meu, 1
Împăratul meu, și voi binecuvînta
numele Tău în veac și în veacul vea- 2
cului. Preste toată ziua blagoslovi-
Te-voiu și voi lăuda numele Tău în 3
veac și în veacul veacului. Mare e Domnul 3
și lăudat foarte și mărimii Lui nu iaste margi-
ne. Rudă și rudă va lăuda lucrurile Tale și 4
putearea Ta vor vesti. Mare-cuviința mări- 5
rei svînțirii Tale vor grăi și minunele Tale vor
povesti. Și putearea celor groaznice ale 6
Tale vor grăi și mărimia Ta vor povesti.
Pomenirea mulțimei bunătății Tale vor 7
izbucni și cu dreptatea Ta să vor bucura.
Îndurătoriu și milostiv Domnul, mult îngădui- 8
toriu și mult milostiv. Bun e Domnul tutu- 9
ror și îndurările Lui – preste toate lucrurile
Lui. Mărturisască-se Ție, Doamne, toate 10
faptele Tale și curații Tăi blagoslovească-Te
pre Tine. Mărirea împărăției Tale vor grăi 11
și puternicia Ta vor grăi, Ca să arate fiilor 12
oamenilor puternicia Ta și mărirea marii-
cuviinței împărăției Tale. Împărăția Ta – 13
împărăția tuturor vacurilor, și stăpînirea Ta –
14 întru toată ruda și ruda. Credincios Dom-
nul, întru toate cuvintele Lui, și curat, întru
toate lucrurile Lui. Sprejeneaște Domnul 15
pre toți ceia ce cad și îndireptează pre toți ceia
ce-s dărîmași. Ochii tuturor la Tine nădej- 16
duiesc și Tu dai lor hrană în vreme bună.
Deșchizi Tu mîna Ta și saturi pre tot viul den 17
bunăvoie. Drept e Domnul întru toate
căile Lui și curat întru toate lucrurile Lui. 18
Aproape e Domnul la toți ceia ce cheamă pre
19 El, la toți ceia ce cheamă pre El cu ade-
văr. Voia celor ce să tem de El va face și
20 rugii lor va asculta și va mîntui pre dîșii.
Păzează Domnul pre toți ceia ce iubesc pre
21 El, și pre toți păcătoșii va piarde de tot.
Lauda Domnului va grăi gura mea, și blagoslo- 22
vească tot trupul numele cel svînt al Lui în
veac și în veacul veacului. Slava.

Alliluia a lui Aggheu și Zaharia, CXLV

Laudă, sufletul meu, pre Domnul! 1
Lăuda-voiu pre Domnul în viața mea,
cînta-voiu Dumnezeului meu pînă
2 voiu fi! Nu nădăjduiți pre boiari,
pre fiii oamenilor, la carii nu iaste
3 mîntuire. Ieși-va duhul lui și să va întoarce
la pământul lui; în ziua aceeaa vor peri toate
4 gîndurile lui. Fericit căruia Dumnezeul lui
Iacov e ajutoriu lui, nădeajdea lui pre Dom-
nul Dumnezeul lui, pre Cela ce au făcut ceriul
și pământul, marea și toate ce-s întru dîn-
5 săle, Pre Cela ce păzează adevărul în veac,
făcînd judecată celor ce să năpăstuiesc,

6 dînd hrană celor flămînzi. Domnul dezleagă pre cei ce-s în obeade, Domnul înțelep-
7 țește orbii. Domnul îndireptează pre cei dărîmaț. Domnul iubeaște pre cei direpți.
8 Domnul păzește pre cei prișleți, pre sărac și pre văduo va ajutori, și calea păcătoșilor va
9 stinge. Împărăți-va Domnul în veac; Dumnezeul tău, Sion, - în neam și în neam.

Alliluia, CXLVI

1 **L**ăudați pre Domnul, căci e bun psalmul; Dumnezeului nostru îndulcească-să lauda! Zidind Ierusalimul,
2 Domnul rășchirările lui Israil va aduna, Cela ce vindecă pre cei zdrobiț
3 la inemă și legînd struncinăturile lor, Cel ce numără mulțimea stealelor și la toate la
4 eale nume chemînd. Mare e Domnul nostru și mare e virtutea Lui și priceaperii Lui nu
5 iaste număr! Luînd la Sine pre cei blînzi Domnul, și smerind pre cei păcătoș, pînă la
6 pămînt. Începeți Domnului cu mărturisire, cîntați Dumnezăului nostru cu alăută,
7 Celuia ce învălește ceriul cu nori, Celui ce gătește pămîntului ploaie, Celui ce răsare
8 în munți iarbă și pajiște la lucrul oamenilor,
9 Dînd dobitoacelor hrana lor și puilor corbilor
10 celor ce cheamă pre El! Nu întru puternicia calului va vrea, nici în pulpele omului binevoiaște.
11 Binevoiaște Domnul întru cei ce să tem de Dînsul și întru cei ce nedejduiesc pre mila Lui. Alliluia.

A lui Anghieu și Zahariei, CXLVII

1 **L**audă, Ierusalime, pre Domnul, fălește pre Domnul tău, Sion! Căci
2 au întărit zăvoarale porții tale, blagoslovit-au pre fiii tăi întru tine Cel ce au pus hotarale tale
3 pace și de grăsime de grîu săturîndu-te. Căci trimițînd cuvîntătoriu Lui pămîntului, cît de
4 sîrg va alerga cuvîntul Lui. Dînd omătul Lui ca lîna, negura ca cenușa celui ce presară;
5 Puind gheața Lui ca pîinile; în fața gerului Lui cine va suferi? Trimite-va
6 cuvîntul Lui și le va topi pre eale, sufla-va vîntul Lui și vor cură apele: Cel ce vestește
7 cuvîntul Lui lui Iacov, direpțați și judecățile Lui lui Israil. N-au făcut așa la toată
8 limba, și judecățile Lui nu le-au arătat. Slava.

Alliluia, a lui Anghieu și lor, Zahariei, CXLVIII

1 **L**ăudați pre Domnul den ceriuri, lăudați pre El întru ceale înalte!
2 Lăudați pre El, toți îngerii Lui, lăudați pre El, toate puterile Lui!
3 Lăudați pre El, soarele și luna, lăudați pre El, toate stealele și lumina! Lăudați
4 pre El, ceriurile ceriurilor, și apa cea pre

deasupra ceriurilor laude numele Domnului! Căci El au zis și s-au făcut, El au poruncit și s-au zidit, Pus-au pre eale în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va treace. Lăudați pre Domnul, den pămînt, bălauri și toate beznele; Foc, grindină, zăpadă, gheață, vînt de vifor, cealea ce fac cuvîntul Lui; Munții și toate dealurile, leamne roditoare și toți chedrii; Hiarăle și toate dobitoacele tîrîtoare și pasări zburătoare; Împărații pămîntului și toate noroadele, boiari și toți judecătorii pămîntului; Tinerii și fecioare, bătrîni, cu cei mai tineri, laude numele Domnului! Căci să înălță numele Lui sîngur: Mărturisirea Lui - pre pămînt și în ceriu. Și va înălță cornul norodului Lui: Laudă la toți cei curați ai Lui, la fiii lui Israil, norodului ce să apropie de El!

Alliluia, CXLIX

1 **L**întați Domnului cîntare noao, lauda Lui în besearca cuvioșilor! Veselească-se Israil de Cel ce l-au făcut și fiii Sionului să să bucure de Împăratul lor! Să laude numele Lui cu danț, cu timpănă și cu psaltire cîntă Lui! Căci bineva Domnul întru norodul Lui și va înălță pre cei blînzi cu mîntuire. Făli-sevor cei curați cu mărire și se vor bucura pre așternuturile lor! Înălțările Dumnezăului - în gîtlejul lor și sabii de amîndoao părțile ascuțite în mîinile lor, Ca să facă izbîndă întru limbi, muștrări întru noroade; Ca să leage pre împărații lor cu obezi și pre slăviții lor cu cătuși de fier, Ca să facă întru ei judecată scrisă! Mărirea aceasta fi-va la toți cei curați ai Lui.

Alliluia, CL

1 **L**ăudați pre Dumnezău întru sfinții Lui! Lăudați pe Dînsul întru întărirea puterii Lui! Lăudați pentru putericiile Lui, lăudați pre El după mulțimea mărimii Lui! Lăudați pre Dînsul cu glas de trîmbiță, lăudați pre El cu psaltire și alăută! Lăudați pre El cu timpănă și danț, lăudați pre El cu strune și organe! Lăudați pre El cu țimbale bine răsunaătoare, lăudați pre El cu țimbale de clic! Toată suflarea să laude pre Domnul! Slava.

